

AGRICULTURA

● ANUL IX — NR. 10 (422) ● MIERCURI — 10 MARTIE 1971 ● 16 PAGINI — 1 LEU ●

TEZELE

CONSILIULUI CENTRAL AL U. G. S. R.

PENTRU CONGRESUL UNIUNII GENERALE A SINDICATELOR
DIN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

Clasa muncitoare, toți oamenii muncii din patria noastră au primit cu vie satisfacție și deplină aprobare analiza multilaterală făcută de activitățile sindicatelor de către Plenara Comitetului Central al Partidului Comunist Român, din 10-11 februarie 1971. Concluziile tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al partidului, privind rolul și atribuțiile sindicatelor în condițiile actuale ale construcției societății socialiste multilaterale dezvoltate în Republica Socialistă România, constituie un document programatic de o deosebită valoare teoretică și practică pentru mișcarea sindicală din țara noastră.

Consiliul Central al Uniunii Generale a Sindicatelor din Republica Socialistă România și-a însușit pe deplin concluziile și recomandările Plenarei Comitetului Central al Partidului Comunist Român, angajându-se să militeze neobosit pentru transpunerea lor în viață. Îmbunătățirea activității generale a sindicatelor, preocupare de seamă a tuturor organizațiilor sindicale, se înscrie în complexul de măsuri politice și organizatorice adoptate de conducerea partidului pentru perfecționarea organizării și conducerii vieții sociale, pentru dezvoltarea continuă a democrației muncitorești, a democrației socialiste, pentru atragerea maselor largi de oameni ai muncii la rezolvarea tuturor problemelor pe care le ridică construcția socialistă în patria noastră.

Pe baza analizei făcute de Plenara Comitetului Central al Partidului Comunist Român, Consiliul Central al Uniunii Generale a Sindicatelor a elaborat prezentele Teze pe care le supune dezbaterii membrilor de sindicat, astfel încât apropiatul Congres al U.G.S.R. să poată stabili rolul și sarcinile concrete ale sindicatelor în etapa actuală, în lumina indicațiilor conducerii partidului, cele mai eficiente căi și modalități de îmbunătățire a activității lor, în scopul participării și mai active la întreaga viață economică și socială a țării, la îndeplinirea politicilor partidului și statului de edificare a societății socialiste și comuniste în România.

rețele îndeplinirii obținute de poporul nostru în ridicarea patriei pe o treaptă superioară de civilizație și progres. Producția industrială a continuat să se dezvolte în ritmuri înalte, superioare celor prevăzute în plan; s-au construit și dat în funcțiune numeroase obiective în industrie, agricultură și în celelalte ramuri; s-au obținut noi progrese însemnate în repartizarea rațională, armonioasă a forțelor de producție pe întreg teritoriul țării. România a făcut în această perioadă noi pași înainte pe drumul creșterii forței sale economice, al valorificării tot mai intense a potențialului material și uman.

Ca urmare a rezultatelor obținute în dezvoltarea producției a crescut nivelul de trai al populației, au sporit veniturile tuturor oamenilor muncii de la orașe și sate, au crescut pensiile și alocațiile pentru copii, s-a realizat un important program de construcții de locuințe, învățământul, cultura, știința au cunoscut un puternic avânt.

Perioada ultimului cincinal se detașează ca o etapă dintre cele mai fructuoase din anii construirii socialismului în patria noastră. Realizările acestui cincinal confirmă încă odată justetea politicilor marxist-leniniste a Partidului Comunist Român, orientată spre dezvoltarea forțelor de producție, perfecționarea relațiilor de producție, a întregii orânduri sociale, creșterea continuă a bunăstării materiale și spirituale a întregului popor, afirmarea României ca factor activ al cauzei generale a socialismului, păcii și colaborării internaționale.

În procesul complex al edificării socialismului s-a afirmat puternic rolul de forță politică conducătoare pe care îl are în societatea noastră Partidul Comunist Român, cea mai înaltă formă de organizare a clasei muncitoare, detașamentul său de avangardă, exponent fidel al intereselor și aspirațiilor

fundamentale ale muncitorimii, ale întregii națiuni socialiste.

În făurirea noii orânduri, clasa muncitoare s-a dovedit la înălțimea misiunii sale istorice, demonstrându-și devotamentul nețărmurit față de cauza socialismului, a propășirii patriei. Înaltul spirit revoluționar, energia și capacitatea sa de a mobiliza și conduce toți oamenii muncii la opera de construire a socialismului. Creșterea numerică a muncitorimii, ca și schimbările calitative profunde care au avut loc în rândurile ei, au sporit continuu rolul clasei muncitoare, clasă conducătoare a societății noastre.

Sindicatul din România, având îndelungate tradiții de luptă revoluționară, sint cele mai largi organizații de masă ale clasei muncitoare, ale tuturor oamenilor muncii. Ele au participat activ sub conducerea Partidului Comunist Român, la lupta împotriva exploatării și asupririi, pentru apărarea intereselor celor ce muncesc, au adus în anii de după eliberare o contribuție de seamă la îndeplinirea revoluției și construcției socialiste. Militând pentru aplicarea în viață a politicii de industrializare socialistă a țării, sindicatele s-au preocupat de mobilizarea maselor de salariați la îndeplinirea și depășirea planurilor de stat, punerea în valoare a marilor rezerve de care dispune economia noastră, ridicarea eficienței activității economice, de antrenarea oamenilor muncii la conducerea și buna gospodărire a întreprinderilor socialiste. Ele au participat la elaborarea și îndeplinirea măsurilor și hotărârilor partidului și statului privind îmbunătățirea condițiilor de muncă și de viață ale salariaților, la elaborarea și aplicarea legislației muncii, introducerea și generalizarea noului sistem de salarizare,

(Continuare în pag. a 2-a)

În țara noastră, socialismul a triumfat definitiv la orașe și sate, a fost desființată pentru totdeauna exploatarea omului de către om. Clasa muncitoare, în strinsă alianță cu țărănimea și intelectualitatea, cu toți oamenii muncii, deține întreaga putere de stat, a devenit stăpână asupra mijloacelor de producție, a bogățiilor țării pe care le folosește pentru progresul rapid și neîntrerupt al patriei, pentru ridicarea nivelului de viață și de civilizație al poporului. Idealurile și aspirațiile pentru care a luptat, cu grele jertfe, eroica noastră clasă muncitoare, condusă de Partidul Comunist Român, și-au găsit împlinirea în anii construcției socialiste.

În tot ce s-a făcut de mai bine de un sfert de veac, sub conducerea Partidului Comunist Român, pentru progresul economic și social-cultural al țării, în profundele prefaceri înnoitoare pe care le-a cunoscut România, se află organic încorporată munca plină de abnegație a clasei muncitoare, a tuturor oamenilor muncii români, maghiari, germani și de alte naționalități, a întregului nostru popor.

Bilanțul însuflețitor făcut de recenta Plenară a Comitetului Central al Partidului Comunist Român, cu privire la dezvoltarea economică și socială a Republicii Socialiste România în perioada 1966-1970, evidențiază cu claritate mă-

De la declanșarea lucrărilor de primăvară și pînă la valorificarea recoltei, succesul este decis, în fiecare cooperativă agricolă, de:

Organizarea exemplară a producției și a muncii

Ing. Gheorghe MOLDOVAN
adjunct al ministrului
agriculturii, industriei alimentare,
silviculturii și apelor

În cincinalul 1971 — 1975, cooperati-vele agricole, în contextul dezvoltării generale a sectorului agricol, vor înregistra progrese substanțiale pe linia intensivizării. Pe temelia lărgirii și modernizării bazei tehnico-materiale, adâncirii concentrării și specializării producției, dezvoltării intercooperării și cooperării cu întreprinderile agricole de stat, cooperativele agricole vor realiza o creștere continuă a producției și productivității

muncii, fapt ce se va reflecta în sporirea continuă a puterii lor economice, în ridicarea bunăstării cooperativilor.

Pentru atingerea acestui obiectiv major, s-a creat cadrul organizatoric adecvat. În lumina principiilor cuprinse în expunerea tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU cu privire la îmbunătățirea organizării, planificării și conducerii agriculturii, făcută la Ședința de lucru de la C.C. al P.C.R. din 23 noiem-

brie 1970, s-au produs o serie de perfecționări importante, menite să determine valorificarea mai deplină a rezervelor de sporire a producției în cooperativele agricole. Reorganizarea întreprinderilor de mecanizare a agriculturii, înființarea stațiilor și secțiilor de mecanizare, ultimele îndeplinind funcția de sectoare mecanice ale cooperativele agricole, legarea directă a veniturilor mecanizatorilor de producțiile obținute, apoi orientările privind organizarea consiliilor intercooperatiste, a fermelor și formațiunilor de muncă permanente, compuse din cooperatori și mecanizatori, alături de măsurile de cointereseare sporită a cooperativilor, de celelalte acțiuni întreprinse de conducerea de partid determină o serioasă amplificare a energiilor creatoare îndreptate spre realizarea unui avânt rapid al producției vegetale și animale în cooperativele agricole.

Decisivă pentru dobîndirea succeselor scontate este aplicarea simultană, în complex, a acestor măsuri care vizează ridicarea pe o treaptă superioară a eficienței în agricultura cooperatistă, creșterea continuă a aportului acesteia la progresul general al țării, la ridicarea nivelului de trai al poporului nostru. O asemenea abordare a problemelor va avea, neîndoios, efecte economice dintre cele mai bune.

Pînă în prezent, în cooperativele agricole s-a desfășurat, după cum se cunoaște, o intensă activitate organizatori-

(Continuare în pag. a 10-a)

În atenția
specialiștilor:

TEHNOLOGIA

CULTURII

PORUMBULUI

(pag. 8-9)

TEZELE CONSILIULUI CENTRAL AL U. G. S. R.

(Urmare din pag. 1)

exercitarea controlului obștesc-muncitoresc în diferite domenii, au organizat trimiterea la odihnă și tratament a oamenilor muncii. Prin activitatea lor politico-ideologică și cultural-educativă, sindicatele și-au adus contribuția la dezvoltarea conștiinței socialiste a oamenilor muncii, la ridicarea nivelului general de cultură al maselor, la cultivarea atitudinii înaintate față de muncă, de avuturile obștesc și de îndatoririle sociale, la educarea lor în spiritul patriotismului și internaționalismului socialist, al devotamentului față de cauza socialismului.

În munca sindicatelor, îndeosebi a organelor de conducere, au existat însă și unele neajunsuri, care au făcut ca ele să nu-și exercite pe deplin rolul și atribuțiile mereu sporite ce le-au revenit în viața social-politică a țării. Ca urmare a unor concepții depășite despre rolul sindicatelor, despre formele de organizare și de muncă ale acestora, în activitatea lor s-au manifestat rămăneri în urmă față de noile condiții și cerințe ale dezvoltării societății noastre, s-au menținut metode și forme de muncă învechite, un centralism excesiv, fenomene de formalism și burocratism. Nu a existat suficientă preocupare ca în organele executive de conducere ale uniunilor pe ramuri și ale Uniunii Generale a Sindicatelor să fie atrași muncitori, maiștri, tehnicieni, ingineri și alte categorii de salariați care lucrează nemijlocit în producție. Toate acestea au redus posibilitatea organelor sindicale de a cunoaște în-

deaproape preocupările, interesele și aspirațiile membrilor de sindicat, realitatea din colectivele de muncă, au diminuat capacitatea sindicatelor de a mobiliza masa salariaților la realizarea sarcinilor economice, profesionale, aportul lor la perfecționarea organizării producției și a muncii, la ridicarea calității produselor și a productivității. Ele nu s-au preocupat suficient și n-au dovedit exigența necesară pentru rezolvarea problemelor sociale, pentru folosirea eficientă a mijloacelor asigurate de stat în vederea îmbunătățirii condițiilor de muncă și de viață ale salariaților, n-au manifestat combativitate împotriva unor fenomene de burocratism și lipsă de grijă de care au dat dovadă conducerile unor întreprinderi și ministere față de nevoile și cerințele angajaților. Munca politico-educativă desfășurată de sindicate a cuprins un număr restrâns de salariați, nu a fost suficient legată de nevoile practice ale producției, ale educării socialiste a maselor, iar baza materială pentru desfășurarea acestei activități nu a fost pe deplin folosită.

În lumina orientării date de Plenara Comitetului Central al Partidului, Consiliul Central al U.G.S.R. consideră că sînt necesare îmbunătățirea întregii activități a sindicatelor, întărirea și dezvoltarea democrației și autonomiei sindicale, perfecționarea organizării, a formelor și metodelor lor de muncă, pentru ca sindicatele să îndeplinească mai bine rolul și atribuțiile sporite ce le revin în etapa actuală de dezvoltare socialistă a României.

tru ca oamenii muncii să aibă posibilitatea de a participa nemijlocit la analiza modulului cum se realizează planul de producție, cum se asigură condițiile de muncă și de viață ale salariaților, să poată critica nestingherit neajunsurile care se manifestă în activitatea întreprinderilor și institu-

țiilor, să ia parte activă la rezolvarea tuturor problemelor economice, sociale și culturale din aceste unități. Adu-nările generale ale salariaților să devină o formă efectivă de înfăptuire a controlului muncitoresc asupra activității desfășurate în unitățile respec-tive.

SARCINILE SINDICATELOR ÎN DOMENIUL ACTIVITĂȚII ECONOMICE

În calitate de proprietari ai mijloacelor de producție și făuritori ai tuturor valorilor materiale, fiecărui colectiv de muncă dintr-o întreprindere sau instituție îi este încredințată o parte din mijloacele de producție ale societății și în această calitate îi revine responsabilitatea socială de a asigura gospodărirea și utilizarea lor eficientă, contribuind astfel la sporirea neînteruptă a avuției naționale, temelia ridicării nivelului de trai al întregului popor. La angajarea într-o unitate, fiecare salariat devine membru al colectivului respectiv cu toate drepturile și obligațiile ce decurg din această calitate. De aceea, sarcina fundamentală a sindicatelor este să asigure participarea activă a oamenilor muncii la dezvoltarea forțelor de producție, la elaborarea și înfăptuirea planurilor de stat anuale și de perspectivă pentru dezvoltarea economiei naționale, în ansamblul ei, a ramurilor, a fiecărei întreprinderi și organizații economice de stat.

În centrul preocupărilor sindicatelor trebuie să stea problemele organizării producției și a muncii, în scopul valorificării cât mai depline a rezervelor interne și creșterii eficienței activității economice. Organele sindicale să asigure consultarea maselor, atragerea acestora la elaborarea și înfăptuirea măsurilor care să contribuie la sporirea producției și productivității muncii, folosirea completă a capacităților de producție și a timpului de lucru, întărirea ordinii și disciplinei, la reducerea consumului de materii prime, materiale, combustibil și energie, a cheltuielilor de producție, la creșterea rentabilității întreprinderilor industriale, de construcții și agricole de stat. O deosebită atenție să fie acordată îmbunătățirii calității, ridicării parametrilor tehnico-economici ai produselor, satisfacerii cerințelor mereu crescînde ale consumatorilor interni și externi.

Sindicatul vor stimula în mai mare măsură spiritul novator al muncitorilor, tehnicienilor, inginerilor, proiectanților și cercetătorilor, vor dezvolta, în continuare mișcarea de masă a inventatorilor și inovatorilor pentru perfecționarea mașinilor, instalațiilor, tehnologiilor, modernizarea produselor, folosirea de noi înlocuitori de materii prime și materiale, mecanizarea proceselor de muncă, elaborarea unor soluții valoroase de organizare a producției și a muncii.

Sindicatul au datoria să analizeze, împreună cu conducerile tehnico-administrative și cu masele de salariați, mersul îndeplinirii planului de stat, situația aprovizionării tehnico-materiale, să cunoască la timp cauzele care provoacă greutăți în realizarea ritmică a planului, să acționeze cu energie pentru lichidarea neajunsurilor ce apar în activitatea economică.

Întreaga muncă politică, organizatorică și cultural-educativă a sindicatelor, toate mijloacele de influențare a maselor de care acestea dispun, să fie subordonate mobilizării salariaților la înfăptuirea sarcinilor economice și profesionale. Sindicatul au datoria să susțină și să dezvolte inițiativele oamenilor muncii pentru realizarea și depășirea planurilor de dezvoltare a economiei naționale, să stimuleze concursurile și alte forme de emulație profesională; ele vor orienta eforturile tuturor salariaților din secții, sectoare și locuri de muncă, în direcția perfecționării organizării producției și a muncii, a valorificării rezervelor existente în întreprinderile industriale, de construcții, transporturi și unitățile agricole de stat, vor extinde și generaliza experiența înaintată a muncitorilor, tehnicienilor, inginerilor, acordînd colectivelor de salariați care au obținut cele mai bune rezultate, stimulente corespunzătoare.

Creșterea considerabilă în anii actualului cincinal al numărului de salariați, precum și introducerea pe scară largă în producție a cuceririlor științei și tehnicii, solicită o atenție

sporită din partea sindicatelor pentru calificarea și perfecționarea profesională a forței de muncă, a cadrelor necesare economiei naționale, îndeosebi pentru noile obiective care se vor construi în această perioadă. Sindicatul au datoria să participe activ la elaborarea programelor și la buna organizare a cursurilor, la aplicarea tuturor prevederilor legii privind perfecționarea pregătirii profesionale a salariaților din unitățile socialiste de stat. Totodată acțiunile de propagandă tehnico-economică organizate de sindicate, în colaborare cu organizațiile de tineret, cu participarea largă a intelectualității a producției și a muncii, în formarea lor asupra noutăților tehnico-științifice în strînsă legătură cu specificul profesiunii, cu cerințele producției la fiecare loc de muncă. Programele de propagandă tehnico-economică să fie elaborate pe baza unor largi consultări a muncitorilor, comisiilor inginerilor și tehnicienilor, a cabinetelor de organizare științifică a producției și a muncii.

Consiliul Central al Uniunii Generale a Sindicatelor din România, împreună cu Consiliul Național al Inginerilor și Tehnicienilor, se va ocupa de sporirea aportului intelectualității tehnice românești la aplicarea în producție a cuceririlor revoluției tehnico-științifice contemporane, organizarea superioară a producției și a muncii, propagarea cunoștințelor tehnico-economice, la dezvoltarea mișcării inventatorilor și inovatorilor. Se vor elabora propuneri pentru mai buna organizare a activității obștesc a inginerilor și tehnicienilor, corespunzător condițiilor și cerințelor actuale.

Activitatea sindicatelor în întreprinderile agricole de stat și în întreprinderile de mecanizare a agriculturii să fie subordonată realizării sarcinilor privind intensificarea dezvoltării agriculturii, creșterii producției agricole în toate sectoarele de activitate, folosirii raționale a pămîntului, mașinilor, utilajelor și forței de muncă, înfăptuirii programelor naționale privind amenajările funciare și dezvoltarea zootehniei. Sindicatul vor manifesta preocuparea sporită față de condițiile de muncă și social-culturale ale lucrătorilor din agricultură.

Organele și organizațiile sindicale din unitățile comerciale și cele prestatoare de servicii vor trebui să-și orienteze munca politică și organizatorică în direcția mobilizării tuturor lucrătorilor pentru asigurarea unei serviri care să corespundă exigențelor crescînde ale populației, reducerea cheltuielilor de circulație, lichidarea risipei, pentru educarea lor în spiritul cinstei și solidarității față de cerințele oamenilor muncii.

Sindicatul din învățămînt să ia parte la înfăptuirea tuturor măsurilor privind perfecționarea învățămîntului, legarea lui de practică, de nevoile concrete ale societății, ridicarea nivelului de pregătire a cadrelor didactice, să participe mai activ la munca de educare și instruire a tinerei generații.

Sindicatul din unitățile sanitare să sporească răspunderea pentru realizarea în cele mai bune condiții a politicii de ocrotire a sănătății publice, pentru deservirea sanitară exemplară a oamenilor muncii, să contribuie la îmbogățirea continuă a cunoștințelor profesionale ale salariaților, să dezvolte la fiecare lucrător răspunderea și dăruirea în exercitarea profesiei în spiritul eticii socialiste.

În instituțiile administrative de stat centrale și locale, sindicatele să pună pe prim plan creșterea competenței și responsabilității în muncă ale salariaților, manifestarea celei mai

(Continuare în pag. a 3-a)

SINDICATELE — CADRUL ORGANIZAT DE PARTICIPARE A CLASEI MUNCITOARE ȘI A CELORLALȚI OAMENI AI MUNCII LA CONDUCEREA SOCIETĂȚII NOASTRE SOCIALISTE, LA DEZBATEREA ȘI REZOLVAREA TUTUROR PROBLEMELOR PRIVIND DEZVOLTAREA ECONOMICĂ ȘI SOCIAL-CULTURALĂ, LA ÎNFĂPTUIREA POLITICII PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN DE CONSTRUIRE A SOCIALISMULUI ȘI COMUNISMULUI

În țara noastră, clasa muncitoare își exercită rolul său de clasă conducătoare în societate, în primul rînd, prin forța politică conducătoare a întregii societăți, Partidul Comunist Român, prin organele statului socialist, care reprezintă puterea clasei muncitoare, aliată cu țărănimea și cu ceilalți oameni ai muncii, puterea poporului muncitor.

Un rol însemnat în înfăptuirea misiunii istorice a clasei muncitoare, a politicii Partidului Comunist Român, revine sindicatelor, cea mai largă organizație de masă a clasei muncitoare, a oamenilor muncii. Întreaga activitate a sindicatelor trebuie să țină seama de realitățile actuale din țara noastră, de rolul conducător al clasei muncitoare, de dubla calitate a acesteia, de proprietară a mijloacelor de producție și principala forță productivă a societății, de cerințele prezente și de perspectivă ale evoluției noastre sociale.

În stadiul actual de dezvoltare socialistă a României, sindicatele — care unesc clasa muncitoare și ceilalți oameni ai muncii — trebuie să reprezinte cadrul organizat de consultare și participare a muncitorimii la conducerea activității economice și sociale, la rezolvarea tuturor sarcinilor construcției socialiste, la soluționarea problemelor care privesc activitatea întreprinderilor și instituțiilor, progresul economic și social-cultural al țării. Ele trebuie să se preocupe de întărirea și dezvoltarea democrației muncitorești, democrației economice — laturi esențiale ale democrației socialiste.

Sindicatul trebuie să participe efectiv la întreaga activitate a Frontului Unității Socialiste, a guvernului, a or-

ganelor de conducere colectivă ale ministerelor, centralelor, combinatelor, grupurilor de uzine, întreprinderilor și instituțiilor, în consiliile populare, să aducă o contribuție mai substanțială la activitatea de conducere și planificare a economiei naționale, la adoptarea celor mai corespunzătoare măsuri pentru asigurarea dezvoltării continue a industriei, agriculturii, a întregii economii, a învățămîntului, științei și culturii, la îmbunătățirea continuă a condițiilor de muncă și de viață ale clasei muncitoare, ale tuturor salariaților, la elaborarea și înfăptuirea politicii interne și externe a partidului și statului nostru.

Sindicatul asigură participarea oamenilor muncii atît prin reprezentanții lor cît și prin cei aleși de adunarea generală a salariaților la conducerea și buna desfășurare a întregii activități economico-sociale din întreprinderea sau instituția respectivă. Împreună cu organele de conducere colectivă, pe linie de stat, ele organizează și conduc adunările generale ale salariaților, expresie a democratismului profund al orînduirii noastre socialiste, formă superioară de conducere colectivă a unităților economice. Adunarea generală a salariaților este forumul care apreciază, în ultimă instanță, valoarea și eficiența muncii de conducere a întreprinderii sau organizației economice, exercită controlul maselor asupra felului cum se îndeplinesc hotărîrile de partid și de stat, propriile hotărîri. În viața fiecărui colectiv. Ele sînt consultate în promovarea cadrelor în conducerea unității respective, în munca pe linie de stat, economică, în organizațiile de masă și obștesc. Sindicatul trebuie să creeze toate condițiile necesare pen-

TEZELE CONSILIULUI CENTRAL AL U. G. S. R.

(Urmare din pag. a 2-a)

profunde solicitări față de nevoile și cerințele cetățenilor, în rezolvarea

REZOLVAREA TUTUROR PROBLEMELOR PRIVIND ÎMBUNĂTĂȚIREA CONDIȚIILOR DE MUNCĂ ȘI DE VIAȚĂ ALE CLASEI MUNCITOARE, ALE CELORLAȚI SALARIAȚI ÎNDATORIRE DE BAZĂ A SINDICATELOR

Una din atribuțiile principale ale sindicatelor, ca organizații profesionale de masă ale clasei muncitoare, este preocuparea pentru îmbunătățirea condițiilor de muncă și de viață ale celor ce muncesc, folosirea tuturor posibilităților create de orinduirea socialistă în acest scop, înfăptuirea politicii partidului și statului de ridicare continuă a standardului de viață al întregii populații. Sindicatele trebuie să ia parte activă la elaborarea și aplicarea tuturor legilor și actelor normative, care reglementează drepturile și obligațiile salariaților. Ele au datoria să militeze pentru înfăptuirea în întregime a prevederilor cuprinse în legislația muncii, în planurile de stat cu privire la salarizare, protecția muncii, asigurări sociale, deservirea publică, pentru folosirea deplină și eficientă a fondurilor alocate în vederea construirii de locuințe, creșe, cămine, cantine și alte obiective social-culturale. Comitetele sindicatelor reprezintă și susțin interesele salariaților în fața organelor de conducere colectivă ale întreprinderilor, organizațiilor economice de stat și instituțiilor, apără în fața organelor de jurisdicție drepturile membrilor de sindicat, precum și ale sindicatului, reglementate prin legislația muncii și se ocupă de toate problemele care privesc viața și activitatea angajaților.

Sindicatele trebuie să manifeste preocupare permanentă pentru promovarea mai largă a spiritului de echitate socială, să dea dovadă de intransigență și să pună în dezbaterea adunărilor generale ale salariaților, a adunărilor sindicale, pe cei ce târăgănează sau manifestă burocratism în rezolvarea problemelor privind condițiile de muncă și de viață ale angajaților. Organizațiile sindicale se vor ocupa de respectarea timpului legal de lucru al salariaților.

Uniunea Generală a Sindicatelor din România va lua parte la elaborarea măsurilor preconizate de Comitetul Central al Partidului Comunist Român în legătură cu trecerea la reducerea treptată a duratei săptămânii de lucru.

Una din sarcinile importante ale sindicatelor este de a organiza controlul obștesc-muncitoresc asupra protecției muncii, a modului în care conducerea tehnico-administrativă își îndeplinește obligațiile ce le revin în acest domeniu. Organele sindicale să determine ca toate fondurile puse la dispoziție de stat pentru asigurarea protecției muncii, să capete destinația corespunzătoare, să fie folosite cu randament; să participe la elaborarea și respectarea normativelor privind echipamentul de protecție a muncii; să militeze pentru lichidarea cauzelor care generează îmbolnăviri profesionale și accidente de muncă. Sindicatele vor controla aplicarea de către conducerea întreprinderilor și cadrele medicale a măsurilor de prevenire a îmbolnăvirilor, preocupându-se ca problemele de sănătate ale angajaților și cele de protecția muncii să-și găsească locul convenit în dezbaterile comitetelor de direcție, ale consiliilor de administrație și colegiilor ministerelor, în măsurile și hotărârile pe care acestea le adoptă.

Repartizarea locurilor în stațiuni pentru tratamentul balnear și odihna salariaților se va face de către sindicate, care vor administra, totodată, și fondurile din bugetul de asigurări sociale de stat alocate în acest scop. Împreună cu organizațiile de turism, ele

problemelor sociale ale populației, să combată fenomenele de burocratism și formalism din activitatea unor instituiții.

trebuie să analizeze posibilitatea repartizării mai echitabile a locurilor în stațiunile balneo-climaterice, pentru a asigura ca, an de an, un număr din ce în ce mai mare de muncitori și alți salariați să beneficieze de condițiile create de statul nostru pentru odihnă și tratament. Totodată, Uniunea Generală a Sindicatelor din România va lărgi baza proprie de tratament și odihnă și va asigura administrarea judicioasă a acesteia.

Împreună cu organizațiile din cadrul Frontului Unității Socialiste, sindicatele participă la controlul obștesc în domeniul aprovizionării și al serviciilor către populație, contribuind la îmbunătățirea activității în aceste sectoare, în vederea satisfacerii cerințelor și nevoilor populației. Sindicatele să organizeze mai sistematic controlul obștesc asupra funcționării cantinelor, bufetelor, căminelor, creșelor, grupurilor sociale și altor unități de descriere, să militeze pentru construirea și amenajarea de noi unități de acest fel.

La nivelul întreprinderilor, centralelor industriale și celorlalte unități cu statut de centrală, al ministerelor se vor încheia contracte colective. Sindicatele trebuie să se preocupe în mai mare măsură de realizarea prevederilor din contracte, de creșterea rolului lor în mobilizarea maselor de oameni ai muncii pentru îndeplinirea sarcinilor economice ale întreprinderilor și îmbunătățirea continuă a condițiilor de muncă și de viață ale angajaților. Organele sindicale, împreună cu conducerea tehnico-administrativă, vor analiza periodic stadiul realizării prevederilor contractului colectiv și vor lua măsurile care se impun pentru îndeplinirea lui. Ele au obligația să influențeze salariații asupra modului cum se realizează angajamentele reciproce din contractul colectiv, să acționeze pentru înfăptuirea tuturor drepturilor și obligațiilor care revin, atât întreprinderii, cât și salariaților.

Sindicatele trebuie să dezvolte activitatea caselor de ajutor reciproc, care s-au dovedit a fi unul din mijloacele eficiente de întraajutorare tovarășească a membrilor de sindicat, să le sprijine în organizarea activității și în buna gospodărire a fondurilor.

O grijă deosebită vor acorda sindicatele problemelor profesionale și sociale ale femeilor, calificării și ridicării nivelului de calificare al acestora, promovării în muncă potrivit pregătirii, aptitudinilor și capacității lor. Sindicatele împreună cu Consiliul Național al Femeilor și conducerea ministerelor să acționeze cu mai multă energie pentru ușurarea condițiilor de muncă și de viață ale femeii salariațe prin mecanizarea unor lucrări, asigurarea igienei muncii și a asistenței medicale, extinderea și diversificarea rețelei serviciilor publice, lărgirea sortimentelor de produse alimentare, creșterea producției de aparate de uz casnic. O atenție deosebită se va acorda îmbunătățirii muncii educative în rândul femeilor.

Organele și organizațiile sindicale să manifeste o preocupare mai mare față de formarea și integrarea profesională a tinerilor muncitori, educarea lor în spiritul dragostei și al responsabilității față de muncă, de avutul obștesc, al ordinii și disciplinei. Ținând seama de rolul și sarcinile organizațiilor U.T.C. în întreprinderi și instituții, sindicatele vor conlucra strâns cu acestea în

toate problemele economice, sociale și culturale, vor acționa în comun pentru dezvoltarea în rîndurile tineretului a spiritului de responsabilitate în îndeplinirea sarcinilor profesionale, a pasiunii pentru meseria aleasă, a dorinței de autodepășire, de a ține pasul cu progresul contemporan în domeniul științei, tehnicii și culturii, pentru soluționarea problemelor legate de muncă și viața tinerilor salariați.

O atenție deosebită să acorde sindicatele condițiilor de muncă și de viață ale salariaților din rîndul naționalităților conlocuitoare, preocupându-se îndeaproape de soluționarea unor probleme specifice ale acestora,

SARCINILE SINDICATELOR ÎN DOMENIUL ACTIVITĂȚII CULTURAL-EDUCATIVE ȘI SPORTIVE

Atribuții importante revin sindicatelor în domeniul educației socialiste a oamenilor muncii, ele avînd răspunderea organizării muncii cultural-educative de masă în întreprinderi și instituții. Prin întreaga lor activitate, sindicatele trebuie să contribuie la cunoașterea și însușirea de către toți oamenii muncii a politicii interne și externe a Partidului Comunist Român. O atenție deosebită se va acorda formării și dezvoltării conștiinței socialiste a maselor, cultivării devotamentului nețărmurit față de patrie și partid, față de cauza socialismului, întăririi sentimentului de frăție între poporul român și naționalitățile conlocuitoare, a unității și coeziunii întregului popor în jurul Partidului Comunist Român. Sindicatele vor organiza în mod sistematic acțiuni de formare a oamenilor muncii asupra hotărârilor de partid și de stat, a legilor țării, a celor mai noi realizări ale științei și tehnicii, vor contribui la lărgirea orizontului cultural-științific al maselor, la educarea lor în spiritul concepției materialiste despre lume, al combativității față de fenomenele și manifestările negative, față de tot ceea ce este înapoiat și retrograd, vor cultiva atitudinea socialistă față de muncă și avutul obștesc, trăsăturile înaintate de comportare în societate și familie.

Intensificarea și dezvoltarea activității cultural-educative de masă împune o mai bună folosire și dezvoltare a bazei materiale, a ansamblurilor și formațiilor artistice, a celorlalte mijloace de care dispun sindicatele. În întreprinderi și instituții, în cluburile și casele de cultură din orașe și centre muncitorești, sindicatele, în strînsă colaborare cu comitetele de cultură și artă, cu organizațiile U.T.C. și celelalte organizații de masă, vor organiza cenecluri literare, cînecluburi, cercuri de pictură și sculptură, de muzică, de dansuri populare, de balet, de turism etc., care să stimuleze aptitudinile și pasiunile diferitelor categorii de oameni ai muncii și ale membrilor lor de familie. În centrele industriale și muncitorești activitatea tuturor caselor de cultură va fi îndrumată și condusă de sindicate, asigurându-se satisfacerea cerințelor cultural-educative ale tuturor salariaților. În întregii populații din localitatea respectivă. Pentru coordonarea activității caselor de cultură și a cluburilor, se vor crea consilii formate din reprezentanți ai sindicatelor, organizațiilor U.T.C., comitetelor de cultură și artă și ai altor organizații de masă, obștesci, de stat, care vor răspunde de buna orga-

de promovarea lor în muncă, de înfăptuirea consecventă a politicii naționale marxist-leniniste a partidului și statului nostru.

În vederea rezolvării unor probleme care privesc dezvoltarea economiei, unele aspecte ale vieții sociale a salariaților, ale femeilor muncitoare și ale tinerilor angajați, se vor organiza periodic întâlniri între comitetele sindicatelor și comitetele de direcție, între conducerea uniunilor sindicatelor pe ramură și colegiile ministerelor, precum și între conducerea Uniunii Generale a Sindicatelor din România și Consiliul de Miniștri.

nizare și funcționare a acestor instituții.

Sindicatele vor colabora mai larg cu toate organizațiile de masă, cu organele de stat, uniunile de creație, cu radio-televiziunea și alte instituții interesate pentru conjugarea eforturilor în activitatea de educare și ridicare a nivelului de cunoștințe politice, culturale și tehnico-științifice ale tuturor salariaților.

Purînd răspunderea pentru activitatea sportivă din întreprinderi și instituții, sindicatele, în strînsă colaborare cu organizațiile U.T.C., trebuie să atragă un număr mai mare de salariați, în special tineri, la practicarea sistematică a diferitelor discipline sportive, să se preocupe de dezvoltarea sportului și turismului de masă, să stimuleze sportul de performanță în cadrul cluburilor și asociațiilor. Împreună cu organizațiile Uniunii Tineretului Comunist și ale Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport, sindicatele vor iniția competiții de masă, vor asigura dezvoltarea bazei materiale sportive, îmbunătățirea folosirii acesteia.

Sindicatele să acorde o atenție mai mare organizării manifestărilor cultural-distractive, în vederea petrecerii de către oamenii muncii a timpului lor liber în mod cât mai plăcut și recreativ. În acest scop, împreună cu organele Ministerului Turismului, Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, Uniunii Tineretului Comunist, ale altor organizații de masă și obștesci, să organizeze un număr sporit de acțiuni culturale-sportive în cluburi și case de cultură, pe stadioane, în parcuri și locuri de agrement, în zonele turistice ale țării.

Presa sindicală, centrală, departamentală și de uzină, trebuie să pună în centrul preocupărilor mobilizarea oamenilor muncii, a sindicatelor la realizarea sarcinilor de plan, să acorde o mai mare atenție generalizării experienței înaintate, combaterii neajunsurilor din activitatea întreprinderilor, instituțiilor, a organelor și organizațiilor sindicale, a unor salariați, să militeze pentru întărirea legalității, a ordinii și disciplinei în muncă. Presa sindicală trebuie să devină în mai mare măsură o tribună de dezbateri publică în cadrul căreia muncitorii, maștrii, tehnicienii, inginerii și alți oameni ai muncii să-și spună părerea asupra problemelor actuale ale construcției socialiste, ale activității întreprinderilor și instituțiilor respective, să facă propuneri cu privire la îmbunătățirea activității economice și social-culturale.

PERFECTIONAREA STRUCTURII ORGANIZATORICE, DEZVOLTAREA DEMOCRAȚIEI ȘI AUTONOMIEI SINDICATELOR, ÎMBUNĂTĂȚIREA STILULUI LOR DE MUNCĂ

Pentru îndeplinirea rolului și atribuțiilor sportive ce le revin în etapa actuală, sindicatele să promoveze larg în întreaga lor activitate democrația muncitorească, autonomia sindicală.

Sindicatul este forma de organizare principală a mișcării sindicale din țara noastră, cadrul de bază al întregii vieți sindicale. El reunește pe muncitori, pe toți oamenii muncii, români și cei aparținînd naționalităților conlocuitoare, din întreprinderea sau instituția respectivă în calitatea lor de proprietari ai mijloacelor de producție și de producători ai bunurilor materiale ce-și unesc forțele pentru folosirea mai bună a mijloacelor de pro-

ducție încredințate de societate colectivului respectiv, în scopul creșterii producției, a avuției naționale, condiție esențială pentru bunăstarea materială și culturală a oamenilor muncii.

Sindicatul reprezintă cadrul organizat de participare a clasei muncitoare, a celorlalți oameni ai muncii la conducerea activității economice și sociale, de dezbateri a hotărârilor de partid și de stat, de atragere a maselor în vederea elaborării și aplicării măsurilor pentru realizarea sarcinilor privind dezvoltarea economică și social-culturală.

(Continuare în pag. a 4-a)

TEZELE CONSILIULUI CENTRAL AL U. G. S. R.

(Urmare din pag. a 3-a)

țării, îmbunătățirea continuă a condițiilor de muncă și de viață ale salariaților. Sindicatul va funcționa pe baza statutului propriu și va avea deplină autonomie în desfășurarea întregii sale activități, în rezolvarea tuturor problemelor colectivului de muncă, manifestând larg spiritul de inițiativă în organizarea activităților cu caracter productiv și a celor care privesc soluționarea unor cerințe de ordin social-cultural ale salariaților.

În condițiile actuale ale organizării activității unităților economice, se consideră necesar ca la nivelul centralelor industriale și unităților economice cu statut de centrală, să se constituie comisii ale sindicatelor, formate din președinții sindicatelor din întreprinderile sau unitățile aparținând centralei și care să-și desemneze un reprezentant în consiliul de administrație. La centralele industriale care au întreprinderi răspândite în întreaga țară, reprezentanții sindicatelor în consiliile de administrație să fie numiți de comitetele uniunilor, cu consultarea președinților sindicatelor.

Uniunile sindicatelor pe ramuri se constituie prin afilierea de bună voie a sindicatelor din întreprinderi și instituții și vor funcționa pe bază de statut propriu. Uniunea sindicatelor asigură participarea oamenilor muncii din ramura respectivă la adoptarea măsurilor care privesc dezvoltarea economică a ramurii, la soluționarea problemelor social-culturale ale salariaților din sindicatele afiliate. Uniunea asigură coordonarea și îndrumarea activității sindicatelor afiliate în problemele specifice ramurii și conlucrează cu organele teritoriale ale sindicatelor în realizarea atribuțiilor sale. Uniunile sindicatelor pe ramuri reprezintă sindicatele în relațiile cu organele centrale de stat, participă la activitatea colegiilor ministerelor. De asemenea, ele reprezintă sindicatele din ramura respectivă în relațiile cu organizațiile similare de peste hotare.

Pe raza orașelor, municipiilor și județelor vor funcționa consilii ale sindicatelor, cu statut propriu. Ele asigură coordonarea activității sindicatelor de pe teritoriul respectiv în problemele economice, profesionale, sociale și cultural-sportive, generalizează experiența pozitivă din munca sindicală, conduc activitatea caselor de cultură, ansamblurilor și formațiilor artistice ale acestora, bibliotecilor, organizează participarea sindicatelor la activitatea de control obștesc și le reprezintă în organele locale ale Frontului Unității Socialiste, în cele ale administrației de stat, în relațiile cu celelalte organizații de masă și obștești.

Uniunea Generală a Sindicatelor din Republica Socialistă România reunește în rîndurile sale, pe baza adeziunii libere, uniunile sindicatelor pe ramuri și,

prin acestea, organizațiile sindicale, înfăptuind unitatea organizatorică și de acțiune a sindicatelor din țara noastră. Uniunea Generală a Sindicatelor funcționează pe baza statutului propriu.

Reunind în rîndurile sale pe proprietarii mijloacelor de producție și pe principalii producători ai bunurilor materiale, Uniunea Generală a Sindicatelor din România participă la activitatea guvernului, a altor instituții centrale de stat, la dezbaterile și soluționarea tuturor problemelor privitoare la dezvoltarea economică și social-culturală a patriei, la construirea socialismului și comunismului în România. Uniunea Generală a Sindicatelor asigură îndrumarea activității uniunilor sindicatelor pe ramuri și a organelor teritoriale ale sindicatelor, în vederea îndeplinirii sarcinilor ce le revin în viața politică, economică și social-culturală a țării. Uniunea Generală reprezintă sindicatele în relațiile cu organele legislative și executive ale statului, cu celelalte organizații de masă și obștești, precum și cu centralele sindicale din alte țări.

Proiectele de statute ale sindicatelor din întreprinderi și instituții, uniunilor sindicatelor pe ramuri, Uniunii Generale a Sindicatelor din Republica Socialistă România și consiliilor teritoriale, urmează să fie date publicității, supuse dezbaterei publice, în organizațiile sindicale, în conferințele uniunilor sindicale pe ramuri și supuse aprobării Congresului Uniunii Generale a Sindicatelor din Republica Socialistă România. De asemenea, Uniunea Generală a Sindicatelor va elabora Proiectul de lege a sindicatelor care va fi supus dezbaterii Congresului U.G.S.R. și legiferării în Marea Adunare Națională.

Consiliul Central, comitetele uniunilor, consiliile teritoriale și comitetele sindicatelor vor asigura, prin toate măsurile pe care le vor lua, înfăptuirea consecventă a democrației muncitorești, întărirea autonomiei sindicatului, vor milita pentru creșterea receptivității față de nou, față de problemele ridicate de oamenii muncii, pentru perfecționarea necentenită a stilului și metodelor de muncă, a formelor de atragere a maselor la activitatea sindicatelor din întreprinderi și instituții. Din organele de conducere ale sindicatelor să facă parte cu preponderență muncitori, alte categorii de salariați, femei, tineri, activiști, oameni ai muncii din rîndul naționalităților conlocuitoare, care lucrează nemijlocit în producție și cunosc în mod concret cerințele și nevoile maselor, ale diferitelor domenii de activitate. Candidații pentru organele de conducere ale sindicatelor, inclusiv cele centrale, vor fi discutați și aprobați de către colectivele de muncă unde aceștia își desfășoară activitatea. Trăsă-

tura caracteristică a activității sindicatelor trebuie să fie participarea obștească a oamenilor muncii la conducerea sindicatelor, la realizarea atribuțiilor și sarcinilor ce le revin.

Toate hotărârile și măsurile elaborate de organele sindicale trebuie să fie rezultatul consultării colectivelor de salariați sau a reprezentanților acestora.

SINDICATELE — FACTOR ACTIV ÎN ÎNTĂRIREA SOLIDARITĂȚII INTERNAȚIONALE A CLASEI MUNCITOARE, ÎN LUPTA PENTRU PROGRES SOCIAL ȘI PACE

Aplicînd consecvent principiile politicii externe a Partidului Comunist Român, sindicatele din România desfășoară o intensă activitate pe plan internațional. O dovadă elocventă în această privință o constituie faptul că Uniunea Generală a Sindicatelor din România și uniunile sindicatelor pe ramuri întretin în prezent legături cu organizații sindicale din 110 țări de pe toate continentele lumii.

Uniunea Generală a Sindicatelor din România sprijină pe deplin politica externă a Partidului Comunist Român și a guvernului țării noastre de dezvoltare a relațiilor de prietenie și colaborare frățească cu toate țările socialiste, de extindere a cooperării multilaterale cu toate statele lumii, indiferent de orientarea lor socială, politică, bazată pe principiile respectării independenței și suveranității naționale, egalității în drepturi, neamestecului în treburile interne și avantajului reciproc. Uniunea Generală a Sindicatelor din România va dezvolta și în viitor legături multilaterale de colaborare cu sindicatele din toate țările socialiste, va extinde relațiile cu sindicatele din țările capitaliste, cu cele din țările în curs de dezvoltare și coloniale, în spiritul principiilor Internaționalismului și solidarității muncitorești, va milita pentru cooperarea cu toate forțele care reprezintă interesele clasei muncitoare de pretutindeni, pentru ca acestea să joace un rol tot mai important pentru progres social, pace și destindere în viața internațională.

Ca membră a Federației Sindicale Mondiale, Uniunea Generală a Sindicatelor din România își va aduce în continuare contribuția la activitatea acesteia, va milita neobosit pentru întărirea unității de acțiune și a solidarității clasei muncitoare din întreaga lume în lupta pentru apărarea intereselor vitale ale celor ce muncesc, împotriva exploatării și asupririi, a imperialismului și colonialismului, pentru triumful păcii, libertății și independenței popoarelor.

Consiliul Central al Uniunii Generale a Sindicatelor din Republica So-

cialistă România cheamă muncitorii, inginerii, tehnicienii, funcționarii, să participe la dezbaterile largă a Tezelor, să-și exprime părerea și să facă propuneri care să conducă la perfecționarea activității sindicatelor, la fundamentarea tuturor măsurilor pe care le impune creșterea rolului și atribuțiilor acestora în etapa actuală de dezvoltare a țării noastre. Documentele pe care Congresul Uniunii Generale a Sindicatelor le va adopta în urma acestei largi dezbateri cu masele, vor fi astfel emanația voinței și înțelepciunii colective a clasei muncitoare, a tuturor celor ce muncesc din patria noastră.

Hotărârile Congresului al X-lea al partidului deschid noi și strălucite perspective României, marchează ridicarea pe o treaptă nouă, calitativ superioară, a operei de edificare a societății socialiste. În întreaga țară, în uzine, fabrici, șantiere, pe ogoare, clasa muncitoare, întregul nostru popor, muncesc cu înflăcărare pentru înfăptuirea planului de dezvoltare a economiei naționale pe perioada 1971—1975, aducînd contribuția lor activă la dezvoltarea forțelor de producție, la perfecționarea relațiilor de producție, la asigurarea condițiilor pentru satisfacerea tot mai deplină a cerințelor materiale și spirituale mereu sporite ale membrilor societății.

În opera complexă de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate, sindicatele, ale căror atribuții de mare răspundere cresc în toate domeniile de activitate, își vor afirma și mai puternic capacitatea politico-organizatorică rolul de forum de consultare și atragere a maselor de oameni ai muncii la conducerea societății socialiste. Sindicatele vor întîmpina Semicentenarul Partidului Comunist Român și Congresul Uniunii Generale a Sindicatelor cu noi și însemnate realizări în toate domeniile vieții sociale, își vor intensifica eforturile pentru sporirea aportului lor la prosperitatea și fericirea întregului nostru popor, la ridicarea patriei pe noi trepte de civilizație și progres.

PROIECT

STATUTUL — CADRU AL SINDICATULUI

Sindicatul reunește în rîndurile sale clasa muncitoare, toți oamenii muncii din întreprinderea sau instituția respectivă în calitate lor de proprietari ai mijloacelor de producție și de producători ai bunurilor materiale și spirituale. Organizația sindicală se constituie prin libera adeziune a muncitorilor, inginerilor, tehnicienilor și funcționarilor, fără deosebire de naționalitate, sex și vîrstă, care-și unesc forțele pentru buna gospodărire a mijloacelor de producție, încadrîntate de societate colectivului respectiv, pentru creșterea producției, a avuției naționale, baza sigură a creșterii nivelului de trai material și cultural al poporului.

Colectivul de oameni ai muncii din întreprinderea sau instituția respectivă este încredințat o parte a mijloacelor de producție a societății și în această calitate el trebuie să asigure gospodărirea și folosirea cu toată grija a mijloacelor de care dispune în scopul realizării planului de producție, ridicarea productivității muncii, îmbunătățirea calității produselor, creșterea eficienței întregii activități economice, aducîndu-și astfel contribuția la sporirea avuției naționale, la ridicarea

nivelului de viață a întregului popor. Fiecare salariat angajat într-o unitate este membru al acestui colectiv, asumîndu-și toate drepturile și îndatoririle ce-i revin.

Sindicatul reprezintă cadrul organizat de participare la conducerea activității economice și sociale, de consultare și dezbateri cu clasa muncitoare și ceilalți salariați, a hotărîrilor de partid și de stat, de atragere a maselor, în vederea elaborării și aplicării măsurilor pentru realizarea sarcinilor privind dezvoltarea economică și social-culturală a țării, îmbunătățirea continuă a condițiilor de muncă și de viață ale salariaților.

Sindicatul își desfășoară activitatea pe baza democrației muncitorești și are deplină autonomie în rezolvarea tuturor problemelor colectivului de muncă din unitatea respectivă, manifestînd larg spiritul de inițiativă în organizarea activităților cu caracter economic, social, cultural, corespunzător intereselor și cerințelor membrilor de sindicat.

Sindicatul reunește oameni muncii, pe toți salariații pentru înfăptuirea politicii interne și externe a Partidului Comunist Român, forța politică conducătoare a so-

cietății noastre în scopul făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate, al construirii comunismului.

Sindicatul desfășoară o susținută muncă pentru ridicarea nivelului de cunoștințe profesionale, științifice și de cultură generală, de dezvoltare a conștiinței socialiste a salariaților, cultivă în rîndurile

lor mîndria pentru tradițiile glorioase, revoluționare ale clasei muncitoare, ale întregului popor, ale frăției dintre oameni ai muncii români și cei aparținînd naționalităților conlocuitoare, îi educă în spiritul patriotismului și al solidarității internaționale cu cei ce muncesc de pretutindeni.

I

ATRIBUȚIILE ORGANIZAȚIEI SINDICALE

a) — În domeniul economic și al activității productive

Art. 1.— Organizația sindicală reunește în rîndurile sale salariații dintr-o întreprindere, organizație economică, instituție sau comuna, în calitate lor de proprietari ai mijloacelor de producție și făuritori ai bunurilor materiale și spirituale. Sarcina principală a organizației sindicale este de a asigura participarea colectivului de muncă la conducerea activității economice și sociale, pentru creșterea confi-

ență a producției, buna gospodărire a mijloacelor de care dispune unitatea respectivă, mobilizarea tuturor membrilor de sindicat la elaborarea și realizarea planurilor de producție anuale și de perspectivă. Sprijină prin acțiuni proprii aplicarea măsurilor întreprinse de conducerea unităților economice pentru organizarea științifică a producției și a muncii, creșterea productivității muncii, utilizarea deplină a capacităților de producție și a timpului de lucru, reducerea cheltuielilor

(Continuare în pag. a 5-a)

(Urmare din pag. a 4-a)

de producție, îmbunătățirea calității produselor, valorificarea rezervelor interne și sporirea eficienței întregii activități economice, factori de mare importanță de care depind creșterea veniturilor și ridicarea continuă a bunăstării tuturor oamenilor muncii. Organizează în întreprindere trecerea între secții, sectoare, ateliere, brigăzi și echipe; împreună cu conducerea unității și pe baza consultării colectivului de muncă stabilește obiectivele trecerii; acordă stimulentele morale și materiale fruntașilor în producție.

Stimulează spiritul novator al muncitorilor, inginerilor și tehnicienilor; introduce tehnici și tehnologii înaintate, perfecționarea mașinilor și instalațiilor, asimilarea de produse noi cu parametri tehnico-economici superiori; organizează mișcarea de masă a inventatorilor și inovatorilor, se preocupă de generalizarea experienței și metodelor avansate de muncă.

Desfășoară o largă activitate organizatorică, politică și cultural-educativă pentru întărirea răspunderii întregului colectiv și a fiecărui salariat față de îndeplinirea exemplară a sarcinilor profesionale. Sindicatul se preocupă permanent de întărirea disciplinei în producție, pune în discuția colectivului de salariați pe toți cei care încalcă ordinea și disciplina în muncă, pentru ca însuși colectivul de oameni ai muncii să analizeze și să judece cazurile respective, adoptând măsurile ce se impun, iar în cazuri deosebite să hotărască asupra îndepărtării acestora din colectivul respectiv.

b) - În domeniul social și al creșterii nivelului de trai

Art. 2. — Punind în centrul activității sale îndeplinirea politicii partidului și statului, de creștere continuă a nivelului de trai al celor ce muncesc, sindicatul se preocupă permanent de rezolvarea problemelor sociale, pentru îmbunătățirea continuă a condițiilor de muncă și de viață ale salariaților.

Sindicatul participă nemijlocit la elaborarea și aplicarea tuturor măsurilor care reglementează drepturile și obligațiile salariaților și reprezintă interesele acestora în relațiile cu conducerea unității respective. În acest scop, încheie contractul colectiv cu conducerea întreprinderii și urmărește îndeplinirea prevederilor acestuia; participă, în conformitate cu legislația în vigoare, la elaborarea și aplicarea corectă a sistemului de salarizare, normare a muncii, acordarea premiilor (gratificațiilor); militează pentru respectarea programului de lucru și a timpului de odihnă al angajaților; se pronunță asupra desfășurării contractului de muncă și intervine pentru punerea în drepturi a salariaților conform codului muncii. Împreună cu conducerea administrativă a unităților se preocupă de folosirea în întregime și eficientă a fondurilor alocate de stat pentru construirea de cămine, cantine, locuințe, creșe și alte obiective sociale; participă la repartizarea locuințelor pentru salariați.

— Exerciță controlul muncitoresc asupra aplicării legislației privind protecția muncii și asigurările sociale, funcționarea cantinelor, grupurilor sociale, căminelor muncitorești; organizează trimiterea la odihnă și tratament a oamenilor muncii din întreprinderea sau instituția respectivă, participă, prin reprezentanții săi, la efectuarea controlului obștesc asupra deservirii populației prin unitățile comerciale, medico-sanitare și balneo-climatice.

— Urmărește aplicarea corectă a legislației care reglementează participarea femeilor salariați în producție, ocrotirea mamei și copilului, organizarea și funcționarea căminelor și creșelor pentru copii; se ocupă de promovarea femeilor în activitatea profesională și obștească.

— Împreună cu organele Uniunii Tineretului Comunist se ocupă de atragerea tineretului în producție, de integrarea profesională și socială a ucenicilor și a tinerilor angajați, controlează respectarea drepturilor pentru tineret prevăzute în legislația muncii.

— Apără în fața organelor de jurisdicție drepturile membrilor de sindicat, precum și ale sindicatului respectiv reglementate prin legislația muncii și se ocupă de toate problemele care privesc viața și activitatea oamenilor muncii din unitatea respectivă.

c) - Participarea nemijlocită a oamenilor muncii și a reprezentanților sindicatelor la organizarea și conducerea producției, la întregirea activitatei economice și sociale

Sindicatul participă, atât prin reprezentanții săi, cit și prin reprezentanții salariaților aleși de adunarea generală, la

conducerea și buna desfășurare a întregii activități economice și sociale din unitatea respectivă, se ocupă de dezvoltarea democrației muncitorești, una din laturile esențiale ale democrației socialiste.

Art. 3. — Sindicatul, împreună cu comitetul de direcție, răspunde de buna pregătire și desfășurare a adunărilor generale sau ale reprezentanților salariaților, urmărește asigurarea condițiilor care să permită participanților la aceste adunări să analizeze multilateral realizarea planului de producție, să facă propuneri pentru îmbunătățirea activității economice, a condițiilor de muncă și de viață ale salariaților, să critice nestingherit neajunsurile care se manifestă în activitatea întreprinderii sau instituției, în munca comitetului de direcție, a consiliului de administrație, a oricărui membru de sindicat, indiferent de funcția ce o are. Împreună cu conducerea unității, sindicatul acționează pentru îndeplinirea hotărârilor adoptate și soluționarea propunerilor făcute de adunările generale ale salariaților.

În cazul când adunarea salariaților nu va aproba darea de seamă a comitetului de direcție sau consiliului de administrație, precum și atunci când va aprecia ca nesatisfăcătoare activitatea unor cadre, sindicatul să ceară organelor de stat și economice superioare luarea de măsuri conform prevederilor legale.

Președintele sindicatului, ca reprezentant de drept în comitetul de direcție, consiliul de administrație, consiliul științific, senatul universitar sau alte forme de conducere colectivă, acționează pe baza mandatului încredințat, se consultă cu membrii comitetului — iar în problemele mai deosebite, cu membrii de sindicat — și stabilește modalitățile concrete de mobilizare a tuturor forțelor sindicatului la îndeplinirea deciziilor adoptate.

d) - În domeniul pregătirii profesionale, al perfecționării, calificării și reciclării cadrelor

Art. 4. — Progresul rapid de dezvoltare a economiei naționale, aplicarea cuceririlor revoluției tehnico-științifice ce caracterizează dezvoltarea economiei noastre naționale impun pregătirea de cadre cu înaltă calificare profesională și de cultură generală. Problema pregătirii, perfecționării și reciclării cadrelor trebuie să constituie o preocupare de prim ordin a sindicatului. În acest scop, sindicatul conlucrează cu conducerea întreprinderii sau instituției și cu organizația U.T.C., în elaborarea și îndeplinirea programului de pregătire, perfecționare și specializare a cadrelor corespunzător cerințelor actuale și de perspectivă ale producției, în organizarea și desfășurarea propagandei tehnico-economice; pentru integrarea profesională și socială a ucenicilor și a tinerilor angajați. Controlează felul cum organele administrative asigură elevilor școlilor profesionale, tehnice și ucenicilor la locul de muncă condițiile necesare pentru învățatură și efectuarea practicii în producție.

e) - În domeniul activității culturale educative și sportive

Art. 5. — Sindicatul se ocupă de ridicarea nivelului cultural-politic al oamenilor muncii, de formarea trăsăturilor morale corespunzător principiilor eticii clasei muncitorești, ale Partidului Comunist Român. Sindicatul organizează și răspunde de activitatea cultural-educativă în întreprinderea sau instituția respectivă. Ca organizație largă de masă cu caracter muncitoresc, sindicatul trebuie să îndeplinească un rol activ în dezvoltarea conștiinței socialiste a oamenilor muncii, să desfășoare o largă muncă pentru însușirea de către toți salariații a politicii interne și internaționale a partidului și statului nostru.

Sindicatul, în strânsă conlucrare cu organizația Uniunii Tineretului Comunist, cu participarea efectivă a comisiei de femei, se ocupă de dezvoltarea mișcării artistice de amatori; conduce activitatea clubului și a bibliotecii sindicatului, organizează cercuri pentru literatură, artă plastică, muzică, dansuri populare, balet, cinecluburi, foto, de turism etc., care să stimuleze aptitudinile membrilor organizațiilor sindicale și ale familiilor lor; asigură dezvoltarea și utilizarea rațională a bazei materiale a activității culturale, organizează manifestări pentru folosirea instructivă și recreativă a timpului liber al oamenilor muncii.

Art. 6. — Sindicatul conduce activitatea asociației sau clubului sportiv din întreprindere sau instituție, acționează împreună cu organizația Uniunii Tineretului Comunist pentru atragerea salariaților și a familiilor lor la practicarea educației fizice, turismului și sportului de masă; contribuie la asigurarea și dezvoltarea bazei materiale necesare sportului.

II

MEMBRII ORGANIZAȚIEI SINDICALE. DREPTURILE ȘI ÎNDATORIRILE LOR

Art. 7. — Membru de sindicat poate fi orice om al muncii din Republica Socialistă România, fără deosebire de naționalitate, sex și vîrstă, care, angajindu-se să lucreze într-o întreprindere, instituție, organizație cu caracter obștesc, devine membru al colectivului respectiv cu toate drepturile și obligațiile ce decurg din a-

ceasta. Pot fi membri de sindicat și elevii școlilor profesionale, tehnice, ucenicilor, sau orice angajat la persoane fizice. Cei care vor să devină membri ai sindicatului trebuie să recunoască și să respecte prevederile statutului și să plătească cotizația stabilită.

Art. 8. — Primirea în sindicat se face în mod individual, la cererea celui care doarește să devină membru de sindicat; cererea de primire se discută și se aprobă de adunarea grupei sindicale, iar carnetul de membru se înmînează de comitetul sindicatului.

Membrul de sindicat au dreptul:

Art. 9. — Să aleagă și să fie aleși în organele de conducere ale sindicatului; — Ca membri ai colectivului de oameni ai muncii, deținători ai mijloacelor de producție încredințate de societate și ca producători ai bunurilor materiale și spirituale, sindicatul le oferă cadrul organizat de dezbateră a tuturor problemelor privind bunul mers al întreprinderii, politica generală a partidului și statului nostru;

— Să ia parte la stabilirea și soluționarea tuturor problemelor economice, sociale, cultural-sportive din întreprindere sau instituție, să-și exprime nestingherit părerea, să critice organele de conducere ale sindicatelor, precum și activitatea oricărui membru de sindicat, indiferent de funcția ce o deține;

— Să ceară comitetului sindicatului să-l sprijine în apărarea drepturilor lor în caz de neîndeplinire a prevederilor contractului de muncă, ori de nerespectare a legislației muncii; să fie trimiși la tratament și odihnă în stațiuni balneoclimatice, pe baza reglementărilor în vigoare; să primească, în cazuri deosebite, ajutoare materiale din fondurile sindicatului; să folosească, împreună cu membrii de familie, mijloacele de care dispune sindicatul pentru desfășurarea activităților culturale, sportive și turistice; să se adreseze organelor sindicale, inclusiv Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor, în orice problemă care privește viața de organizație, activitatea economică și social-culturală.

Membrul de sindicat au următoarele îndatoriri:

Art. 10. — În calitate de proprietari ai mijloacelor de producție și producători ai bunurilor materiale, membrii de sindicat sînt direct interesați să contribuie activ la dezvoltarea economică a întreprinderii, să folosească rațional mijloacele de producție, materia primă și materialele puse la dispoziție; să militeze pentru îndeplinirea la timp și în bune condiții a sarcinilor profesionale, pentru realizarea ritmică a planului de stat la toți indicatorii; să contribuie la mai buna organizare a producției și a muncii; îmbunătățirea calității produselor; introducerea tehnicii și tehnologiei înaintate în procesul de producție, pentru creșterea eficienței

economice; să lupte pentru respectarea ordinii și disciplinei socialiste a muncii, prevederile regulamentului de ordine interioară.

— Să-și perfecționeze necontenit calificarea profesională, să se preocupe de însușirea științei și tehnicii avansate, de ridicarea nivelului cultural-politic; să aibă o comportare demnă în muncă, în familie și societate; să militeze pentru respectarea și aplicarea legilor statului; să apere și să întărească, prin toate mijloacele, proprietatea obștească; să păstreze secretul de stat; să apere și să slujească cu devotament patria — Republica Socialistă România.

— Să participe efectiv la viața și activitatea sindicatului din care fac parte, la elaborarea și îndeplinirea hotărârilor sindicatului și să plătească cotizația de membru al sindicatului.

STIMULENTE ȘI SANȚIUNI.

Art. 11. — Membrul de sindicat, care se situează în fruntea activității, sînt exemplu în îndeplinirea sarcinilor de producție, profesionale și în activitatea obștească, pot fi stimulați moral și material, popularizați în presă, la gazetele uzinale, înscrși în cartea de onoare a întreprinderii, li se acordă diferite insigne, sînt propuși cu prioritate pentru a fi trimiși la odihnă și distincții cu ordine și medalii ale Republicii Socialiste România.

Art. 12. — Pentru abateri de la prevederile Statutului, membrilor de sindicat li se pot aplica sancțiuni. La stabilirea sancțiunilor se va ține seama de cauzele și gravitatea faptelor comise.

Sancțiunile care se pot da sînt: mustrare, avertisment public, excluderea din sindicat.

a) sancțiunea, precum și ridicarea acesteia se hotărâște de adunarea grupei sindicale;

b) excluderea din sindicat se analizează și se confirmă de comitetul sindicatului;

c) cînd cel sancționat se consideră nedreptățit, se poate adresa adunării generale sau conferinței sindicatului. Colectivul de oameni ai muncii din unitatea respectivă trebuie să analizeze, să judece și să stabilească vinovăția lui și, în cazuri mai deosebite, să se pronunțe dacă mai poate să facă parte sau nu din colectivul respectiv.

Art. 13. — Membrul de sindicat, care se mută dintr-un sindicat în altul, precum și cei care îndeplinesc obligațiile militare, studiază în învățămîntul superior, lucrează sezonieri sau temporar, își păstrează vechimea în sindicat. Angajatul care a încetat activitatea profesională prin pensionare poate rămîne în continuare membru de sindicat.

III

PRINCIPIILE DE ORGANIZARE ALE SINDICATULUI

Art. 14. — Sindicatul se organizează în fiecare întreprindere, instituție, organizație cu caracter obștesc; pe grup de întreprinderi sau de instituții din aceeași ramură sau din ramuri înrudite; în cadrul sindicatului se organizează grupe sindicale pe locuri de muncă; în întreprinderile mari se pot înființa și organizații sindicale pe secții;

Grupele sindicale create în unități sau instituții cu caracter comun se unesc în sindicatul salariaților din comuna respectivă.

Art. 15. — Organizația sindicală dispune de o largă autonomie desfășurîndu-și activitatea pe baza statutului propriu adoptat de adunarea generală sau conferință. Sindicatul, declarîndu-se de acord cu Statutul uniunii sindicatelor pe ramură, se poate afilia la uniunea respectivă, beneficiînd de drepturile și obligațiile prevăzute în statutul respectiv.

Art. 16. — În organizarea internă a sindicatului, în raporturile sale cu uniunea sindicatelor pe ramură, cu consiliile teritoriale și Consiliul Central al Uniunii Generale a Sindicatelor, se aplică principiile democrației sindicale și centralismului democratic, care constau în:

— Toate organele de conducere ale sindicatului sînt alese și își desfășoară activitatea pe baza principiului muncii și conducerii colective; candidații pentru comitetul sindicatului sînt recomandați de adunările grupelor sindicale; propunerile nominale se afișează cu cel puțin 10 zile înainte de data adunării generale sau conferinței, pentru dare de seamă și alegeri. Candidații pentru consiliile teritoriale, comitetele uniunilor pe ramură și Consiliul Central al Uniunii Generale a Sindicatelor sînt propuși de adunarea generală sau conferința sindicatului; hotărârile se iau cu majoritate de voturi și sînt obligatorii pentru toți membrii de sindicat; minoritatea se supune majorității și este obligată să aplice în practică hotărârile adoptate; organele de conducere prezintă periodic dări de seamă în fața membrilor de sindicat, li informează sistematic asupra hotărârilor și măsurilor pe care le adoptă.

IV

ORGANELE DE CONDUCERE ALE SINDICATULUI

Art. 17. — Organul superior al sindicatului este adunarea generală sau conferința, care se convoacă cel puțin o dată pe an.

Adunarea generală sau conferința sindicatului:

— analizează și hotărâște asupra problemelor principale cu privire la activitatea sindicatului în domeniul economic, social-cultural, al activității organizatorice și financiare, cit și asupra altor probleme care interesează organizația sindicală; aprobă și modifică statutul propriu al organizației sindicale pe baza statutului cadru; hotărâște asupra aderării sindicatului la uniunea de ramură;

— alege, prin vot secret, o dată la doi ani, comitetul sindicatului, președintele acestuia, comisia de cenzori; delegații la conferința orășenească, municipală sau județeană și la conferința uniunii pe ramură; aprobă bugetul sindicatului.

Art. 18. — Comitetul organizației sindicale conduce între adunări sau conferințe întreaga activitate a sindicatului; organizează aplicarea în viață a hotărârilor privind sarcinile economice, sociale și cultural-educative; îndrumă și ajută birourile grupelor sindicale în organizarea muncii cu masa membrilor de sindicat; stabilește norma de reprezentare pentru conferință; reprezintă sindicatul în raporturile cu conducerea unității și cu alte organe de stat și obștești; participă la acțiunile organizate pe plan local de către consiliul județean, municipal și orășenesc al sindicatelor, precum și la cele

organizate pe ramură de comitetul uniunii; asigură rezolvarea în termen a cererilor, sesizărilor și scrisorilor membrilor de sindicat; organizează casa de ajutor reciproc și controlează activitatea comitetului ei de conducere; editează gazeta uzinală, foi volante periodice și gazete de perete.

Comitetul sindicatului se întrunește lunar în plenary. Membrii comitetului se vor constitui în comisi de lucru pe diferite probleme, în raport de nevoile specifice muncii sindicatului respectiv. În aceste comisii pot fi antrenați și alți membri de sindicat. Comitetul sindicatului conduce și îndrumă comisiile pentru activitatea în rîndul femeilor.

Art. 19. — Comisia de cenzori verifică activitatea financiar-gospodărească și felul cum sînt administrate bunurile materiale ale sindicatului. Membrii comisiei de cenzori nu pot fi aleși în același timp și membri ai comitetului sindicatului.

Art. 20. — Organizația sindicală de secție alege, prin vot deschis, anual, în adunarea generală sau conferință, comitetul de secție, care asigură participarea membrilor de sindicat la îndeplinirea hotărârilor organelor superioare și a propriilor hotărâri. Atribuțiile acestor organe se stabilesc în funcție de condițiile concrete în care își desfășoară activitatea.

Art. 21. — Adunarea grupei sindicale alege anual, prin vot deschis, biroul grupei; dezbate modul de realizare a sarcii

(Continuare în pag. a 6-a)

(Urmare din pag. a 5-a)

nilor de plan și a angajamentelor asumate, mobilizează colectivul de lucru pentru îmbunătățirea calității produselor, economisirea materialelor prime și a materialelor, reducerea cheltuielilor de producție, mai buna organizare a producției și a muncii, folosirea integrală a utilajelor, a capacităților de producție și a forței de muncă; organizează activitatea educativă,

V

FONDURILE ȘI BUNURILE MATERIALE ALE SINDICATULUI

Art. 23. — Mijloacele bănești ale sindicatului provin din taxele de înscriere, cotizația membrilor de sindicat și încasările de la manifestările culturale-sportive, organizate de sindicat, precum și din alte venituri. Taxa de înscriere în sindicat este de 5 lei; elevii școlilor profesionale și tehnice plătesc 1 leu.

Art. 24. — Membrii de sindicat plătesc

se preocupă de întărirea disciplinei în muncă, de respectarea normelor de tehnica securității și igiena muncii; aprobă nominal propunerile de trimitere la tratament și odihnă; discută și hotărăște asupra cererilor de primire în sindicat; asupra măsurilor disciplinare a celor care încalcă normele statutare

Art. 22. — Biroul conduce activitatea grupei sindicale și urmărește aplicarea măsurilor stabilite în adunările lunare sau trimestriale.

o cotizație lunară stabilită pe baza salariului tarifar, în felul următor:

— până la 2500 lei — lei 0,50 la sută;

— peste 2501 lei — lei 1,00 la sută.

Art. 25. — Membrii de sindicat pensionari, elevii și studenții profesionale și tehnice, angajații sezonieri sau temporari — în perioada când nu lucrează — precum și femeile care intrerup temporar munca

în legătură cu îngrijirea copiilor plătesc o cotizație lunară de 1 leu.

Art. 26. — Mijloacele bănești ale sindicatului sînt folosite pentru desfășurarea activității culturale-educative și sportive, organizatorice și gospodărești proprii, precum și pentru acordarea, în cazuri deosebite, de ajutoare materiale membrilor de sindicat.

Art. 27. — Din cotizația încasată, sindicatul predă o parte, în raport cu numărul de membri, uniunii sindicatelor pe ramură la care este afiliat. Cuantumul acestei cote se stabilește de către adunarea generală sau conferința pe baza criteriilor

stabilite de Consiliul Central al Uniunii Generale a Sindicatelor din Republica Socialistă România.

Art. 28. — Dreptul de administrare a bunurilor materiale ale sindicatului revine comitetului care poartă întreaga răspundere pentru păstrarea și utilizarea acestora.

Art. 29. — Sindicatul, pe baza adeziunii proprii, poate folosi o parte din fondurile financiare. Împreună cu alte sindicate pe plan local, pentru amenajarea și dotarea unor cluburi, baze sportive, turistice și de recreare a oamenilor muncii ce vor fi folosite în comun.

VI

DISPOZIȚII FINALE

Art. 30. — Sindicatul este persoană juridică.

Art. 31. — Pe baza statutului-cadru — aprobat de Congresul Uniunii Generale a Sindicatelor, fiecare organizație sindicală

și va completa cu problemele specifice condițiilor concrete în care își desfășoară activitatea sindicatul respectiv, după care îl va aproba în adunarea generală sau conferința sindicatului ca statut propriu.

PROIECT

STATUTUL-CADRU
al Uniunii sindicatelor pe ramură de activitate

Uniunea sindicatelor se constituie prin afilierea de bunăvoie a sindicatelor din întreprinderi și instituții; pune la baza activității sale principiul autonomiei sindicatelor, al democrației muncitorești și este organizată pe principiul ramurii de activitate sau al ramurilor înrudite.

Uniunea sindicatelor pe ramură asigură participarea oamenilor muncii din sindicatele afiliate la adoptarea măsurilor și sarcinilor privind dezvoltarea producției, la conducerea activității economice și sociale din ramura respectivă. Ajută sindicatele în organizarea activității lor, pentru înfăptuirea politicii interne și externe a Partidului Comunist Român, a directivelor și hotărârilor referitoare la dezvoltarea generală a ramurii respective, pentru construirea

socialismului și comunismului în patria noastră.

Uniunea reprezintă interesele organizațiilor sindicale afiliate în relațiile cu ministerul și alte organe de stat și economice. Președintele sau alte cadre împuternicite de către plenary Comitetului Uniunii pe ramură fac parte din colegiul ministerului sau instituției centrale, reprezentând ramura respectivă și în aceeași calitate își aduce contribuția la dezbaterile și adoptarea tuturor hotărârilor și măsurilor menite să asigure realizarea sarcinilor economice și profesionale ale ramurii.

Mobilizează sindicatele pentru dezvoltarea conștiinței socialiste a oamenilor muncii însușirea și aplicarea noului în producție și tehnică; îmbunătățirea condițiilor de muncă și de viață ale salariaților.

I.

Art. 1. — Uniunea sindicatelor contribuie nemijlocit la elaborarea și definitivarea planurilor anuale și de perspectivă și a măsurilor privind dezvoltarea economică a ramurii și a unităților economice cu statut de centrală; organizează acțiuni proprii și sprijină sindicatele în mobilizarea salariaților pentru înfăptuirea la timp și în mod corespunzător a sarcinilor economice; organizarea științifică a producției și a muncii; creșterea productivității muncii; utilizarea mai completă a capacităților de producție și a timpului de lucru; îmbunătățirea calității produselor; valorificarea rezervelor interne; reducerea cheltuielilor de producție și sporirea eficienței activității economice din ramură. Împreună cu ministerul întocmește planul tematic de invenții și inovații, planul de introducere a tehnicii noi și inițiază concursuri de inovații pe ramură; organizează schimburi de experiență pe ramură, consfătuiri, dezbateri, consultări, concursuri pe profesii pentru generalizarea metodelor înaintate de muncă.

Inițiază studii și analize, consultă pe larg membrii de sindicat și supune dezbaterii colectivelor de muncă probleme economice, sociale și profesionale asupra cărora urmează a se lua măsuri de către organele de conducere colectivă ale ministerului și centralelor industriale. Colaborează cu asociațiile, instituțiile și organizațiile de cercetări științifice și de specialitate în vederea realizării problemelor de interes comun.

Art. 2. — Uniunea sindicatelor are ca una din atribuțiile sale de bază preocuparea pentru îmbunătățirea continuă a condițiilor de muncă și de viață ale salariaților din ramură. În acest scop ia parte activă la stabilirea și realizarea măsurilor privind îmbunătățirea sistemului de salarizare, premiere și normare a muncii, la respectarea timpului de lucru și de odihnă, a normelor de protecție a muncii, a normativelor de acordare a alimentației speciale, a echipamentului de protecție și folosirea fondurilor alocate. Uniunea exercită controlul muncitoresc asupra felului cum organele economice și de stat din ramură își îndeplinesc obligațiile ce le revin cu privire la îmbunătățirea condițiilor de muncă și de viață ale salariaților; încheie contract colectiv de muncă cu ministerul și instituțiile centrale de stat; îndrumă încheierea contractelor colective de muncă la întreprinderile și unitățile cu statut de centrală și controlează, împreună

cu conducerea ministerelor și instituțiilor centrale, modul de îndeplinire a acestora; ajută sindicatele și conducerea tehnico-administrativă în integrarea profesională și socială a ucenicilor și a tinerilor angajați; respectarea legislației care reglementează participarea femeilor salariale în producție, ocrotirea mamei și a copilului, organizarea și funcționarea căminelor și creșelor pentru copii; se ocupă de promovarea femeilor în activitatea profesională și obștească.

Art. 3. — Uniunea sindicatelor participă nemijlocit la elaborarea și realizarea planului de pregătire și perfecționare și reciclare a cadrelor, îmbunătățirea organizării și desfășurării învățămîntului tehnico-profesional, a cursurilor de scurtă durată și uceniciei la locul de muncă, la întocmirea planurilor anuale de propagandă tehnico-economică pe ramuri în vederea ridicării nivelului de cunoștințe de specialitate ale salariaților.

Art. 4. — Uniunea sindicatelor desfășoară o activitate politică și cultural-educativă pentru creșterea conștiinței socialiste a oamenilor muncii; cunoașterea politicii interne și externe a P.C.R., dezvoltarea patriotismului socialist și a solidarității internaționaliste cu oamenii muncii de pretutindeni. În acest scop, generalizează experiența pozitivă din activitatea sindicatelor afiliate, organizează diferite concursuri pe ramură în domeniul activității culturale-educative și sportive de masă.

Art. 5. — Sprijină sindicatele în organizarea adunărilor generale ale salariaților. În colaborare cu consiliile de administrație ale unităților economice cu statut de centrală, răspunde de organizarea, pregătirea și desfășurarea adunărilor generale ale salariaților pe centrală. Împreună cu ministerul se ocupă de înfăptuirea hotărârilor adoptate și soluționarea propunerilor făcute de salariați. În îndeplinirea sarcinilor economice, sociale și profesionale; Uniunea sindicatelor pe ramură conlucrează îndeaproape cu Uniunea Tineretului Comunist și Consiliul Național al Femeilor.

Art. 6. — Uniunea conduce activitatea sindicatelor din ramura respectivă în rezolvarea problemelor de producție, sociale și profesionale; sprijină sindicatele afiliate în organizarea activității lor pentru realizarea hotărârilor proprii, a prevederilor statutului organizațiilor sindicale, pentru înfăptuirea sarcinilor ce le revin din hotărârile uniunii pe ra-

mură și ale Uniunii Generale a Sindicatelor din Republica Socialistă România.

Art. 7. — Reprezintă sindicatele în relațiile cu organizațiile sindicale internaționale de ramură, cu organizațiile similare de peste hotare, acționînd pen-

tru întreținerea legăturilor de prietenie și colaborare cu organizațiile sindicale din țările socialiste, pentru dezvoltarea relațiilor cu sindicatele din alte țări, pentru unitatea de acțiune a mișcării sindicale internaționale.

II.

Art. 8. — La baza organizării și activității uniunii sindicatelor stau principiile: autonomiei sindicatelor; al organizării pe ramură de activitate sau ramuri înrudite; ale muncii și conducerii colective; al centralismului democratic.

Art. 9. — Organul superior al Uniunii este Conferința sindicatelor, care se convoacă de Comitetul uniunii o dată la 5 ani. Comitetul uniunii, din proprie inițiativă sau la cererea a cel puțin o treime din membrii reprezentanți la ultima conferință, poate convoca Conferința extraordinară.

a) convocarea conferinței și ordinea de zi se anunță cu cel puțin 30 de zile înainte de data ținerii ei;

b) normele de reprezentare la Conferința uniunii se stabilesc de Comitetul uniunii.

Art. 10. — Conferința are următoarele atribuții:

a) dezbate și hotărăște asupra activității Comitetului, analizează activitatea uniunii pe ramură și stabilește sarcinile, modul de participare a oamenilor muncii și a sindicatelor la dezvoltarea activității economice, sociale și culturale din ramura respectivă;

b) adoptă și modifică Statutul Uniunii sindicatelor;

c) hotărăște asupra aderării Uniunii sindicatelor la Uniunea Generală a Sindicatelor din Republica Socialistă România;

d) alege, prin vot secret, Comitetul uniunii sindicatelor, Comisia de cenzori și delegații la Congresul Uniunii Generale a Sindicatelor. În componența organelor de conducere vor predomini oameni ai muncii care lucrează nemijlocit în producție.

Art. 11. — Candidații pentru Comitetul uniunii și Comisia de cenzori sînt discutați în colectivele de muncă din care fac parte și recomandați de adunările generale sau conferințele organizațiilor sindicale afiliate; candidații pentru organele de conducere ale Uniunii Generale a Sindicatelor sînt recomandați de Conferința uniunii pe ramură cu consultarea colectivelor de oameni ai muncii unde își desfășoară activitatea.

Art. 12. — Comitetul conduce între două conferințe întreaga activitate a uniunii și a sindicatelor în rezolvarea problemelor de producție, sociale și profesionale; organizează întrecerea între întreprinderile din ramură și stabilește anual, împreună cu ministerul, întreprinderile cu cele mai bune rezultate economice, cărora le acordă stimulente morale și materiale; conlucrează cu consiliile teritoriale ale sindicatelor în organizarea acțiunilor cu caracter specific de ramură, inițiate pe plan teritorial; în instruirea și școlărirea cadrelor sindicale din ramură; organizează periodic întîlniri cu colegiul mi-

nisterului, pentru soluționarea problemelor generale care privesc dezvoltarea economică a ramurii și a vieții sociale a salariaților; apără în fața justiției și a altor instituții de stat și obștești, la cerere sau din proprie inițiativă, drepturile sindicatelor — respectiv ale membrilor acestora, stabilite prin legile statului și alte acte normative; rezolvă propunerile, scrisorile și sesizările primite din partea oamenilor muncii; editează împreună cu ministerul diferite publicații cu caracter specific de ramură și aprobă membrii colegiilor de redacție; aprobă bugetul anual al Comitetului uniunii.

Art. 13. — Comitetul uniunii organizează și îndrumă comisiile organizațiilor sindicale, formate din președinți și alți membri ai comitetului sindicatului din întreprinderile care compun centrala industrială, grupul de uzine sau combinatul respectiv. Comisia desemnează reprezentantul sindicatelor în consiliul de administrație al unității cu statut de centrală. În condițiile centralelor industriale care au întreprinderi răspândite în întreaga țară, reprezentantul sindicatelor în consiliul de administrație este desemnat de către comitetul uniunii cu consultarea președinților sindicatelor respective; comisia inițiază periodic, consultări pentru cunoașterea problemelor din întreprinderi și stabilirea punctului de vedere comun ce urmează a fi prezentat în consiliul de administrație, precum și măsurile de menținere a sindicatelor la înfăptuirea hotărârilor adoptate.

Art. 14. — Comitetul uniunii se întrunește în plenară cel puțin de două ori pe an. Pentru antrenarea tuturor membrilor, comitetului la elaborarea hotărârilor, la organizarea și controlul îndeplinirii lor, aceștia se constituie în comisi de lucru pe diferite probleme în raport cu specificul muncii fiecărei uniunii. În aceste comisii pot fi atrași și alți membri de sindicat.

Art. 15. — Pentru conducerea activității între plenary, Comitetul uniunii alege biroul executiv, în componența cărui vor predomini oameni ai muncii care lucrează în producție; Comitetul uniunii alege președintele, secretarul și 1-3 vicepreședinți care vor lucra nemijlocit în producție.

Art. 16. — Atribuțiile Comisiei de cenzori:

— Verifică activitatea financiar-gospodărească și felul cum sînt administrate bunurile materiale ale Comitetului uniunii.

— Verifică modul cum sînt examinate și rezolvate scrisorile, cererile, propunerile și sesizările oamenilor muncii adresate comitetului uniunii.

— Membrii Comisiei de cenzori nu pot fi aleși în același timp și membri ai Comitetului uniunii.

III.

Art. 17. — Uniunea sindicatelor pe ramură este persoană juridică.

Art. 18. — Pe baza statutului cadru, aprobat de Congresul Uniunii Generale a Sindicatelor, fiecare uniune va adopta statutul propriu completat cu acele

probleme specifice ramurii de activitate pe care îl va aproba în Conferința Uniunii.

Art. 19. — Uniunea Sindicatelor pe ramură își stabilește insigna și drapelul propriu.

SINDICATELE- FACTOR ACTIV ÎN VIAȚA ECONOMICĂ ȘI SOCIALĂ A ȚĂRII

La redacție au continuat să ne sosească scrisori referitoare la rolul și atribuțiile sindicatelor în actuala etapă a construcției socialiste, în lumina recomandărilor Plenarei C.C. al P.C.R. din 10-11 februarie a.c. Unele din acestea conțin propuneri și sugestii valoroase, menite să îmbunătățească conținutul documentelor privind activitatea sindicatelor, apărute zilele acestea în presă și supuse dezbaterii publice. Încredințăm tiparului câteva dintre ele, urmînd a se adăuga zecilor de propuneri pe care reprezentanții lucrătorilor din agricultură, industria alimentară, silvicultură și din domeniul gospodăririi apelor, desemnați de adunările generale ale salariaților din unități să participe la Conferința Uniunii sindicatelor pe ramură — ca delegați sau candidați pentru alegerea organelor de conducere ale uniunii — le vor face în cadrul discuțiilor ce vor avea loc cu acest prilej.

Revista „Agricultura” pune în continuare coloanele sale la dispoziția membrilor de sindicat, a activiștilor sindicali, a tuturor lucrătorilor din agricultură, industria alimentară, silvicultură și din domeniul gospodăririi apelor, pentru a-și spune părerea cu privire la documentele publicate, la modalitățile de perfecționare a întregii activități a sindicatelor noastre.

Acțiuni proprii, specifice, în sprijinul producției

Indicațiile și recomandările referitoare la perfecționarea activității sindicatelor cuprinse în cuvîntarea rostită la Plenara C.C. al P.C.R. din 10-11 februarie a.c. de tovarășul Nicolae Ceaușescu au darul să pună în lumină rolul important, nou aș zice, pe care sindicatele îl au de îndeplinit în actuala etapă a construcției socialiste în patria noastră.

Ca largă organizație obștească, cu un pronunțat caracter profesional, sindicatul și-a făcut fără îndoială și pînă acum simțită prezența în activitatea fiecărei întreprinderi. Se pune problema însă ca, avînd în vedere tocmai acest caracter profesional al organizației sindicale, ea să devină un factor și mai activ în buna desfășurare a procesului de producție, în întreaga activitate economică a unităților.

Tezele Consiliului Central al U.G.S.R. pentru Congresul Uniunii Generale a Sindicatelor, pe care le-am citit cu mult interes prezintă marile probleme ce stau în fața sindicatelor în etapa actuală, în lumina indicațiilor conducerii partidului. Firește, n-ar fi posibil doar într-un spațiu restrîns să mă refer la toate aceste probleme. Țin totuși să discut cît de sumar unele aspecte ce vizează acțiunile proprii ale sindicatelor ce trebuie să vină în sprijinul producției.

Ca reprezentante ale masei de salariați, sindicatele, după părerea mea, trebuie să dovedească un mare interes pentru modul în care sînt minuite și întreținute mașinile, pentru ridicarea calificării muncitorilor și celorlalți lucrători, organizînd în acest scop acțiuni proprii, distincte de cele administrate, nu secundînd conducerea administrativă sau alte organisme. Ele trebuie să se angajeze direct în procesul de perfecționare a ac-

tivității economice, sprijinînd prin metode specifice organizarea producției.

Bineînțeles că îndatoririle importante au sindicatele — și ele sînt riguros stipulate în proiectul pentru Statutul — cadru al sindicatului, privitoare mai cu seamă la asigurarea condițiilor de muncă și de viață ale salariaților. Din acest punct de vedere, ținînd seamă de faptul că în unitatea noastră, prin specificul său, o bună parte din lucrători sînt femei, aș avea de făcut o propunere. Și anume ca, pentru întreprinderile unde majoritatea salariaților sînt femei, să se folosească o parte din beneficiile obținute peste plan în vederea construirii de creșe, cămine, grupuri sociale etc.

În sfîrșit, vreau să mă raliez și eu părerilor exprimate de alți tovarăși care și-au spus cuvîntul prin presă pînă acum, de a se mări numărul reprezentanților salariaților în organele colective de conducere ale întreprinderilor, astfel încît și pe această cale să fie lărgit procesul de democratizare a conducerii economice a unităților.

Dumitru GĂITAN
tehnician,
președintele
Comitetului sindicatului
de la Fabrica de conserve
și băuturi „Fulger”,
comuna Bragadiru,
Municipiul București

Pentru specialiștii din cooperativele agricole :

Grupe de sindicat la nivel de centru intercooperatist

Lucrez ca inginer șef la C.A.P. „30 Decembrie” Călăcea, comuna Olcea, județul Bihor și sînt membru de sindicat

din anul 1955, actualmente făcînd parte din grupa sindicală a consiliului popular comunal.

Fără a nega unele rezultate obținute în munca noastră sindicală, rezultate întru totul modeste, aș dori totuși să scot în evidență că există posibilitatea de a desfășura și pe această linie o activitate mai bună.

De altfel, consider că noi, specialiștii din C.A.P. — ingineri agronomi, horticoli, zootehniști, medici veterinari — avem preocupări diferite de acelea ale salariaților de la consiliul popular care, prin natura muncii lor, se ocupă cu treburi administrative. Iată de ce propun ca, în viitor, avînd în vedere specificul muncii noastre, specialiștii de pe raza unui S.M.A. sau consiliu intercooperatist să formeze o grupă de sindicat. În aceste grupe, s-ar reuni oameni cu pregătire, sarcini și caracteristici ale muncii mai omogene. În felul acesta, ne-am putea aduna mai ușor, am putea discuta probleme care ne preocupă pe toți. Grupele respective ar urma să facă parte, la rîndul lor, din organizația sindicală a direcției generale județene pentru agricultură, industrie alimentară, silvicultură și ape, ai cărei salariați sîntem.

De asemenea, ținînd seama de faptul că noi, cei ce lucrăm în agricultură, nu putem beneficia de regulă de concediu de odihnă, vara cînd e vîrf de campanie, propun ca în noile documente privitoare la rolul și atribuțiile sindicatelor să se prevadă ca o parte mai mare din fondurile sindicatelor să fie rezervate pentru organizarea de excursii și alte activități culturale-educative.

Nicolae BOGLUȚ
inginer șef la C.A.P. Călăcea,
județul Bihor

Nu consemnări, ci înfăptuiri imediate

Sînt convins că una din căile majore prin care sindicatul poate să-și aducă o contribuție cît mai substanțială la bunul mers al producției este și aceea de a sprijini eficient traducerea în viață a propunerilor utile ale salariaților. În unitatea noastră, în mod firesc, se ridică numeroase probleme în cadrul fiecărei ferme. Ne preocupăm de utilizarea cît mai eficientă a tractoarelor, de întreținerea mașinilor agricole în cît mai bune condiții, de ridicarea nivelului de cunoștințe ale oamenilor și de întărirea spiritului de disciplină.

În cadrul adunărilor grupelor sindicale, în fiecare lună se fac multe propuneri interesante în legătură cu astfel de probleme. Dar ele sînt deseori numai consemnate. Comitetul sindicatului nu le trece prin „sită” și nu le supune o-

dicale din ferme să fie aleși în persoana unor lucrători sau tehnicieni care se află zilnic, oră de oră, în mijlocul colectivului de muncă.

Pe de altă parte, intrucît deseori planul de producție al fermelor era stabilit înaintea adunării generale în care se dezbate contractul colectiv — unele obiective propuse în contract ne mai putînd fi astfel realizate din cauza lipsei de fonduri — propun ca pe viitor dezbaterile proiectului de contract colectiv să se facă, în același timp, cu discutarea planului economic pe anul în curs.

Ing. Ion APRODU
șeful fermei Hirșova
a I.A.S. Vaslui.

● Pentru a se evita paralelismele în organizarea unor acțiuni cu caracter cultural-educativ și sportiv, e bine să se precizeze cu claritate, în statutul sindicatului de întreprindere, care sînt domeniile unde sindicatul are răspunderea singur și unde trebuie să colaboreze cu organizația de tineret, cu consiliul județean pentru educație fizică și sport etc.

Deoarece, ca specialiști, facem parte din Consiliul Național al Inginerilor și Tehnicienilor, organism cu care la ora actuală ținem legătură doar prin plata cotizației de membru, propun ca restructurarea organizatorică a acestuia să se facă prin înființarea unor asociații pe ramuri de activitate, cu filiale la nivelul județelor. Fiecare membru al filialelor respective ar trebui, prin statut dacă se poate, să fie obligat ca într-o perioadă oarecare de timp să se ocupe de rezolvarea unei teme, de o îmbunătățire tehnică, de întocmirea unui referat de specialitate etc. De asemenea, se cuvine să fie stipulate în statut îndatoririle specialiștilor în privința sprijinirii activității de inovații și raționalizări.

Ing. Liviu BOROSAN
de la S.M.A. Radomirești
județul Olt

perativ — cînd e vorba de materiale și fonduri — consiliului de administrație.

Acum, cînd încep lucrările agricole de primăvară, se impune ca toate propunerile salariaților din adunările sindicale, propuneri ce vizează o mai bună organizare a muncii, aprovizionarea cu piese de schimb și carburanți mai operativă, stimularea frunțașilor și altele să fie privite cu toată răspunderea.

În această privință, socot că în noua lege a sindicatelor ar trebui neapărat să fie inclus dreptul sindicatului de a obliga conducerea fermelor și a unității să urmărească soluționarea în termenele stabilite a propunerilor juste și utile ale lucrătorilor.

Sînt pe deplin încredințat că, în acest fel, va crește spiritul de inițiativă în vederea unor acțiuni creatoare ale tuturor salariaților în folosul producției, că multe propuneri valoroase ale noastre, ale mecanizatorilor, vor contribui la desfășurarea unei activități eficiente, rentabile.

Ion FĂNUICĂ
tractorist la ferma Lalea
a I.A.S. P.m. Vâlcea,

Sarcini sporite în domeniul propagandei tehnic-economice și al protecției muncii !

Anul trecut, unitățile silvice din cadrul inspectoratului nostru au realizat planul de producție în proporție de 135%, obținînd, totodată, beneficii peste prevederi. În aceste rezultate este încorporat, de bună seamă, și aportul comitetului și al celor patru grupe sindicale.

Pentru ca în viitor contribuția sindicatelor să fie și mai mare în ceea ce privește bunul mers al procesului de producție, consider că este necesar să fie atribuite acestora sarcini mai mari decît pînă acum în privința acțiunilor de propagandă tehnico-economică. În ultimi ani, ce-i drept, sindicatele și-au intensificat preocupările în această privință. E necesar însă ca, prin legea sindicatelor, prin statutele care urmează să fie adoptate la apropiatul Congres, să se precizeze mai bine sarcinile pe care comitetele sindicatelor, consiliile județene și uniunile de ramură le au în domeniul propagandei tehnico-economic, al dezvoltării mișcării de inovații și raționalizări.

De asemenea, după părerea mea, cel puțin în sectorul silvic, se simte nevoia organizării de către sindicate a unor mai eficiente acțiuni pe linia protecției muncii, domeniu în care există încă serioase deficiențe.

Tot comitetelor și grupelor sindicale le revine îndatorirea de a asigura o mai largă popularizare în rîndul muncitorilor a normelor de muncă, a tarifelor de plată pe unitatea de măsură etc., lucru care contribuie la o mai bună mobilizare a salariaților pentru realizarea și depășirea sarcinilor de plan.

În sfîrșit, găsesc că este necesar ca în noile documente să se prevadă o lărgire de atribuții pentru echipele de control obște, atît în sfera deservirii publice, cît și a producției bunurilor de larg consum.

Arthur PENESCU
tehnician silvic,
șef de serviciu
la Inspectoratul silvic
Teleorman

PROPUNERI

● Una dintre deficiențele ce s-au manifestat pînă acum în activitatea comitetelor sindicatelor a constat în aceea că mulți activiști ai acestui organism figurau doar cu numele; munca sindicală propriu-zisă era dusă, în primul rînd, de către președintele comitetului sau secretarul comitetului. Deseori, responsabilii cu munca educativă și culturală, cu protecția muncii etc. nu răspundeau cum se cuvine mandatului ce le-a fost încredințat de adunarea generală.

De aceea, propun ca în viitorul statut al sindicatelor să se prevadă obligativitatea prezentării unor dări de seamă periodice a organelor sindicale de conducere, în fața membrilor care i-au ales, cu privire la activitatea pe care o desfășoară.

Iar cînd se constată că ei nu își îndeplinesc sarcinile încredințate, să fie puși în discuția adunării generale și eventual revocați, alegîndu-se în locul lor oameni harnici și care se bucură de prestigiu în colectivele de muncă

Ion DOROBANȚU
ingrijitor
la Întreprinderea de Stat
pentru creșterea
și îngrijirea porcinelor —
Caracal, județul Olt

● Am avut prilejul să constat că responsabilii unor grupe sindicale — în cazul nostru din unele ferme — nu își desfășoară permanent activitatea zilnică la locul de muncă.

Iată de ce propun, în primul rînd, ca pe viitor responsabilii grupelor sin-

TEHNOLOGIA CULTURII PORUMBULUI

Producția de porumb, plantă cerealică de maximă importanță pentru agricultura țării noastre, este condiționată în cea mai mare măsură de nivelul agrotehnicii aplicate. Pentru a veni în sprijinul producătorilor, publicăm în cele ce urmează tehnologia cultivării porumbului, elaborată pe baza cercetărilor științifice efectuate în diferite zone pedoclimatice ale țării. Condițiile materiale superioare de care dispune astăzi agricultura permit aplicarea corectă a tuturor elementelor tehnologice, diferențiat însă în raport de condițiile concrete existente în fiecare unitate.

ALEGEREA HIBRIZILOR

Pentru o bună organizare a lucrărilor, este indicat ca fiecare unitate agricolă să cultive 2—3 hibrizi, diferențiați, în primul rând prin lungimea perioadei de vegetație, prin capacitatea de a valorifica fertilitatea solului sau a îngrășămintelor.

Se vor cultiva 1—2 hibrizi cu perioada de vegetație mai lungă însă corespunzătoare condițiilor climatice locale, după care vor urma culturi de primăvară. În același timp se vor semăna și hibrizi mai precoce cu 10—15 zile ca cei precedenți, care permit eliberarea terenului mai de timpuriu, după care se vor semăna culturi de toamnă.

Unitățile au la dispoziție o varietate largă de 10—15 hibrizi, cu perioada de vegetație între 117 și 140 de zile.

În zonele cele mai puțin favorabile ale Moldovei și Transilvaniei: hibrizii dubli 98 și 99.

HD 98 este cel mai timpuriu hibrid cultivat în prezent în țara noastră (117—123 de zile). Producțiile cele mai mari se realizează la desimea de 50 000—60 000 de plante la hectar.

HD 99 este un hibrid foarte timpuriu: 120—125 de zile de la răsărit la maturitate. Poședă un mare potențial de producție. Densitatea optimă: 50 000—60 000 plante/ha.

În Moldova, Transilvania și zona colinară din Muntenia, unde sînt condiții climatice favorabile: hibrizii dubli 101 și 120.

HD 101. Perioada de vegetație: 126—130 de zile pînă la maturitate. Densitatea optimă: 50 000—55 000 plante la hectar.

HD 120. Este omologat pentru Moldova și centrul Transilvaniei. Ca producție depășește hibridul dublu HD 101 cu 8—24 la sută. Este mai timpuriu ca acesta cu 3—4 zile, are o bună rezistență la cădere și frîngerea tulpinilor. Cele mai mari recolte se obțin pe agrofonduri superioare, cu 50 000—60 000 plante/ha.

În zonele cele mai favorabile din Moldova și Transilvania:

HD 208. Poședă o excepțională plasticitate ecologică, ocupînd cel mai larg areal de cultură dintre toți hibrizii. Este semitimpuriu. Perioada de vegetație: 124 zile în sudul și nord-vestul țării și 132 zile în Transilvania. În sudul țării este prețuit pentru precocitate, în Moldova și Transilvania pentru productivitate. Densitatea optimă: 40 000 plante/ha în sudul și vestul țării, 40 000—50 000 plante/ha în Transilvania și Moldova.

Pentru zonele din sudul, sud-estul și vestul țării: hibrizii dubli HD 208, HD 220, HD 225, HD 311, HD 310, HD 405, hibridul sortolinar HSL 196 și hibrizii simpli HS 330 (301) și HS 400.

HD 220 este cu 3—4 zile mai tardiv decît HD 208. Valorifică foarte bine îngrășămintele și este rezistent la cădere și frîngerea tulpinilor. Producțiile medii obținute în cîmpurile experimentale au fost cu 5—15 la sută mai mari decît cele realizate cu HD 208. Densitatea optimă: 40 000 plante/ha.

HD 225. Este destinat fabricării mălaiului grișat, a fulgilor de porumb (corn flakes) și pentru hrana păsărilor. Poședă o mare capacitate de producție, depășînd HD 208 cu 4—12 la sută. Densitatea optimă: 35 000—40 000 plante/ha.

HD 311. Hibrid semitardiv. Perioada de vegetație 135 zile. Capacitate mare de producție, rezistent la cădere și la frîngerea tulpinilor. Densitatea optimă: 35 000—40 000 plante/ha.

HD 310 (309). Urmează să înlocuiască hibridul dublu 311, fiind cu 3—4 zile mai timpuriu decît acesta și mai rezistent la secetă și arșiță. Are un mare potențial de producție și o mare capacitate de adaptare la diversitatea condițiilor ecologice. Față de HD 311 a dat sporuri de producție de 7—13 la sută. Densitatea optimă: 35 000—40 000 plante/ha.

HD 405. În condiții de neirigare, este omologat pentru solurile fertile și bine aprovizionate cu apă. Mai tardiv cu 3—5 zile, dar mai productiv ca HD 311 (depășește producția acestuia cu 2—11 la sută). Densitatea optimă: 30 000—40 000 plante/ha.

HSL 196. Hibrid sortolinar cu bobul sticlos. Mai tardiv cu 4—5 zile și mai sensibil la cădere și frîngerea tulpinilor ca HD 311. Poședă un mare potențial de producție, depășînd în unele condiții martorul HD 311 cu pînă la 7 la sută. Densitatea optimă: 30 000—40 000 plante/ha. Calitatea boabelor permite obținerea unui mălai grișat de calitate superioară.

HS 330 (301). Are aceeași perioadă de vegetație ca HD 311. În condiții de irigare sau umiditate normală plantele își păstrează suculența la maturitate, astfel încît după recoltarea știuleților pot fi însilozate. Are o excepțională capacitate de producție, exteriorizată în condiții de fertilizare ridicată a solului și de bună aprovizionare cu apă, rezistență la cădere și la frîngerea tulpinilor. Plantele sînt uniforme, au un sistem radicular foarte dezvoltat. Este rezistent la boli, mai ales la atacul ciupercii Fusarium sp.

În condiții de neirigare, sporul de producție față de HD 311 a fost de 6—15 la sută. Densitatea optimă: 30 000—40 000 plante/ha.

HS 400 este omologat pentru Banat. Dă rezultate bune și în alte zone, în cultura irigată, acolo unde seceta nu este endemică. Are aceeași perioadă de vegetație cu HD 405. Foarte productiv, sporurile de producție au fost cuprinse între 14 și 19 la sută față de HD 405. Densitatea optimă: 40 000 plante/ha.

În condiții de irigare

Condițiile optime de umiditate și agrofondul superior sînt valorificate cu producțiile cele mai mari de **HS 330** și **HS 400**. Acești hibrizi au o rezistență bună la cădere și la frîngerea tulpinilor precum și la Fusarium. Densitatea optimă este de 50 000 plante la hectar. Dintre hibrizii aflați mai demult în cultură au dat rezultate bune în condiții de irigare **HD 405** și **HD 311** cultivați cu 50 000 plante la hectar.

Dintre hibrizii cu perioada mai scurtă de vegetație s-a evidențiat **HD 208**, iar dintre hibrizii nou creați **HD 220**, ambii cultivați cu 55 000—60 000 plante la hectar.

STABILIREA ROTAȚIEI

Cercetările efectuate în ultimii ani au relevat că deși porumbul este mai puțin pretențios decît grîul față de cultura premergătoare, se obțin totuși diferențe de producție între monocultura și rotațiile de 2—4 ani. Îngrășămintele și celelalte măsuri agrotehnice nu pot suplini integral efectul favorabil al rotației. În asolament de 2—4 ani, se obțin sporuri de producție de 4—6 q/ha față de monocultură. Pe sol brun-roșcat de pădure, amplitudinea diferenței este și mai mare. Prin cultivarea porumbului pe aceeași tarla mai mult de 3—4 ani la rînd, producțiile scad și se înmulțesc bolile, dăunătorii și buruienile specifice.

În monocultură, menținerea ridicată a producției presupune aplicarea unor doze mai mari de îngrășămintă chimice.

Încadrînd porumbul în rotație cu cerealele păioase, plante tehnice și leguminoase anuale sau perene se pot obține producții mai mari cu cheltuieli mai puține.

În condiții de irigare

Specializarea unor unități agricole în cultura porumbului irigat — cerință modernă a producției agricole — impune respectarea anumitor condiții

menite să asigure un nivel al recoltelor corespunzător investițiilor făcute.

Și în condiții de irigare se recomandă ca monocultura să nu depășească 3—4 ani. Prin folosirea unei rotații raționale în care porumbului i se asigură cele mai bune premergătoare, se pot realiza sporuri de porumb de 800—2 500 kg/ha față de producțiile obținute în monocultură fără administrare de îngrășămintă. Cele mai bune premergătoare sînt leguminoasele anuale (în ogor propriu sau în cultură dublă) și leguminoasele perene.

Într-o structură rațională a culturilor irigate porumbul poate ocupa pînă la 40—50 la sută din suprafață, creîndu-se posibilitatea cultivării la irigat și a altor culturi valoroase, tehnice și legumicole.

LUCRĂRILE SOLULUI

Lucrările de bază. Experiențele executate în problema adîncirii stratului arabil evidențiază faptul că pe solurile normale, cu structură bună, fără buruieni, cu nivel agrotehnic ridicat, la majoritatea culturilor, cele mai bune rezultate a dat arătura de 20 cm., pînă la 25 cm.

Pe solurile infestate de buruieni, pe cele mai grele argiloase, sînt necesare arături mai adînci, pînă la 30 cm. Ținînd seama că în cadrul rotației este necesară alternarea adîncimii arăturii, pentru porumb trebuie să se execute arături mai adînci decît la cerealele păioase.

Efectul arăturii este cu atît mai favorabil cu cît se execută mai timpuriu, în vară sau în toamnă. Întîrzierea lucrării pînă în primăvară duce la pierderi de recoltă de 5—7 q/ha. Lucrările trebuie să fie de o bună calitate, reducîndu-se la minimum numărul de șanțuri și coame și încheindu-se fiecare tarla. Pentru nivelarea corespunzătoare a suprafeței arate este necesară atașarea grabei la plug și la arăturile de toamnă.

Pe solurile podzolice și podzolite, pentru a se evita excesul de apă și a se realiza o bună înmagazinare a acesteia în sol, s-au studiat diferite metode de afinare mai adîncă a solului la interval de 3—4 ani. În experiențele efectuate la Scornicești de Stațiunea experimentală Albota, s-au obținut sporuri însemnate de recoltă în urma afinării adîncă a solului, la 55 cm adîncime, cu un interval de 60—140 cm între corpurile de afinare (scormonitoare). Pe solul podzolic pseudogleic de la Livada, s-au obținut sporuri considerabile prin desfundarea solului la 60—70 cm adîncime. Aceste aspecte specifice trebuie verificate și în producție pe o scară mai largă.

Nivelarea terenului cu nivelatorul trebuie să se generalizeze și în condiții de neirigare. Ea se poate realiza prin lucrări alternative, cu nivelatoare și grabe cu discuri.

Pregătirea patului germinativ se realizează prin discuirea terenului în agregat cu grapa reglabilă, la desprîmăvărare și în preajma semănatului.

Este hotărîtoare lucrarea executată în preajma semănatului. Pe solurile nivelate, cu arături de bună calitate și neîmburuienate, lucrarea solului la desprîmăvărare nu este necesară, în primăverile secetoase putînd avea chiar efect negativ. Se recomandă ca pregătirea patului germinativ să se facă prin cît mai puține lucrări evitîndu-se călcarea și tasarea solului. În tendința de a se realiza „lucrări minime” nu trebuie să se admită însă nici o concesie față de calitate și mai cu seamă față de distrugerea buruienilor.

În condiții de irigare sînt necesare aceleași lucrări de bază și aceleași lucrări pentru pregătirea patului germinativ. Se va da o atenție mare nivelării terenului și evitării tasării solului prin lucrările de primăvară.

În condiții de irigare sînt necesare aceleași lucrări de bază și aceleași lucrări pentru pregătirea patului germinativ. În primăvară se va da însă o atenție mai mare evitării tasării solului.

FERTILIZAREA

Reacția porumbului la îngrășămintele chimice și organice aplicate este în mare măsură condiționată de caracteristicile solului, de regimul plu-

viometric al anului, de planta premergătoare, de cerințele hibridului cultivat, de amendamentele aplicate. De aceea la stabilirea planului de fertilizare a porumbului trebuie să se aibă în vedere toți acești factori.

Rezultatele experimentale și de producție au arătat că în cultură neirigată dozele optime ale îngrășămintelor chimice variază în limite largi, de la 50 la 130 kg/ha N, în cazul îngrășămintelor cu azot și, în limite mai restrînse, de la 30 la 50 kg/ha P₂O₅, în cazul îngrășămintelor cu fosfor.

În ceea ce privește solul, pe cernoziomurile situate în zonele mai umede, din vestul și nordul țării, cu un regim al precipitațiilor și al temperaturilor mai favorabil, reacția îngrășămintă este mai mare decît pe cernoziomurile sudice, unde principalul factor limitativ al producțiilor este apa: la Fundulea, în doi ani secetoși, producția a fost de 36,1 q/ha pe terenul neîngrășat și de numai 37,3 q/ha pe terenurile fertilizate cu doze moderate (N₂₅P₃₅); în 1967 însă, cu rezerva suficientă de apă în sol din primăvară și în cursul vegetației sporul de 9,1 q/ha s-a obținut cu doza de 100 kg/ha N și 35 kg/ha P₂O₅, iar în 1970, an cu precipitații deosebit de ridicate, cu doza de 130 kg/ha N și 35 kg/ha P₂O₅.

Pe solurile acide, eficacitatea îngrășămintelor este puternic influențată de utilizarea amendamentelor. Pe podzolul pseudogleizat de la Livada, doza de N₁₀₀P₇₀K₆₀ a dat un spor de 2,8 q/ha pe terenul amendat și de 11,6 q/ha pe terenul amendat cu 5 t/ha calcar.

Regimul pluviometric influențează în mod deosebit reacția porumbului la îngrășămintă, cu precădere la cele cu azot. În anii cu precipitații reduse în perioada toamnă-primăvară, deci cu o rezervă redusă de apă în sol în momentul semănatului, doza medie de 70 kg N/ha se reduce cu 25—30 la sută. În anii cînd suma precipitațiilor din sezonul rece — toamna și iarna — este peste normala zonei, doza medie de N/ha se mărește cu 30—40 la sută.

Pe solurile cu aport freatic, pe cele bine aprovizionate cu apă și în zonele cu regim pluviometric bogat în ploii se vor administra cantități mărite de îngrășămintă cu azot.

Planta premergătoare este unul din factorii de seamă ce se iau în considerare la fertilizare. Planta premergătoare poate îmbogăți solul în azot, cum se întîmplă în cazul leguminoaselor și astfel poate acoperi o parte din necesarul porumbului în acest element. În același timp planta premergătoare poate sărăci solul în substanțe nutritive, ca în cazul culturii porumbului după porumb sau după floarea-soarelui și astfel poate mări cerințele porumbului față de azot. Astfel, doza medie de 70 kg N/ha se reduce cu circa 30—40 la sută cînd porumbul se cultivă după mazăre, fasole, soia sau alte leguminoase și se mărește cu circa 30 la sută cînd porumbul urmează după porumb, floarea-soarelui sau prășitoare. La Fundulea, în rotația grîu-porumb, producția maximă — 46,1 q/ha, media pe șapte ani, s-a realizat cu doza N₇₀P₃₅. În monocultură, pentru producția maximă de 43,9 q/ha (care nu a atins nivelul celei obținute în rotația grîu-porumb) a fost necesară doza de N₁₀₀P₃₅.

Tipul hibridului folosit este și el un factor de care trebuie să se țină seama, hibrizii reacționînd diferit la îngrășare. În condiții favorabile de umiditate, hibrizii mai tardivi valorifică mai bine îngrășămintele. În condiții de secetă și temperaturi ridicate vara, efectul poate fi uneori contrar.

În privința formelor de îngrășămintă cu azot, rezultatele arată că sînt la fel de eficiente îngrășămintele care conțin azotul în formă de azotat de amoniu cu și cele cu azot în formă de uree. În cazul utilizării ureei este indicat ca după răspîndire pe sol, ureea să fie încorporată prin grăpare sau discuire pentru reducerea pierderilor prin volatilizare. Pe solurile cu reacție chimică acidă se va prefera ca îngrășămintă cu azot nitrocalcarul.

Îngrășămintele cu fosfor, P₂O₅, se vor aplica în doză de 30—50 kg/ha, avîndu-se în vedere rezultatelor analizelor agrochimice. Limita minimă se va aplica pe soluri cu conținut ri-

dicat în P₂O₅, sau pe tarlalele îngrășate sistematic în anii precedenți cu superfosfat sau gunoi de grajd. Se va mări doza de superfosfat spre limita maximă pe podzoluri, solurile slab productive, sărace în fosfor, neîngrășate în anii precedenți.

Ingrășămintele cu potasiu s-au dovedit eficiente numai pe soluri acide amendate prin calcarizare, condiții în care doza de 40—60 kg/ha K₂O a asigurat obținerea unor sporuri economice de recoltă.

Pe unele soluri din țară (cernoziomul din depresiunea Jijia-Bahlui) au apărut **carențe de zinc** pe terenurile fertilizate an de an cu îngrășăminte minerale, carențe manifestate de obicei în vetre. Se recomandă, acolo unde apar asemenea fenomene, 2—3 stropiri cu sulfat de zinc, în concentrație de 0,4 la sută sau 0,2 la sută, din 10 în 10 zile, începând din faza de 5—7 frunze. În funcție de faza de vegetație se folosesc 300—500—700 l/ha. Lucrarea se execută cu aparatul de erbicidare de la S.P.C.-6 montat pe cultivator, concomitent cu prașitul.

Incorporarea în sol din toamnă a 10 kg/ha zinc în formă de sulfat de zinc duce la dispariția simptomelor de carență. În acest caz nu mai este necesară tratarea plantelor în timpul vegetației.

Un îngrășămint mai puțin utilizat la noi, dar prețios și eficient, este gunoiul de grajd, cu care se obțin sporuri mari de recoltă mai ales când se aplică și îngrășăminte cu azot.

Ingrășămintele fosfatice (și potasice, unde este cazul) se administrează din vară sau toamnă și se incorporează în sol prin arătură. Îngrășămintele cu azot se aplică fracționat, în două sau trei reprize și anume: la arătura de toamnă — circa 30—40% din doza stabilită ca necesară, la desprimăvărare, pe baza cunoașterii precipitațiilor căzute în sezonul rece. Dacă primăvara (aprilie-mai), continuă să fie ploioasă, cu precipitații peste normala zonei, se mai poate aplica azot și în cursul vegetației, odată cu primele prașile.

Aplicarea îngrășămintelor cu fosfor pe rînd odată cu semănatul are un efect favorabil asupra dezvoltării porumbului în prima fază. În același timp experiențe mai noi au demonstrat că aplicarea azotului și fosforului odată cu semănatul duce la creșterea coeficientului de utilizare a îngrășămintelor cu 35% față de aplicarea prin împrăștiere și incorporare în sol odată cu arătura. Se recomandă deci generalizarea fertilizării cu azot și fosfor, în benzi odată cu semănatul. În acest scop la semănătoarea SPC 6 se adaptează un dispozitiv de incorporare în sol a îngrășămintelor chimice.

În condiții de irigare

Rezultatele cercetărilor din diferite zone ale țării arată că pentru porumbul irigat nu se pot considera bine aprovizionate în elemente nutritive nici cele mai fertile soluri. În aceste condiții, eficiența îngrășămintelor este mai mare la îngrășămintele cu azot, mică sau moderată la îngrășămintele cu fosfor și ineficace (pe cernoziomuri) la îngrășămintele cu potasiu.

Ingrășămintele cu azot au rol esențial în cazul porumbului irigat, care valorifică doze foarte mari din acest element. Hibridii tardivi și semitardivi — HS 400, HS 330, HD 405 — valorifică bine doze de 180—190 kg N/ha; hibridii semitimpurii realizează recolte maxime cu 120—150 kg N/ha. În funcție de planta premergătoare, doza de azot crește cu 30—40 kg/ha în monocultură, cu 20—30 kg/ha în rotația cu culturi leguminoase și scade cu 70 kg/ha după lucrarea în primul an. Pentru HS 330, în cadrul unei rotații de patru ani (soia, grâu, fasole cultură dublă, porumb, sfeclă) dozele optime economice sînt de 140—170 kg N/ha pe cernoziomurile castanii și pe cernoziomurile levigate din estul și vestul țării și de 170—190 kg N/ha pe cernoziomurile levigate din sudul țării.

Ingrășarea cu fosfor contribuie în mai mică măsură la sporirea producției de porumb. Calculându-se relația dintre producția de porumb și conținutul solului în fosfor mobil rezultă că la un conținut de 6—7 mg P₂O₅/Al/100 g sol se obțin cele mai mari recolte. O bună aprovizionare cu fosfor se realizează cu doze de 40—80 kg/ha P₂O₅, în funcție de starea inițială de aprovizionare și tipul de sol: pe cernoziomurile castanii, cu capacitate mai mare de fixare a fosforului, sînt necesare doze mai ridicate — 60—80 kg/ha P₂O₅; pe cernoziomurile levi-

gate, dozele optime sînt de 40—60 kg/ha P₂O₅ și devin mai eficiente la porumbul irigat, după 4—5 ani de îngrășare unilaterală cu azot.

Pe solurile bine aprovizionate se pot da doze mici de fosfor (20 kg/ha P₂O₅) localizat o dată cu semănatul sau se poate renunța la îngrășarea directă, aplicîndu-se aceste îngrășăminte la culturile din rotație cum sînt sfecla de zahăr și grîul. Doze prea mari de fosfor pe anumite soluri (cernoziomul carbonat de la Brăila și cernoziomul levigat de la Podu Iloaie) determină carențe de zinc și scăderi de recolte.

Ingrășămintele cu potasiu nu aduc sporuri de recoltă pe cernoziomurile și solurile aluvionale din sudul țării bine aprovizionate în acest element.

O formulă bună de îngrășare, cu eficiență economică ridicată, o reprezintă îngrășămintele organice, deosebi gunoiul de grajd, împreună cu doze moderate de îngrășăminte chimice cu azot. Resturile vegetale — paie, coceni — împreună cu îngrășăminte cu azot influențează favorabil recolta și îmbunătățesc permeabilitatea solurilor irigate.

MĂSURI FITOTEHNICE

Semănatul se execută în funcție de realizarea în sol, la 10 cm adîncime, a temperaturii de 8°C (măsurată la 8 dimineața). Posibilitățile materiale actuale permițînd executarea lucrării într-un interval mai scurt de 8—10 zile, nu este justificată începerea acțiunii înainte realizării condițiilor optime și nici eşalonarea ei pe o perioadă prea lungă.

Semănatul, după suficienta încălzire a solului, este foarte important pe solurile reci, argiloase, pe podzoluri, smolnice, lăcoviști unde scăderea temperaturii poate avea efecte negative asupra răsăritului.

Este bine ca lucrarea să înceapă pe terenurile tratate cu erbicide pe întreaga suprafață în toamnă sau în primăvară, continuînd pe cele la care erbicidarea se face pe rînd la semănat.

Adîncimea de semănat: 6—8 cm pe solurile mai grele și 8—10 cm pe soluri medii și ușoare.

Trebuie să se acorde o atenție mult mai mare reglării adîncimii și controlării ei în timpul semănatului.

Densitatea are un rol deosebit în realizarea unor producții maxime. Ea nu se asigură prin rîrit ci de la semănat, prin reglarea distanței între rînduri și a celei dintre boabe pe rînd. Numărul de boabe semănată va fi cu 10—15% mai mare decît numărul de plante prevăzut la hectar.

Numărul optim de plante la hectar: 30 000—65 000, în funcție de precocitatea hibridului, nivelul de aprovizionare cu apă a solului, caracterul cliimei din zona unității, fertilitatea solului.

Astfel pornind de la densitatea minimă de 30 000 plante la ha aceasta se majorează cu 5 000—10 000 plante/ha în funcție de grupa de maturitate a hibridului, cu cîte 5 000 plante/ha în cazul creșterii rezervei de umiditate a solului, în condițiile unui climat umed sau în cazul nivelului mai ridicat de fertilitate a solului. Nerealizarea densității optime a plantelor provoacă pierderi de recoltă ce ajung la 100—200 kg/ha pentru fiecare mie de plantă lipsă.

În condiții de irigare, densitatea este de 50 000—55 000 plante/ha pentru hibridii tardivi și semitardivi (grupa 400 și 300) și de 60 000—65 000 plante/ha pentru hibridii semitimpurii (grupa 200). Diminuarea densității plantelor de la 50 000 la 40 000 plante/ha determină pierderi de recoltă de 800—1 200 kg/ha.

COMBATEREA BURUIENILOR

Acțiunea se realizează prin lucrări manuale combinate cu cele mecanice și, în funcție de erbicidele existente, cu mijloace chimice. Tratamentele chimice fără lucrări mecanice duc la răspîndirea unor buruieni rezistente la erbicidul aplicat.

Erbicidele, dozele și eficiența lor sînt prezentate în tabelul alăturat.

În condiții de irigare se recomandă GESAPRIM 50, pe bază de atrazin, erbicidul românesc ARGEZIN, tot pe bază de atrazin, dar cu un conținut mai ridicat de substanță activă (75—80 la sută). În cazul aplicării ARGEZIN-ului la semănat, în benzi, pe rîndurile de porumb, doza optimă este de 0,75—1,50 kg/ha produs comercial. Efectul lui depinde de umiditatea existentă în stratul superficial al so-

lului (0—10 cm.) în primele 30—45 de zile după aplicare. Dacă după tratament nu cad ploii, se aplică 1—2 udări de 10—15 mm.

PROTECȚIA CULTURILOR

Sînt necesare tratamente împotriva dăunătorilor porumbului, cei mai periculoși fiind țigăria frunzelor de porumb (Tanymecus dilaticollis), buha semănăturilor (Agrotis sp.), sfredelitorul porumbului (Ostrinia nubilalis), larvele cărăbușului de stepă (Anoxia vilosa). Împotriva celui mai important dintre acești dăunători — țigăria frunzelor de porumb — se practică prăfuiri cu Heclotox 3—1,5 kg s.a./ha sau Duplitolx 3+5—4 kg s.a./ha cînd răsar frunzele. Procedul prezentînd inconveniente (acumulare de reziduuri în sol, translocate în recolte, contaminarea mediului înconjurător etc.) s-a elaborat o metodă nouă de combatere: tratarea seminței cu Heptaclor 50 la sută combinat cu încorporarea de Heptaclor granulat sau un insecticid organofosfat sub formă de granule, pe rîndurile de porumb. Incorporarea se face o dată cu semănatul, cu ajutorul unor buncăre speciale adaptate la semănătoare. Eficacitatea este mai ridicată decît în cazul prăfuirilor: se realizează o importantă economie, eliminîndu-se o lucrare — prăfuirea; se înlătură dozele exagerate folosite în prezent și se elimină contaminarea mediului înconjurător.

Produsul T.M.T.D.—75 (tetrametil diuran disulfid) utilizat pentru protejarea semințelor de porumb contra diferitelor ciuperci din sol nu poate fi complexat cu insecticidul Heptaclor 50.

REGIMUL DE IRIGARE

Plantele de porumb încep să resimtă lipsa de apă cînd s-a consumat 50 la sută din apa accesibilă din sol sau s-a ajuns sub 65—70 la sută din capacitatea de cîmp a solului.

Porumbul reacționează însă diferit la lipsa de umiditate în funcție de faza de vegetație în care se află. Consumul de apă zilnic ajunge de la 2—3 mm. (20—30 mc. apă/ha), în luna mai, la 4—5 mm în iunie și la 6—7 mm în iulie. O dată cu avansarea coacerii boabelor, consumul de apă scade. Perioada de sensibilitate maximă e, deci, cea dintre apariția paniculului și formarea, umplerea boabelor. Pentru a se crea rezerva de umiditate necesară, de regulă prima udare se aplică cu 10 zile înaintea apariției paniculului. În funcție de regimul de ploii, udările ulterioare se dau la interval de 10—15 zile, pînă la începutul lunii august. Norma de udare fiind, în mod frecvent, de 600—800 mc/ha, se totalizează pe perioada de vegetație 1 500—3 000 mc. de apă.

În condițiile actuale, udarea în funcție de fazele de vegetație este o soluție accesibilă pentru toți: nu cere aparatură specială, oferă o siguranță mare de succes obținîndu-se produc-

ții egale sau cel mult cu 2—4 la sută mai mici decît cele realizate prin udarea în funcție de umiditatea solului și realizîndu-se o economie de apă de 30—40 la sută.

PORUMBUL ÎN CULTURĂ DUBLĂ

Folosind hibridi cu perioade de vegetație corespunzătoare, porumbul pentru boabe poate fi cultivat după diferite premergătoare care eliberează terenul pînă la începutul lunii iulie.

După premergătoare timpurii, care eliberează terenul în luna mai în Cîmpia Română și în Dobrogea, se pot cultiva hibridi semitardivi (HS 330) sau semitimpurii (HD 220), iar în vestul țării și sudul Moldovei, hibridii din grupa 100 și mai puțin cei din grupa 200.

După premergătoare care eliberează terenul în iunie și la începutul lunii iulie, cultura porumbului pentru boabe este sigură numai în sudul țării. Sînt recomandați:

- în intervalul 1—15 iunie — hibridi din grupa 200 și 100;
- în intervalul 15—30 iunie — hibridi din grupa 100 și sub 100.

Semănat după 10 iulie, porumbul pentru boabe nu prezintă siguranța maturizării pînă în toamnă, fiind indicată cultura porumbului furajer.

Eliberarea terenului, pregătirea pentru semănat și executarea semănatului trebuie să se facă cît mai din vreme după recoltarea culturii premergătoare.

Fertilizarea: Se recomandă 100—150 kg/ha azot, în funcție de planta premergătoare, hibrid și epoca de semănat. Îngrășămintele se dau înainte de pregătirea terenului pentru semănat, concomitent cu semănatul sau după acesta, înainte de irigare. Sînt foarte bine folosite îngrășămintele cu fosfor date la premergătoare.

Pregătirea terenului trebuie să asigure o bună incorporare a semințelor. Se realizează cu grapa cu discuri, în 2—3 parcursuri. În cele mai multe cazuri, înaintea pregătirii terenului este necesară o irigare.

Densitatea. Cînd semănatul se execută în luna mai, se asigură aceeași densitate ca și în cultura principală. Pentru culturile semănată în iunie și iulie: 60 000—65 000 plante/ha pentru hibridii timpurii și 65 000—70 000 plante/ha, în cazul hibridilor foarte timpurii. Se însămîntează la distanța de 60—70 cm între rînduri.

Concomitent cu semănatul se pot administra erbicide, ținîndu-se cont de efectul lor remanent.

După semănat se execută **irigarea pentru răsărire**, cu 400—500 mc/ha apă. Sînt necesare udări la interval de 12—15 zile, cu cantități care ajung treptat la 600—700 mc/ha pînă în faza de coacere. În funcție de precipitații se dau 3—5 udări.

Lucrări de întreținere: lucrări cu sapa rotativă după prima udare și la începutul vegetației și 2—3 prașile mecanice și manuale.

Denumirea erbicidului	Doza produs comercial kg/ha	Plantele cu se pot cultiva în anul după aplicarea erbicidelor	Buruieni combătute	Modul de aplicare
Gesaprim (50% s.a.)	2 - 4	5 - 10		
Hungazin (50% s.a.)	1,5 - 4,5	6 - 12		
Argazin (75% s.a.)	0,6 - 2,5	3 - 6		
<p>În cazul erbicidării pe rînd, grîul și orzul cu condiția ca să nu fi depășit dozele (în s.a.): 0,5 - 1 kg/ha pe podzol și aluviune 1-1,25 kg/ha pe brun roșcat și cernoziom carbonat în sud-estul țării și 1,25-1,50 kg/ha pe cernoziom în Transilvania și Banat 1,50-2 kg/ha pe cernoziom în sudul și estul țării Flasocarului și soia pe cernoziom și podzol pînă la doza de 1,5-2 kg/ha s.a.</p> <p>Cartoful și mazărea fără extractii În cazul erbicidării pe suprafața suprațării Cartoful și mazărea pe podzoluri și soluri brune roșcate de pădure pînă la doza de 4,5 kg s.a./ha și pe cernoziomuri pînă la doza de 5-6 kg/ha s.a.</p>				
Sutan + Gesaprim	4 - 5		Combate speciile de mai sus și în plus unele graminacee precum și Sorghum halepense	Soluție în 300-500 l/ha apă. Sutanul fiind volatil se încorporează în sol imediat după aplicare
Sutan + Hungazin	4 - 5			
Sutan + Argazin	4 - 5			
Diclorodon sodic 50% 2,4 D	1-1,5	6-8 la plantele de porumb ad 3-6 frunze	Unele dicotiledonate ca pălămida, raș și etc.	Se întreaga suprafața solului în 300-500 l/ha apă.

A sosit timpul acoperirii solarilor. Să fie evitate greșelile!

Lucrarea de mare importanță pentru viitorul culturilor din solarii, acoperirea lor trebuie să stea în centrul atenției fiecărui șef de fermă legumicolă. Dacă folia se montează defectuos, în timpul exploatării, pot apărea mari neajunsuri și pagube importante.

Pentru a se evita asemenea situații, o condiție trebuie respectată obligatoriu: **indiferent de tipul de solar existent în fermă, folia să fie perfect întinsă și bine fixată pe elementele de construcție.**

În cele ce urmează vom prezenta modul de acoperirea solarilor I.C.P.L.F., tipul mai modern și care va fi extins în viitor.

Pregătirea foliei e bine să se facă din timp. În acest scop, sulul de folie se tranșează în porțiuni de 34-35 m sau mai mari, în funcție de lățimea solarului. Folia se taie în lung (ea livrându-se sub formă de sac) după care se îndoaie, plindu-se pe lungime; se formează astfel o foaie dublă de 17-17,5 m (fig. 1 A). Folia astfel pliată se rulează de la capătul îndoit (a), în final rămânând libere 2 capete (fig. 1 B).

Întinderea foliei se poate face cu numai 4 oameni, dacă acțiunile sînt sincronizate. În prealabil, țeava de coamă se bandajează, înfășurînd în jurul ei folie veche, tăiată în fișii de 20-25 cm lățime și de lungime variabilă. În acest fel se evită contactul dintre folia de acoperire și țeavă. Acest lucru este necesar deoarece oxizii de fier degradează folia în punctele de contact cu țeava. Sulul de folie, ținut de doi oameni care ajută la derulare, se așează pe una din doliile din mijlocul solarului.

La fiecare din cele două capete libere ale foliei se fixează o șipcă lungă, pe care alți doi oameni o trec peste coame, pînă la capătul solarului (fig. 1 C). Acești 2 oameni, sincronizați, trag de sforile respective, desfășurînd astfel și folia peste coame. În momentul întinderii complete a foliei, aceeași oameni fixează capetele pe stîlpii (respectivi doliile) marginali, prin fixarea șipcii cu cuie. Imediat, întreaga echipă pornește la fixarea foliei pe doliile intermediare, aplicînd șipcile și bătîndu-le în cuie.

Cu această metodă se asigură o folosire mai judicioasă a brațelor de muncă, se evită involburarea foliei în cazul montării pe vreme vîntoasă, se realizează o calitate mai bună a întinderii și o operativitate mai mare. Așa cum a reieșit din experiența din anul trecut, o echipă formată din 10 oameni poate acoperi într-o zi un ha de solarii, inclusiv montarea lateralelor, în caz că totul este pregătit: folia tăiată, șipcile pregătite etc.

O dată cu întinderea foliei peste solar trebuie realizată și închiderea laterală, în special dinspre vîntul dominant al zonei. Pentru aceasta, se pregătesc din timp fișii de folie, lipite sau cusute astfel ca să formeze bucăți de 3 x 2,2 m pentru laterale, sau 6 x 2,3 m pentru frontoane. Ele se vor monta concomitent cu acoperișul pentru a împiedica pătrunderea curenților de aer în solar, ceea ce ar îngreuna lucrarea. În același timp, se vor monta și triunghiurile, în prealabil confecționate, care se fixează între folia de față și virful stîlpului de coamă.

Elementele solarului nece-

sită o bună întreținere și în timpul folosirii construcției.

Stîlpii solarului, prin natura lor, nu necesită o întreținere specială; înainte însă de începerea pregătirilor de acoperire, trebuie să se verifice verticalitatea fiecărui și omogenitatea solului la bază. În caz că se constată o afinare a solului în jurul stîlpului, pămîntul se va bate cu un mal, pînă la omogenizare.

Folia de polietilenă nu poate fi refolosită de la un an la altul. Se pot lua măsuri pentru a fi valorificată la maximum. Una dintre acestea este aceea arătată mai sus, de a se evita contactul cu țeava. În timpul acoperirii solarului e bine să se evite zgîrierea foliei sau ruperea ei pe lățime (transversal).

La fixarea foliei pe doliile se va avea în vedere ca ea să fie perfect întinsă, iar numărul de cuie să se încadreze în limitele prevăzute în proiect pentru a nu o străpunge în prea multe puncte. Este posibil ca, în timpul ciclului de producție, folia să se sfișie. Imediat porțiunea respectivă de 6 m va fi înlocuită pentru a nu permite vîntului să pătrundă prin golul format. Totodată, se va urmări ca sîrma ce se trece peste doliile și leagă cîrligul de ancorare să fie verticală, astfel ca la mișcările foliei să nu se mărească găurile de străpungere.

În timpul ploios, în cazul formării de punji cu apă, un om bine instruit va tăia folia, în lungul ei, perpendicular pe rigla de doliile și în imediata ei apropiere, pe o lungime de 2-3 cm. În acest fel, apa se scurge și nu solicită mecanic folia, care s-ar deforma.

Ancorele și sîrmele de ancoraj se verifică periodic, pentru a se observa stabilitatea în

sol a blocului de beton. În caz de afinare a solului, în jurul piesei de ancorare se va proceda la fel ca la stîlpii de beton. Tot periodic se verifică sîrmele de ancoraj pentru a se asigura integritatea firelor componente și întindere. Cîrligele de prindere a piesei de ancoraj, care stau în mediu umed, se vopsesc periodic cu minium de plumb.

Toate operațiile de întreți-

nere posibile se efectuează cu 2-3 săptămîni înainte de ziua fixată pentru învelirea solarului, astfel ca pînă la plantare să mai rămînă 8-10 zile, timp absolut necesar pentru încălzirea solului.

Ing. M. ȘTEFĂNESCU
Centrala de producție,
valorificare
și industrializare
a legumelor și fructelor

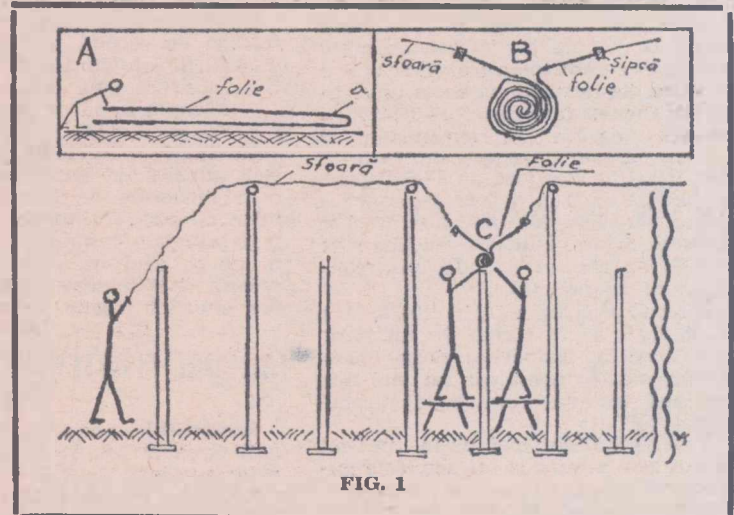

FIG. 1

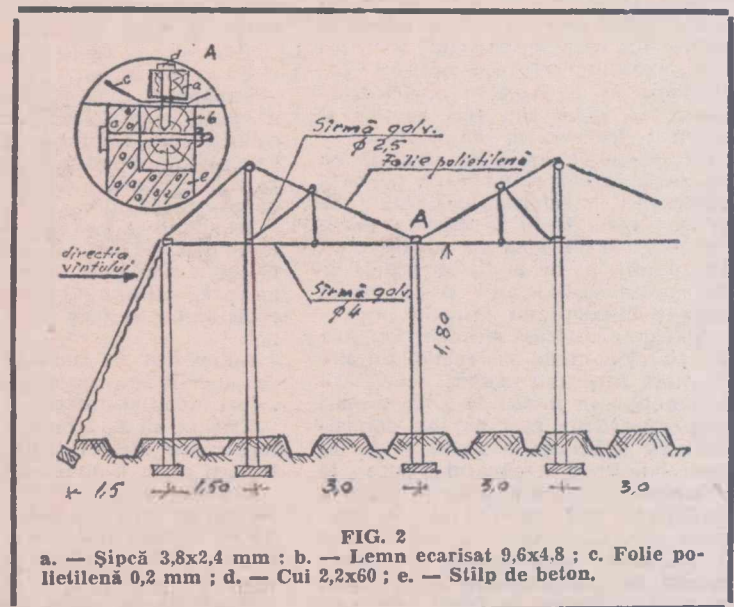

FIG. 2

a. — Șipcă 3,8x2,4 mm ; b. — Lemn ecarisat 9,6x4,8 ; c. Folia polietilenă 0,2 mm ; d. — Cui 2,2x60 ; e. — Stîlp de beton.

(Urmare din pag. 1-a)

că. Accentul principal a fost pus pe organizarea rațională a producției și a muncii, în scopul folosirii depline, chibzuite, a forței de muncă, a pămîntului și a celorlalte mijloace de producție. Actualmente, în cooperativele agricole funcționează 6460 ferme cu gestiune economică internă, la conducerea cărora se află specialiști agricoli. În funcție de condiții, au fost create ferme specializate.

Fermele reprezintă verigi de bază în activitatea cooperativelor agricole. Delimitarea teritorială, cultivarea unui număr restrîns de plante sau creșterea unui număr mic de specii ori categorii de animale, conducerea directă a producției de către cadre cu pregătire superioară, constituie premise pentru ridicarea competenței profesionale a oamenilor, pentru mai buna rezolvare a problemelor pe care le ridică producția.

Acolo unde condițiile n-au permis crearea de ferme specializate sau mixte, au fost organizate brigăzi permanente de producție. Viața, experiența unităților fruntașe au demonstrat că nu pot fi atinse nivele ridicate de producție decît pe calea permanentizării oamenilor într-un domeniu sau altul de activitate. Rezultatele bune obținute în multe cooperative — Comana din județul Constanța, Gîrbovi din județul Ilfov, Sîntana din județul Arad, ca să cităm doar cîteva din unitățile puternic consolidate — sînt, din acest punct de vedere, concludente.

În general, organizarea muncii în fermele cu profil vegetal prezintă două variante, în funcție de nivelul de mecanizare a lucrărilor. Astfel, în fermele care au culturi la care majoritatea lucrărilor se execută mecanizat, s-au organizat echipe specializate formate dintr-un număr de mecanici agricoli care execută cu tractoarele și setul de mașini lucrările specifice culturilor respective și un număr restrîns de cooperatori permanenți, care deservesc mașinile. Acestor echipe specializate li se repartizează suprafețele de teren pe care trebuie să execute toate operațiunile începînd cu pregătirea seminței și semănatul și terminînd cu recoltarea și depozitarea producției. Retribuirea

ORGANIZAREA EXEMPLARĂ A PRODUȘIEI ȘI A MUNCII

muncii mecanicilor agricoli, a cooperativelor se face în acord global, în funcție de rezultatele obținute.

În fermele în care gradul de mecanizare a lucrărilor agricole este mai redus, mecanicii agricoli, cu tractoarele și setul de mașini, formează echipa de mecanizare la nivel de fermă sau brigadă și execută lucrările mecanice la toate culturile din fermă sau brigadă. În această variantă, pentru deservirea mașinilor se repartizează de către șeful de fermă sau brigadă, un număr restrîns de cooperatori pe diferite perioade. Restul lucrărilor agricole care se execută manual se fac de membrii cooperativelor, organizați în echipe și retribuiți în acord global pe grupe de familii, pe familie sau cooperatori. Retribuirea muncii mecanicilor agricoli din aceste echipe se face potrivit reglementărilor existente în stațiunile de mecanizare a agriculturii, precum și în funcție de rezultatele obținute la culturile și activitățile la care au contribuit prin executarea lucrărilor mecanice din cadrul fermei sau brigăzii.

În cadrul fermelor zootehnice, organizarea internă a muncii se face, de asemenea, în două variante. Astfel, pentru deservirea utilajelor și instalațiilor mecanice din dotarea fermei se organizează o echipă mixtă de deservire, alcătuită din mecanizatori care asigură buna funcționare a utilajelor și instalațiilor de adăpat, de pregătire a furajelor, de evacuare a bălegarului etc. și cooperatori care asigură îngrijirea animalelor și realizarea producției. În această formă de organizare, retribuirea cooperativelor (îngrijitorilor) se face în acord pe persoană, iar retribuirea echipei de mecanici agricoli se face în acord global pe ferme sau brigăzi.

În fermele sau brigăzile zootehnice cărora li s-a repartizat și teren

pentru baza jurajeră, se organizează una sau mai multe echipe mixte alcătuite din mecanici agricoli și cooperatori, care răspund de producerea furajelor, inclusiv transportul, depozitarea, conservarea și prelucrarea acestora. Mecanicii agricoli și cooperativarii care alcătuiesc aceste echipe mixte sînt retribuiți în acord global, la nivelul fermei, după rezultatele obținute.

Adunările generale ale cooperativelor au aprobat, nu de mult, componenta fermelor, brigăzilor și echipelor, au dat girul lor șefilor de fermă sau de brigadă au precizat necesarul de forță de muncă pentru realizarea lucrărilor în diferitele ramuri de producție. S-au aprobat de asemenea, planurile de producție ale unităților și sarcinile ce revin fermelor, brigăzilor, echipelor. A fost adoptat, totodată, noul sistem de retribuire a muncii în acord global numai în bani, așa cum au procedat, de pildă, cooperativele agricole din județul Ialomița, sau în bani și în natură. S-a explicat pe larg cooperativelor ce cîștiguri vor obține dacă vor efectua lucrările la timp, dacă vor îndeplini și depăși producțiile stabilite diferențiat, în funcție de potențialul pămîntului sau animalelor îngrijite.

Organizarea pe baze noi a muncii și introducerea acordului global determină o serioasă schimbare de optică în rîndul tîranilor cooperatori. Cea mai concretă dovadă este că acum, în multe unități, nu conducerea cooperativelor solicită oamenilor să vină la muncă, ci aceștia vin și cer insistent să lucreze în cooperative.

Desfășurarea cu succes a lucrărilor agricole, obținerea unor producții superioare încă din primul an al cincinalului obligă însă la dezvoltarea preocupărilor pentru perfecționarea în continuare a organizării producției și a muncii, dar mai ales pentru asigurarea unei evidențe precise a efortului depus de fiecare

și, respectiv, pentru răsplătirea muncii așa cum s-a stabilit în adunările generale ale cooperativelor.

Oricît ar fi de bine pus la punct, un cadru nou organizatoric nu funcționează de la sine. Activitatea trebuie să decurgă peste tot pe bază de program. Inițiativa și competența președinților, inginerilor șefi, șefilor de fermă sînt în această privință hotărîtoare. Ei sînt acei care zi de zi, săptămîna de săptămîna, trebuie să urmărească ca forța de muncă folosită să fie utilizată numai la activități creatoare de valori, ca fiecare mijloc de mecanizare, de transport etc. să funcționeze la întreaga capacitate, pentru ca lucrările în campania de primăvară, în fermele de animale, să se facă la timp și de cea mai bună calitate.

O atenție deosebită este necesar să se acorde de către conducerea cooperativelor agricole și organizării activităților de deservire sau anexe. Oriunde există condiții și posibilități să se alcătuiască brigăzi sau echipe de construcții, de amenajare și exploatare a sistemelor de irigații sau secții anexe de prelucrare a unor produse agricole sau de semiindustrializare etc, pentru valorificarea superioară a materiei prime existente. Și pe o asemenea cale, forța de muncă poate fi mai bine utilizată, pot fi mărite veniturile cooperativelor, ale cooperativarilor.

În condițiile noilor forme de organizare și retribuire a muncii în cooperativele agricole crește considerabil răspunderea cadrelor de conducere. Consiliile de conducere, inginerii șefi, șefii de fermă au obligația ca acum, după repartizarea oamenilor pe formații de lucru și a sarcinilor de plan, să acționeze intens pentru crearea tuturor condițiilor necesare realizării și depășirii producțiilor prevăzute. Asigurarea la timp a semințelor, materialelor, furajelor etc. este o condiție esențială pentru dezvoltarea entuziasmului generat. În rîndul milioanele de cooperatori, de măsurile judicioase luate de conducerea de partid și de stat. Pe o asemenea bază este posibil ca încă în acest an să se înregistreze o creștere substanțială a producției agricole vegetale și animale, să se asigure o tot mai bună aprovizionare a populației cu produse agro-alimentare.

PAJIȘTILE — IMENS REZERVOR DE FURAJE IEFTINE

Se știe că principalul pivot al dezvoltării producției animale îl constituie organizarea unei puternice baze furajere, costul nutrețurilor reprezentând 70-80 la sută din cheltuielile totale de exploatare. Cu toate acestea, deși balanța furajeră înregistrează de la un an la altul deficite mai mici sau mai mari, măsurile privind punerea în valoare a pajiștilor — imens rezervor de furaje ieftine — se aplică încă timid, pe suprafețe destul de restrinse. Așa cum remarcă tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU în cuvîntarea rostită la Consfătuirea pe țară a lucrătorilor din întreprinderile agricole de stat „avem 4 milioane de hectare de pășuni și fînețe, care nu dau nici 30 la sută din randamentul pe care ar putea să-l dea”. Este o problemă de mare actualitate pentru dezvoltarea, în continuare, a zootehniei în țara noastră, pentru creșterea eficienței economice în această importantă ramură a agriculturii.

Luînd în dezbateră „Tehnologia pajiștilor semănate”, consfătuirea organizată recent la Brașov de către Stațiunea centrală de cercetări pentru cultura pajiștilor, în cinstea aniversării semicentenarului P.C.R., poate fi apreciată, în acest context, ca deosebit de oportună. Cu atît mai mult cu cît alături de cercetătorii din rețeaua Academiei de științe agricole și silvice, sub egida căreia a fost organizată consfătuirea, aceasta a întrunit numeroase cadre din institutele de învățămînt superior din București, Cluj, Craiova și Timișoara, specialiști din cadrul întreprinderilor județene de îmbunătățire și exploatare a pajiștilor.

Prezentăm pe scurt lucrările consfătuirii.

În referatul intitulat „Sortimentul mondial de specii și soiuri de graminee perene”, dr. E. Kellner de la I.C.C.P.T.-Fundulea a făcut o amplă prezentare a gramineelor perene, din care rezultă că, în prezent, pe suprafața globului cresc peste 600 de genuri și 10 000 de specii de graminee, cel mai mare număr de specii anuale și perene aflîndu-se în componența pajiștilor naturale, care reprezintă aproape un sfert din stratul vegetal al planetei noastre. Dar, deși pajiștile cultivate se bucură de o tradiție de câteva secole, totuși, din cele 10 000 de specii de graminee cunoscute doar 35—40 sînt folosite cu precădere (Dactylis glomerata, Lolium perenne, multiflorum și rigidum, Phleum pratense, Poa pratensis, Festuca arundinacea, Bromus inermis, Agropyrum cristatum, Cyndon dactylon, Sorghum halepense, Andropogon ischemum, Pennisetum clandestinum etc.). Datorită calităților lor multe din aceste specii au fost preluate din Europa și introduse în Australia și Statele Unite ale Americii.

În același context, ing. C. M. Georgescu de la S.C.C.P. Măgurele—Brașov a prezentat referatul „Soiuri de leguminoase furajere de pajiști”, din care rezultă că, după lucernă, atît în țara noastră cît și în alte țări, cea mai răspîndită leguminoasă este trifoiul roșu. Marea lui adaptabilitate este rezultatul unei variabilități genetice mari, care a dus la apariția a numeroase tipuri și populații, prin înmulțirea timp de mai multe generații în anumite condiții de climă și sol. La Stațiunea Măgurele-Brașov se cercetează o serie de noi soiuri din colecția mondială de trifoi roșu în vederea recunoașterii celor mai potrivite pentru condițiile țării noastre (Select I, Essi, Ba-dun-hun-șan-ia, Japonia, Chaesaprac, Goliath, Kuhn, Lalsalle etc.). Pe lângă trifoiul roșu, se mai cercetează și alte leguminoase ca trifoiul alb, ghizdeul etc.

Cu un viu interes a fost urmărit referatul ing. M. Krauss de la S.C.C.P. Măgurele—Brașov, intitulat „Situația

și perspectivele ameliorării plantelor de pajiște în țara noastră”. Trecînd în revistă preocupările în această direcție din diferite țări — în Olanda, de pildă, există 123 de soiuri autohtone de ierburi și 34 de leguminoase — referentul a arătat că, excepție făcînd lucerna și trifoiul, în țara noastră procesul de ameliorare a plantelor de pajiște se află abia la început. Din studiile întreprinse reiese că soiurile omologate — Bromus inermis (Bărăgan 5), Agropyrum cristatum (I.C.A.—104), Dactylis glomerata (Local de Banat), Lolium perenne (Local de Banat), Phleum pratense (Local de Suceava), Festuca pratensis (Local de Brașov), Festuca rubra (Local de Brașov), Lolium multiflorum (Local de Brașov), Poa pratensis (Local de Transilvania) și Arhenatherum elatius (Local românesc) — sînt printre cele mai timpurii, comparativ cu sortimentul mondial. Cît privește soiurile de leguminoase de pajiște omologate, acestea sînt: Trifolium repens (Local de Brașov), Trifolium hybridum (Local de Suceava), Lotus corniculatus (Local de Suceava), Medicago sativa (H. 652), Trifolium pratense (Local de Transilvania, Local de Suceava și Select I), Onobrychis viciifolia (I.C.A.—9) și Melilotus albus (Local de Banat). Obiectivul principal pe care și-l propune cercetarea pentru viitorul apropiat este crearea, la principalele specii, a mai multor soiuri productive, de calitate superioară, rezistente la boli, diversificate ca perioadă de vegetație, astfel încît în cel mai scurt timp să poată fi puse la dispoziția practicii primele verigi de semințe superelită și elită.

Referatul „Criterii și rețete pentru alcătuirea amestecurilor de ierburi pentru diferite condiții naturale și cerințe de exploatare” prezentat de colectivul M. Pop, V. Vasiliu, V. Șerban și V. Popescu, a scos în evidență avantajele amestecurilor simple de ierburi (1—2 graminee + 1—2 leguminoase), cu doze moderate de îngrășăminte și a gramineelor simple, fără leguminoase, în condiții de irigare și de aplicare a unor

doze mari de azot. S-a mai desprins concluzia că, indiferent de compoziția amestecului, producția pajiștei este influențată de sistemul de fertilizare și de modul de folosință (pășune, fîneță sau mixtă).

O serie de date noi, interesante, au fost prezentate în referatul prof. dr. P. Burcea, T. Marușca și C. Marinescu intitulat: „Tehnologii de înființare a pajiștilor cultivate”. Aceasta cu atît mai mult cu cît problema punerii în valoare a pajiștilor degradate, slab productive, pe calea destelenirilor și a înființării de pajiști cultivate este deosebit de actuală.

După ce s-au referit pe larg la factorii de care depinde alegerea tehnologiei de înființare a pajiștilor cultivate, vegetație, sol, relief, autorii referatului, pe baza experiențelor întreprinse, au prezentat diferite căi de distrugere a țelinei vechi și metodele de refacere în vederea însămințării ierburilor prin destelenire, cu mobilizarea minimă a solului (2—4 cm.), prin destelenire cu mobilizarea solului la adîncime medie (5—12 cm) și prin destelenire cu mobilizarea solului la adîncime mare.

În continuare, cercetătorii A. Grîneanu și I. Cucu, de la Stațiunea experimentală Podu-Iloaie, județul Iași, au prezentat unele rezultate privind: „Întreținerea și exploatarea pajiștilor semănate”. Pentru a asigura producții maxime, pajiștile semănate reclamă aplicarea unui complex de măsuri care, în același timp, să contribuie și la creșterea longevității lor. Acest complex de măsuri, prezentat în detaliu în referat, are în vedere combaterea buruienilor prin diferite metode, în special în primul an de vegetație, fertilizarea cu îngrășăminte chimice și organice, epoca optimă de recoltare, încărcătura de animale la unitatea de suprafață și metodele de pășunat, toate elementele enumerate fiind în strictă concordanță cu compoziția botanică a pajiștii.

În referatul „Tehnologia producerii de sămînță la principalele plante de pajiști”, prezentat de ing. D. Popovici de la Stațiunea experimentală Suceava, s-au analizat metodele agrotehnice care contribuie la obținerea unor producții mari de sămînță la gramineele perene. Astfel, semănatul acestora fără plantă protectoare, în rînduri distanțate la 60 cm, asigură realizarea unor producții mari la toate speciile. Folosirea îngrășămintelor azotoase contribuie efectiv la sporirea producției, 76 kg/ha azot substanță activă asigură un spor de recoltă de 25—83 la sută, în special atunci cînd ele sînt administrate în două jumătăți egale, toamna și primăvara. Din cercetările întreprinse a mai reieșit că îngrășămintele fosfatice contribuie în mică măsură la sporirea recoltei, iar cele potasice rămîn fără nici un efect. S-a mai desprins, de asemenea, concluzia că momentul optim de recoltare a semințelor este la coacerea în pîrgă.

Se știe că, prin irigații efectele dăunătoare ale secetei sînt înlăturate în

totalitate. Aceasta a demonstrat și referatul „Pajiști semănate pentru condiții de irigare”, prezentat de ing. Simon Culică de la I.C.C.P.T.-Fundulea. Într-una din variantele experimentate s-a obținut o producție de 83 300 kg/ha masă verde, în cinci cicluri. În condițiile în care numărul parcelor este egal cu numărul de zile necesare refacerii ierbii, există posibilitatea asigurării unor ritmuri zilnice în recoltare. Un lucru esențial însă rămîne acela, ca, pe măsura recoltării, să se asigure solului elementele nutritive extrase de plante. În regim de fîneță, pentru fiecare 10 tone de substanță uscată se extrag din sol 200 kg de azot pentru Lolium italicum, 195 kg pentru Dactylis glomerata și 240 kg pentru Lolium perenne. Pentru ca aceste pajiști să dea rezultatele scontate este necesar ca terenul să fie perfect nivelat, semințele să fie îngropate la maximum 2 cm, în contact intim cu solul, fertilizarea să se facă la 8—12 zile după recoltare, iar irigarea să înceteze cu 3—4 zile înainte de pășunare sau de recoltare și să înceapă imediat după fertilizare.

Rolul „pajiștilor semănate ca mijloc de protecție a solului” a fost evidențiat de referatul cercetătorilor A. Grîneanu, N. Dumitrescu și E. Roșca, care au ajuns la concluzia că potențialul pajiștilor naturale afectate de eroziune poate fi mărit de 2—3 ori și chiar mai mult prin aplicarea unui complex de măsuri: arat, discuit, fertilizări și însămințări cu amestecuri formate din Bromus inermis, Onobrychis sativa și Lotus corniculatus. În afară de sporirea cantitativă a producției de furaje, se realizează o îmbunătățire a valorii nutritive a plantelor, a compoziției chimice a solului, se stăvilește eroziunea. O condiție esențială pentru menținerea pajiștilor semănate pe terenurile afectate de eroziune o constituie aplicarea sistematică a întregului complex de măsuri de îmbunătățire și întreținere, secundată de o folosire cît mai rațională.

În referatul „Cercetări în domeniul mecanizării lucrărilor de înființare și exploatare a pajiștilor semănate” susținut de ing. P. Mănișor și ing. Tr. Popescu de la Institutul de cercetări pentru mecanizarea agriculturii, a fost expusă tehnologia mecanizării lucrărilor specifice. Totodată, s-au prezentat noile utilaje recent omologate: mașina de curățat pe pășuni M.C.P.—1,5, freza de pășuni F.P.P.—1,3, semănătoarea de ierburi purtată pe tractorul de 40 C.P., de tip S.U.P.—21 și cositoarea rotativă pentru pajiști C.R.F.—1,6. Cu această ocazie, s-au făcut recomandări cu privire la exploatarea rațională a utilajelor respective, cu referiri speciale la indicii de exploatare, funcționalitatea și eficiența economică.

Un alt grup de referate „Rezultate experimentale obținute în problema pajiștilor semănate în condițiile specifice din vestul țării” de prof. M. Ioniță și C. Oprin, de la Institutul agronomic din Timișoara, „Aspecte specifice ale culturii pajiștilor semănate în Oltenia” de C. Pavel, C. Lulea, A. Constantin și I. Ionescu, „Contribuții privind înființarea pajiștilor semănate la altitudinile diferite”, de C. Bărbulescu, P. Burcea, A. Olteanu, Al. Ștefănescu, Gh. Motcă, I. Tamara, M. Dumitrescu, E. Iacomi și Al. Ignat și „Aspecte specifice ale culturii pajiștilor semănate în Transilvania”, de I. Puia, V. Popescu, I. Resmeriță, St. Erdely, V. Tărău, I. Țucra și K. Heincke, au prezentat o serie de soluții valoroase în legătură cu posibilitățile de sporire a producției pajiștilor în funcție de condițiile specifice locale.

Ing. Lucian ROȘCA

• Consfătuirea de lucru de la Brașov, organizată la începutul actualului cincinal, în care avem de realizat 685 000 ha de pajiști cultivate, a prilejuit întîlnirea directă a tuturor factorilor de răspundere din acest sector de activitate, a celor mai competente cadre de specialiști din producție, cercetare și învățămînt. Așa cum a reieșit din discuții, în continuare, organizarea unor consfătuiri de lucru pe zone pedoclimatice, interjudețene, ar permite luarea unor măsuri și mai eficiente, ar facilita colaborarea directă, organizată, de lungă durată între cercetare și producție.

• În condițiile utilizării în cantități sporite a îngrășămintelor chimice — mijloc eficient de ridicare a producției pajiștilor — relația sol — plantă — animal comportă studii și interpretări

noi care să răspundă realist problemelor pe care le ridică înființarea, întreținerea și exploatarea rațională a pajiștilor cultivate.

• Dată fiind diversitatea amestecurilor de ierburi care compun flora pajiștilor, a compoziției lor chimice, a valorii lor hrănitoare exprimarea producției în cantitatea de masă verde obținută la hectar este depășită, incertă. S-a opinat pentru estimarea producției de masă verde în valoare energetică sau, mai concret, în cantitățile totale de carne sau lapte.

• Pentru înființarea pajiștilor cultivate, lucrările consfătuirii de la Brașov au scos în evidență atît obligativitatea arăturilor de toamnă cît și pregătirea cît mai timpurie a terenului, în primăvară, prin discuire, grăpare și tăvălugire, toate

acestea pentru asigurarea unui pat germinativ cît mai corespunzător. În același timp, s-a evidențiat necesitatea ca alegerea terenurilor rezervate pajiștilor cultivate să fie făcută cu mult discernămint, după o prealabilă analiză chimică a solului.

• În aceste zile preocupările specialiștilor sînt îndreptate spre încheierea verificării semințelor și însămințarea loturilor semincere fără plantă protectoare.

• Așa cum s-a stabilit la consfătuire, direcția de resort din Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor va elabora în cel mai scurt timp sinteza lucrărilor consfătuirii, astfel încît aceasta să poată fi difuzată tuturor instituțiilor și specialiștilor din sectorul producției de furaje.

Coordonate ale dezbaterilor:

Intensificarea și rentabilizarea producției

Recent s-au încheiat adunările generale ale salariaților din unitățile silvice, la a căror organizare temeinică și-au adus din plin aportul comitetele sindicalelor. Cu acest prilej, a fost analizată activitatea desfășurată pe 1970 și stabilite măsurile pentru realizarea cu succes a sarcinilor de plan pe anul în curs.

Anul 1970 a consemnat un progres în toate sectoarele silviculturii. S-a continuat, în ritm accelerat, ampla acțiune de refacere a patrimoniului forestier al țării, planul de împăduriri prevăzut pentru perioada 1966-1970 fiind depășit cu 7,7%. Au fost intensificate lucrările de refacere a arboretelor slab productive, de întreținere a pădurilor de valorificare a tuturor resurselor.

În anul acesta și în cei următori, potrivit sarcinilor trasate de Directivele Congresului al X-lea al P.C.R., va trebui să sporească preocupările pentru conservarea, apărarea și dezvoltarea fondului forestier. Experiența de zi cu zi a unităților silvice, rezultatele obținute în producție, demonstrează că în această privință există încă destule rezerve. În cadrul unor inspectorate silvice există încă o insuficiență preocupare pentru folosirea intensă a fondului forestier și echilibrarea sarcinilor la nivelul ocoalelor și unităților de producție. Spre a se evita despădurirea unor suprafețe mari din bazine forestiere accesibile. Pe bună dreptate au subliniat *ing. Mihai BULAI*, șeful ocolului silvic Ceahlău, județul Neamț, *Gheorghe CHIL*, contabil șef la ocolul silvic Tășnad, județul Satu-Mare și alți participanți la discuțiile purtate în adunările generale că una din cauzele mai prolice de intensificare a producției o constituie păstrarea și apărarea în cât mai bune condiții a patrimoniului forestier existent.

Avem de-acum un fond forestier destul de bine dezvoltat, o adevărată avuție națională care se cere gospodărită cu mai multă grijă. Se știe că cerințele industriei prelucrătoare ale economiei

în ceea ce privește lemnul, cresc continuu. Rezultatele obținute în anii trecuți de unele inspectorate și ocoale silvice arată limpede că există încă în pădurile noastre resurse de masă lemnoasă, care așteaptă să fie puse în valoare. Ne referim îndeosebi la îmbinarea mai armonioasă a tăierilor în pădurile mature cu cele de îngrijire și alte operațiuni culturale în plantațiile tinere. În urma acestor lucrări, pot rezulta cantități apreciabile de masă lemnoasă. Semnificativ ni se pare, în această privință, exemplul unităților din inspectoratul silvic Argeș, care în anul trecut și-au îndeplinit integral, pe categorii de lucrări, planul la tăierile de îngrijire a arboretelor. Pentru prima dată sarcina privind efectuarea răriturilor a fost dusă, în întregime, la

bun sfârșit. Din păcate, nu putem spune același lucru despre toate inspectoratele silvice, în unele din ele acțiunile de îngrijire a arboretelor fiind lăsate pe plan secundar.

În cincinalul în care am pășit se va continua, în ritm susținut, acțiunea de dezvoltare a patrimoniului forestier; se prevede înființarea de noi păduri, în care ponderea s-o aibă rășinoasele și alte specii valoroase, se vor intensifica lucrările de refacere a arboretelor cu productivitate scăzută. O acțiune nouă o constituie înființarea plantațiilor speciale, destinate producerii lemnului pentru industria de celuloză, plantații ce vor trebui să acopere până la sfârșitul anului 1975, suprafața de circa 100 000 de ha.

Majoritatea participanților la dezbaterile adunărilor generale s-au oprit, în cuvântul lor, asupra importanței asigurării bazei materiale, a condițiilor cerute de reușita apropiatei campanii de împăduriri, a tuturor lucrărilor. „Avem nevoie din partea forurilor tute-

lare, a remarcat *ing. Tiberiu ZIMBREA*, șeful ocolului Strehaia, județul Mehedinți, de mai mult sprijin pentru asigurarea îndeosebi a mijloacelor mecanice necesare pregătirii terenului și solului în vederea împăduririlor de primăvară. De altfel, din dările de seamă prezentate în fața adunărilor generale și din discuțiile purtate se desprinde pregnant ideea că unitățile de producție silvică așteaptă din partea Departamentului silviculturii, a Institutului de cercetări, studii și proiectări silvice un ajutor mult mai substanțial pentru extinderea celor mai avansate metode și norme de lucru, îmbunătățirea condițiilor de muncă și de trai ale silvicultorilor, îndeosebi pe șantiere, într-un cuvânt pentru intensificarea producției în toate sectoarele. O îndrumare calificată, operativă se cere îndeosebi la înființarea plantațiilor speciale.

Se știe că unul din obiectivele majore care stau acum în fața silvicultorilor este rentabilizarea activității lor. Primii pași în această direcție au fost făcuți în anii trecuți, punându-se un accent deosebit pe valorificarea în condiții superioare, pe lângă masa lemnoasă, a produselor accesorii și a celor rezultate din vinătoare și pescuit. Recentele adunări generale au arătat că este necesar să se extindă din 1971

un aport valutar de două ori mai mare decât cele proaspete; la rindul lor, acestea din urmă pot fi valorificate pe piața externă, obținându-se un preț de patru ori mai mare decât ciupercile în stare uscată. Extinderea plantațiilor de zmeur, coacăz și alți arbuști fructiferi, livrarea unor cantități sporite de fructe în stare proaspătă sau congelată, valorificarea altor resurse ale pădurii: rășină, araci, materiale lemnoase, pomi de iarnă, miere de albine etc., ridicarea calității produselor și a prezentării lor, sînt cîteva din acțiunile prinse în planurile de măsuri pe anul în curs pentru ridicarea eficienței economice a activității în silvicultură. La acestea pot fi adăugate mai buna gospodărire a fondurilor de vinătoare și pescuit, păstrarea și îmbunătățirea efectivului cinegetic, antrenarea în mai mare măsură a vinătorilor străini și, în sfîrșit, realizarea la termen, cu maximă eficiență, a investițiilor menite să ducă la intensificarea și modernizarea activității în silvicultură.

Nu putem încheia rîndurile de față fără a aminti despre cîteva probleme larg dezbătute cu prilejul recentelor adunări generale: este vorba despre îmbunătățirea condițiilor de muncă și de trai ale lucrătorilor, despre ridicarea calificării profesionale a întregului personal silvic. Este de datoria conducătorilor unităților, a comitetelor sindicalelor să asigure tuturor lucrătorilor, îndeosebi în perioadele de campanii, cazare corespunzătoare, masă consistentă. Nu trebuie scăpate din vedere nici măsurile de securitate a muncii care, din păcate, la unele ocoale sînt încă privite cu multă ușurință. Numeroși participanți la discuțiile adunărilor generale — printre care *ing. Ioan HORGA*, tehnicianul Sever BABUȚIA, brigadierul Traian BALAN, din cadrul inspectoratului silvic Arad și alții au cerut să se dea mai multă atenție asigurării echipamentului de protecție, de calitate corespunzătoare și a uniformelor pentru silvicultori. Trebuie remarcat că aceste deziderate, pe deplin justificate, au fost sprijinite de un mare număr de silvicultori.

Cu prilejul recentelor adunări generale au fost făcute numeroase propuneri și sugestii. Ele trebuie analizate cu deosebită atenție. Începînd de la nivelul inspectoratelor și pînă la Departamentul silviculturii, fiind seama de faptul că o mare parte din sugestiile făcute de personalul silvic pot contribui, direct, la perfecționarea activității în toate sectoarele silviculturii.

Ing. N. FLORIAN

ADUNĂRILE GENERALE ÎN UNITĂȚILE SILVICE

astfel de inițiative. În așa fel ca activitatea fiecărui ocol silvic să se soldeze, în final, cu rezultate economice favorabile. În această privință, viața demonstrează că există o gamă foarte largă și variată de posibilități. Iată ce spunea, cu prilejul adunării generale, *ing. Ioan ROȘU*, șeful ocolului silvic Pitești: „Anul trecut am avut o fructificație foarte proastă la ciupercile de pădure, din cauza condițiilor climatice nefavorabile. Nu ne-am descurajat însă și am căutat noi surse de produse; am izbutit să valorificăm pînă la urmă o cantitate sporită de gălbiori, acoperind astfel deficitul la celelalte sorturi de ciuperci”. Asemenea resurse există și în alte unități silvice. Important este — și dezbaterile adunărilor generale au evidențiat pregnant acest lucru — ca peste tot să se acorde mai multă atenție diversificării gamei de produse accesorii și valorificării lor în condiții superioare. Este deajuns să amintim că ciupercile în saramură, de exemplu, aduc, la aceeași cantitate de substanță,

Cum exploatăm suprafețele amenajate pentru irigații?

ESTE TIMPUL SĂ TERMINĂM GRABNIC TOATE PREGĂTIRILE

Exploatarea cu randament economic sporit a suprafețelor destinate irigațiilor depinde în măsură hotărîtoare atît de buna pregătire a instalațiilor și amenajărilor cu care sînt înzestrate sistemele respective, cît și de asigurarea forțelor umane și materiale în fiecare fermă de stat sau cooperativă agricolă care dispune de astfel de terenuri.

Sîntem într-o perioadă cînd, în mod normal, toate aceste pregătiri ar fi trebuit terminate astfel încît să se poată începe udarea culturilor de îndată ce nevoile o vor impune. Sînt asigurate peste tot condițiile necesare astfel ca apa să poată ajunge, fără nici un obstacol, la rădăcina plantelor? Iată cîteva, din constatările făcute în această privință în județul Dolj.

Anul acesta, județul Dolj va dispune de o suprafață amenajată pentru irigații de peste 70 000 de hectare, din care aproape 50 000 de hectare cuprinse în marele sistem de pe terasa Calafat-Băilești, iar restul în sisteme mici.

Se știe că un factor important care concurează la exploatarea cît mai bună a suprafețelor irigate îl constituie asigurarea funcționării corespunzătoare a instalațiilor, agregatelor de aspirație și de pompare, pregătirea personalului necesar etc., într-un cuvînt tot ceea ce se cere pentru declanșarea udărilor la momentul oportun. O scurtă vizită prin cîteva cooperative agricole din județ arată că nu peste tot se acordă atenția cuvenită terminării la timp a tuturor lucrărilor pregătitoare. Un prim popas l-am făcut la cooperativa agricolă Basarabi, din sistemul Calafat-Băilești, unitate care are amenajată pentru irigații

suprafață de 2 060 de hectare. Inginerul *Ion Panea* ne-a informat că din cele 47 de motopompe aproape toate au fost puse în stare de funcționare. Un cuvînt de laudă pentru conducerea unității care a asigurat din vreme utilajele. În schimb, n-am putut acorda decît o notă slabă la lucrările de pregătire a sistemului amintit. Canalele de aducțiune a apei sînt în parte colmatate și îmburuienite, fiind necesare măsuri urgente pentru curățirea lor.

Aceeași neglijență față de punerea la punct a sistemelor de irigații s-a constatat și la cooperativele agricole din Poiana Mare, Maglav și Tunari Vechi, unde nu s-a întreprins pînă acum mai nimic pentru curățirea canalelor.

Dacă la cooperativa agricolă din Basarabi s-a reușit, așa cum arătam, să se repare utilajele, în alte locuri această acțiune este abia la început. Astfel, la cooperativele agricole din Rasi și Piscu Vechi am găsit 15 motopompe care nu

prezintă garanția că vor putea funcționa deoarece sînt descompletate, iar reparațiile necesare nici măcar n-au fost începute.

O măsură la fel de importantă, strîns legată de exploatarea sistemelor, o constituie asigurarea motopompistilor. Din cele peste 800 de cadre necesare în exploatarea utilajelor au fost asigurate doar jumătate, pentru restul abia se fac tatonări în scopul recrutării și trimerii lor la școlarizare.

Din datele furnizate de Direcția generală județeană a agriculturii, industriei alimentare, silviculturii și apelor, rezultă că lucrările în sistemul Calafat-Băilești s-au terminat în totalitate. În realitate însă pe teren mai există unele deficiențe; astfel, T.C.I.F. Craiova a rămas dator cu dalarea canalului magistral pe o lungime de 1 000 m, iar în zona cooperativelor agricole din comuna Birca mai trebuie finisate lucrările pe 1 026 hectare.

La numeroase consfătuiri de producție, cooperatorii din Ostroveni au ridicat probleme în legătură cu defecțiunile ivite în sistemul local de irigații, ce cuprinde 700 hectare. În anii cu precipitații abundente devine practic imposibilă folosirea sistemului, deoarece constructorul nu a prevăzut și cea de-a doua funcție, de drenare, în condițiile solurilor grele din Lunca Dunării. Cooperatorii de aici au cerut atît sprijinul direcției generale agricole, cît și al T.C.I.F., dar pînă acum acțiunea lor nu s-a soldat cu nici un rezultat.

De aceste lipsuri, care pun în imposibilitate darea în exploatare integrală a sistemelor de irigații pentru a se putea face udările de aprovizionare, nu sînt străini nici specialiștii direcției generale agricole. Inginerul *Ion Burcu*, de exemplu, de la direcția respectivă, ne-a informat, cu lux de amănunte, că s-au trimis adrese la toate cooperativele agricole prin care s-au dat instrucțiuni de felul cum să procedeze la pregătirea sistemelor de irigații. Adresele însă au rămas în dosare, iar pe teren s-au materializat prea puține din prevederile cuprinse în ele. Este necesar ca specialiștii direcției să desfășoare o îndrumare concretă, operativă, pe teren, deoarece numai astfel pot contribui la mobilizarea întregii forțe de muncă din cooperativele agricole la pregătirea condițiilor necesare folosirii, cu eficiență economică maximă, a suprafețelor amenajate pentru irigații.

Florea STAIU

BULETIN

AGROMETEOROLOGIC

INSTITUTUL DE METEOROLOGIE ȘI HIDROLOGIE NE INFORMEAZĂ:

Prima decadă a lunii martie s-a caracterizat printr-o vreme tipică de iarnă. Temperaturile minime din aer au oscilat frecvent între -5° și -13° , valorile cele mai coborîte înregistrîndu-se în Cîmpia Vestică și Moldova, unde numărul zilelor reci a fost mai mare decît în restul teritoriului.

Au căzut precipitații abundente sub formă de ploaie, lapoviță, dar mai ales de ninsoare. Cantitățile cele mai mari (40 — 80 mm) s-au semnalat în Moldova și Bărăgan. În restul zonelor agricole, cantitățile au oscilat între 15 și 30 mm. În zonele transcarpatice, precipitațiile au fost sub 10 mm.

La data actuală (9 martie) există un strat continuu de zăpadă cu grosimi între 1 și 10 cm în Banat, Oltenia, zonele subcarpatice și estul Transilvaniei; în Moldova și nordul Bărăganului, grosimea zăpezii este de 10 — 60 cm. În cea mai mare parte a Cîmpiei Române, Transilvaniei, precum și în Dobrogea, solul este descoperit.

În ultima zi a intervalului, la adîncimea de 10 cm temperaturile medii oscilau în general în jurul lui 0° , fiind mai coborîte în Moldova (-1° la -2°) unde și înghețul solului este mai profund (20 cm.).

Precipitațiile abundente, precum și răciră puternică din prima decadă a lunii martie, au avut în ansamblu un efect pozitiv asupra solului și vegetației, deoarece în urma acestor fenomene, rezerva de apă în sol a crescut sensibil, tocmai în zonele care erau deficitare la sfîrșitul lunii februarie. Pe de altă parte, scăderea temperaturii a frînat vegetația la arbori și pomi, micșorînd posibilitățile deprecierii florilor în urma înghețurilor de primăvară.

TIMPUL PROBABIL PENTRU INTERVALUL 10 — 17 MARTIE

Vremea va avea în general un caracter schimbător, cu nebulozitate pronunțată, mai ales la începutul intervalului. Vor cădea precipitații sub formă de lapoviță și ninsoare, mai ales în jumătatea de nord a țării, iar în sud cu deosebire sub formă de ploaie. Vînt potrivit cu intensificări de scurtă durată. Temperaturile minime vor oscila între -12° și -2° , izolat mai coborîte în depresiuni, iar maximele între -1° și 9° .

BLOC-NOTES

Angajamentele noastre

De curind, la I.A.S. Dorobanți, județul Constanța, a avut loc o adunare generată organizată de consiliul de administrație, în colaborare cu comitetul sindicatului.

Din darea de seamă prezentată de inginerul Nicolae Rahău, directorul unității, a reieșit că în anul 1970 ca urmare a organizării mai bune a muncii, a introducerii unor tehnologii avansate, a utilizării pe scară mai largă a tractoarelor și mașinilor, a mobilizării lucrătorilor de către comitetul sindicatului spre a extinde întrecerea socialistă — planul de producție a fost îndeplinit și depășit.

În multe din cele 15 ferme, din cadrul cărora s-au evidențiat în întrecerea socialistă în mod deosebit fermierii Alexandru Boldea, Gheorghe Marinescu și Gheorghe Zinec, s-au obținut rezultate bune și foarte bune.

În acest an, în fața colectivului de muncă al unității stau sarcini și mai importante, întrucât aria de activitate a întreprinderii s-a lărgit mult, între altele preluându-se o fermă zootehnică ce totalizează 8 000 de oi și alta vegetală cu o suprafață arabilă de 2 000 de hectare.

Lucrătorii noștri vor trebui să asigure o bună irigare a culturilor pe 10 064 ha, în cadrul cunoscutului sistem „Carasu”.

În cadrul adunării amintite, numeroși lucrători din ferme și-au luat angajamente pilduitoare, privitoare la munca pe care o vor desfășura în trimestrele următoare.

Astfel, medicul veterinar Alexandru Boldea, șeful fermei zootehnice nr. 7, s-a angajat ca, împreună cu colectivul respectiv de muncitori și tehnicieni, să obțină peste plan 500 hl de lapte marfă și 2 tone de carne. La rându-i, medicul veterinar Gheorghe Aristide, șeful fermei zootehnice nr. 6, a subliniat măsurile ce s-au luat și vor fi luate în continuare în scopul creșterii producției; el a arătat că a fost amenajată o bucătărie furajeră, și că fiecare murgător a primit sarcini concrete de plan. Ferma noastră — s-a angajat vorbitorul — va da anul acesta peste plan 200 hl de lapte, 500 kg de lână fină și seminfină și 15 000 kg de carne de pasăre.

Inginerul Gheorghe Ungureanu a enumerat o serie de măsuri ce vor fi luate în vederea unor irigații de foarte bună calitate și s-a angajat, în numele colectivului de muncă al fermei pe care o conduce să obțină peste plan 40 tone de grâu de sămânță, 30 tone de soia și 30 tone de porumb calibrat.

Comitetul sindicatului va înființa, cu ajutorul grupelor sindicale, acțiuni concrete menite să ducă la dezvoltarea întrecerii socialiste, la mobilizarea specialiștilor, tehnicienilor și lucrătorilor pentru o muncă plină de avânt, în vederea realizării și depășirii angajamentelor luate.

În preajma conferinței Ununii sindicatelor de ramură, ne exprimăm convingerea că hotărârile luate în acest cadru, vor duce la întărirea tuturor activităților către care ne concentrăm, în prezent, energii și entuziasmul.

B. PETRE
președintele
comitetului sindicatului
de la I.A.S. Dorobanți,
județul Constanța

O preocupare actuală a asociației intercooperatiste legumicole de la Bradu-Oarja, județul Argeș: verificarea stării de vegetație a răsadurilor repicate în ghivece nutritive. Este o operație pe care ing. Alexandru Dădărlat, conducătorul asociației, o efectuează cu multă conștiințozitate.

Foto: N. CONSTANTIN

O DELEGAȚIE AGRICOLĂ ROMÂNĂ ÎN IRAN

Luni a părăsit Capitala plecidă în I.A.S. o delegație a Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor condusă de ing. Ion Teșu, adjunct al ministrului, care va participa la lucrările subcomisiei mixte pentru agricultură, ce vor avea loc la Teheran.

SESIUNI DE REFERATE ȘTIINȚIFICE

Și în cursul săptămânii trecute a continuat desfășurarea sesiunilor de referate științifice pe care institutele de cercetări și de învățământ le-au organizat în cinstea venicentensarului P.C.R.

În zilele de 4 și 5 martie, la Pitești a avut loc sesiunea de referate a Institutului de cercetări pentru pomicultură. Tema: „Rezultate ale cercetărilor privind sortimentul de pomi, căpșuni și arbuști fructiferi în R. S. România”.

Astăzi 10 martie, începe la Brașov sesiunea festivă de comunicări științifice a Institutului de cercetări pentru cultura cartofului și stecele de zahăr. În aceeași zi, a avut loc și sesiunea de comunicări a cercurilor tehnice ale elevilor de la Liceul agricol Fundulea, județul Ilfov.

CONCURSUL DE ADMITERE ÎN LICEE, ȘCOLI PROFESIONALE ȘI UCENICIE

Concursul de admitere în liceele de cultură generală, precum și în liceele pedagogice se va desfășura între 22 iunie și 3 iulie 1971, pentru cursurile de zi, între 1 și 10 septembrie pentru învățământul seral și între 20 și 30 septembrie pentru învățământul fără frecvență.

Concursul de admitere va consta, ea și în anul școlar precedent, din probe la: limba și literatura română (seris și oral), matematică (seris și oral) și istoria României (oral).

La liceele de specialitate — deci și la liceele agricole, silvice și pentru industria alimentară — concursul de admitere se va desfășura între 22 iunie și 3 iulie pentru cursurile de zi. Pentru învățământul fără frecvență la liceele agricole, concursul se desfășoară între 1 și 10 septembrie 1971.

Concursul comportă o probă scrisă și una orală, la alegere, între limba și literatura română și un obiect din profilul specialității pe care dorește să o urmeze candidatul, probă scrisă și orală la matematică.

Concursul la școlile profesionale pen-

tru cursuri de zi va avea loc între 6 și 14 iulie. Pentru absolvenții școlii generale de 10 ani, reușii la concurs vor fi organizate clase separate.

CONSĂTUIRE PE ȚARA A DIRECTORILOR LICEELOR DE SPECIALITATE

În zilele de 8 și 9 martie, la Institutul agronomic „N. Băleșcu” din București s-au desfășurat lucrările consătuirii pe țară în problemele liceelor agricole, de industrie alimentară și silvice, la care au participat directorii ai liceelor respective de specialitate, directorii și inspectori metodici din Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor și Ministerul Învățământului, specialiștii de la inspectoratele școlare județene, metodicii de la Centrul de cercetare și perfecționare pedagogică din București.

Au fost prezenți ing. Gheorghe Moldovan, adjunct al ministrului agriculturii, industriei alimentare, silviculturii și apelor, și Vasile Alexandrescu, adjunct al ministrului învățământului.

În cadrul consătuirii s-au dezbătut pe larg aspecte privind instruirea practică a elevilor, proba practică introdusă pentru prima dată în acest an la examenul de bacalaureat al liceelor agricole și silvice, pregătirea absolvenților prin cursuri speciale în vederea admiterii în învățământul superior, precum și îmbunătățirea planurilor de învățământ, a programelor și manualelor școlare.

Numeroși participanți la consătuire au făcut propuneri valoroase privind problemele discutate.

ȘEDINȚA DE LUCRU ÎN DOMENIUL INDUSTRIEI ALIMENTARE

Joi, 4 martie, în Capitală s-au desfășurat lucrările unei consătuiri de lucru, organizată de Comitetul Municipal București al P.C.R. în colaborare cu Departamentul industriei alimentare. La consătuire — care a avut ca obiectiv discutarea principalelor sarcini ce revin industriei alimentare bucureștene în etapa actuală — au participat cadre de conducere, secretarii organizațiilor de partid, președinții comitetelor sindicatelor și secretarii organizațiilor U.T.C. din întreprinderile de resort, secretarii cu probleme economice din cadrul comitetelor de partid ale sectoarelor municipiului, activiștii ai Consiliului municipal al sindicatelor, precum și reprezentanți ai Institutului de proiectări și cercetări alimentare, al organelor de sinteză și ai unor unități de construcții.

La lucrări au luat parte tovarășii Dumitru Popa, prim-secretar al Comitetului municipal București al P.C.R., ing. Ion Moldovan, șeful Departamentului industriei alimentare din Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor și secretari ai Comitetului municipal București al P.C.R.

Discuțiile purtate au avut prilej, propunerile făcute de participanți vor contribui la îmbunătățirea planului de măsuri privind diversificarea și ridicarea necentenității a calității produselor întreprinderilor bucureștene de industrie alimentară.

Dialog cu cititorii

La recenta consătuire a lucrătorilor din I.A.S. am întâlnit numeroși colaboratori și corespondenți — cititori permanenți ai revistei „Agricultura”. Cu acest prilej am discutat diverse chestiuni legate de ceea ce numim „teme de actualitate”. Inginerul Gheorghe Aiuresi, directorul I.A.S. Birlad — care s-a numărat printre câștigătorii concursului nostru pentru cea mai bună corespondență — ne sugera să publicăm o suită de articole din experiența noilor întreprinderi ce cuprind în prezent un număr mai mare de ferme. Fără îndoială, această propunere va fi împărtășită și de alți conducători de întreprinderi, fapt pentru care am înscris-o în planul nostru tematic.

De altfel, în numerele viitoare ale revistei vom aborda și alte teme izvorite din cuvântarea rostită de tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, secretarul general al partidului, la consătuirea pe țară a lucrătorilor din I.A.S.

Despre problemele de mecanizare am scris și vom mai scrie, tovarășe Toni Dode (comuna Modelu, județul Iași), referitor la dezvoltarea și diversificarea fabricației de tractoare în țara noastră, și putem informa că anul acesta vor intra în dotarea unităților agricole alte 14 800 de tractoare de diferite tipuri.

Ing. Adolf Jugaru de la cooperativa agricolă din Tingujei, județul Iași, ne-a adresat, printre altele, rugămintea de a publica unele articole despre tehnica de aplicare a erbicidelor la stecla de zahăr și la alte culturi. Urmăriți rubrica „Întrebări și răspunsuri” din numărul trecut, din acest număr și din numerele viitoare și veți găsi tot ce vă interesează în legătură cu problema solicitată de dv. ca și de alți cititori ai revistei.

Tov. Petru Bătrîn, responsabil fito-sanitar la cooperativa agricolă din Simand, județul Arad, se dovedește un cititor pasionat al rubricii „Agenda fito-sanitară”. E și firese, dacă avem în vedere profesiunea semnatului scrisorii. Ne-a surprins întrucâtva intervenția dv. pe marginea unui articol, publicat în revistă la sfârșitul anului 1969, în legătură cu ofilirea tomatelor din sere. Probabil că, între timp, ați urzărit mai îndeaproape dezvoltarea plantelor, ajungând la concluzia că acest fenomen apare acolo unde nu se asigură un răsad viguros și o întreținere corespunzătoare a culturii, unde se neglijează factorii optimi de vegetație, ceea ce favorizează acțiunea agenților patogeni. Ar fi interesant să ne scrieți un articol mai amplu din experiența dv. în cultura legumelor de seră.

Scrisoarea tov. Ica Munteanu din Sibiu ne-a trezit un sentiment de admirație pentru activitatea sa de cercetător-amator în domeniul pomiculturii. „Folosind diverse procedee, aplicate la altitudini mari — de la 450 m la 1 450 m — am obținut o modestă colecție de meri, având pornire întirziată în vegetație primăvară. Doresc să sporesc colecția cu material nou achiziționat din medii diferite, precum și cu sorturi vechi, care au acest caracter de pornire întirziată în vegetație. Pe această cale se pot preveni calamitățile provocate de înghețuri tardive de primăvară, obținându-se fructificări de până la 100%”. Spicând aceste rânduri din scrisoarea cititorului nostru din Sibiu (Șoseaua Alba Iulia nr. 21) adresăm apelul său către pomicultorii din țară care dispun de asemenea exemplare de măr, pentru a-i trimite câteva ramuri din fiecare, însoțite de o descriere sumară, precum și de eventuale sugestii, asigurându-și de mulțumiri anticipate.

Preocuparea tov. Mihai Vornicu, tehnician veterinar la ferma Ardecoani a I.A.S. Bacău, de a-și perfecționa pregătirea profesională este laudabilă. Pentru a vă putea răspunde la întrebările ce ni le-ați adresat, stimat cititor, vă rugăm să vă hotărâți asupra intențiilor dv. sau cel puțin să ne prezentați mai exact situația actuală. Altfel, ne vedem puși în situația de a vă îndruma — ca și redacția vărului „Steagul Roșu” din Bacău — la Inspectoratul județean de învățământ. Sperăm să ne înțelegem cu orice sfat în această problemă trebuie bine cîntărit, echilibrat. Așteptăm să ne mai scrieți.

Întrebările adresate redacției de ing. Păter Alexandru din Cluj se referă la condițiile de construire a locuințelor de către specialiștii care lucrează în cooperativele agricole. Deocamdată, această problemă este în curs de reglementare și, în cursul, vom fi în măsură să vă răspundem stat dv. cit și altor specialiști interesați în această problemă.

Ing. Kaga Dimulescu, de la Direcția generală a agriculturii, industriei alimentare, silviculturii și apelor din județul Dolj, ne sesizează faptul că nu primește încă revista „Agricultura” la care s-a abonat în acest an. Am intervenit la Direcția de expediție a presei, tovarășe Dimulescu, unde am primit asigurări ferme pentru rezolvarea cazului dv. și a colegilor aflați în aceeași situație.

Ing. Vasile CIAUȘU

Reînnoiți-vă abonamentele la revista

„AGRICULTURA”

Abonamentele se pot face la toate oficiile și agențiile poștale, la factorii poștali și difuzorii procentuali.

Costul unui abonament este de 13 lei pe trimestru, 26 lei pe semestru și 39 lei pe 9 luni (pînă la sfârșitul anului).

Preferăți abonamentele pe termen lung!

Întrebări din cadrul concursului organizat pentru lucrătorii din agricultură

Cultivarea plantelor de cîmp

- 1) Care este cel mai productiv amestec pentru crearea de pașiși semănate în zona de cîmp?
- 2) De ce se recomandă tăvălugul la semănatul ierburilor perene?

Horticultură

- 1) Ce rol are lucrarea de nivelare la pregătirea solului pentru însămînțarea lucernei?
- 2) Cum se asigură furajele pentru zilele cu ploaie, cînd nu este indicat a se intra cu mașinile de recoltat în lanul de lucernă?

Creșterea animalelor

- 1) În ce constă sistemul de lucrare a solului în livezile de pomi?
- 2) Ce se înțelege prin tăierile de fructificare la măr și în ce epocă se efectuează acestea?
- 3) Care sînt principalele faze ale tehnologiei de fabricare a nutrețurilor combinate?
- 4) Care sînt condițiile minime pe care trebuie să le îndeplinească o instalație de măcinat și amestecat furaje din sistemul gospodăresc?

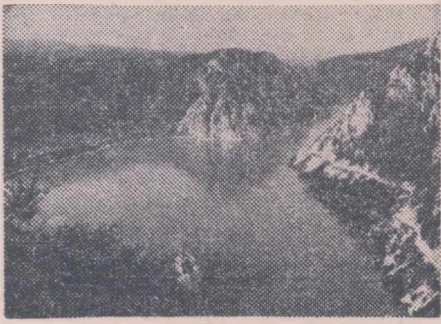

CALEIDOSCOP

MAGAZIN SPORTIV

Frumusețile naturii

Cazanele Dunării

Pe lungimea celor 130 km cât are defileul Dunării între Baziaș și Gura Văii, fluviul străbate roci variate, din care pricină a rezultat și neuniformitatea văii pe care el și-a tăiat-o în soclul Carpaților.

Străbătând Carpații prin cel mai grandios defileu din Europa, Dunărea taie patru zone calcaroase, în ultima situându-se Cazanele Dunării, care oferă, poate, cel mai frumos peisaj geografic din întregul defileu.

În Cazanele Dunării, fluviul are cea mai mare adâncime a sa (45 m) și, tot aici, cea mai mică lățime (150 m).

Vasile SENCU

Există dovezi — picturi pe vase antice — care atestă că Grecia posedă, în veacul al V-lea înainte de erea noastră, mori și brutării. În plus, se știe că mina de lucru femeiască era foarte apreciată în vremea aceea. Într-adevăr, picturile amintite înfățișează morărițe, brutărese și vinzătoare de piine în piață. Și, pentru ca muncile mai grele să nu fie atât de neplăcute, ele se făceau în sunete de flaut.

Probabil, consumatorul de astăzi nu va rămâne indiferent aflând că în urmă cu peste două mii de ani, în domeniul brutăriei, se vindeau nu mai puțin de 72 de produse de lux. Pentru ca gustul piinii să fie cât mai felurit, i se făceau tot soiul de adaosuri: brinză, lapte,

Cu... piine

anason, susan, miere, smintină etc. În vremurile acelea se făcea piine și din linte, mei, ovăz și orz.

Ca și în Egiptul antic, în Elada produsele de panificație îndeplineau un rol important în ceremonii. Piinile și prăjiturile destinate ofrandelor făcute către zei aveau adesea forme simbolice: de arc, de săgeată, de treflă, în truchipau diverse animale etc. Zeiței Lunii îi erau oferite prăjituri făcute din făină și unt și împodobite cu luminărele. Zeița vinăriei primea ca ofrande prăjituri făcute din smintină, miere și susan, având forma unui cerb.

Pentru Bacchus, zeul vinului, erau pregătite prăjituri și piini mari aduse în templul său de adevărate cortegii (de unde se vede că vinul era întotdeauna prețuit!). La sărbătorile recoltei era nelipsită piinea din griu nou.

Vechii greci sint cei care au învățat pe egipteni meșteșugul fabricării piinii cu drojdie, probabil încă din veacul al VIII-lea înainte de erea noastră. Ei făceau și piine fără drojdie, folosind ca ferment carbonat de sodiu sau suc de struguri.

În Roma antică, piinea era și ea considerată ca un aliment sacru. În cursul ceremoniilor nupțiale tinerii căsătoriți își începeau viața în comun rupind, în mod simbolic, o piine.

CRIZANTEMA

Numele i se trage din cele două cuvinte grecești Krusos = aur și anthemon = floare, ceea ce înseamnă floare de aur, denumire căpătată după culoarea caracteristică pe care o are. Originară din China, este considerată ca cea mai veche floare de grădina cunoscută de oameni, fiind menționată cu aproximativ 2 500 ani în urmă, de către vestitul filozof chinez Confucius în lucrarea sa „Primăvara și toamna”.

A fost adusă în Europa pe la 1790, mot înțit în Franța, de unde se răspindește

repede pe continent. După introducerea sa în rindul florilor de grădina, interesul europenilor scade și este dat uitării, pentru ca după anul 1827, horticultorii francezi și italieni să înceapă să se ocupe mai insistent de ea.

Datorită pasiunii și a muncii perseverente, în scurt timp, s-a reușit să se obțină mai multe zeci de varietăți, cu o gamă foarte largă de culori, astăzi fiind cultivată pe întreaga suprafață a globului.

Fiind o plantă care nu necesită îngrijire deosebită, cultivarea ei, ușor de realizat, este foarte rentabilă. Anumite varietăți, în special cele albe, înfloresc chiar în cea de a doua jumătate a lunii iunie și se mențin astfel până toamna târziu, când toate celelalte flori de grădina au dispărut. Este destul de rezistentă la temperaturile mai scăzute, dar sensibilă la acțiunea brumei.

Pe lângă aspectul plăcut și frumusețea lor, florile de crizantemă prezintă avantajul că, în vase, rezistă timp îndelungat, având un miros plăcut și menținându-și prospețimea multă vreme.

M. ALBOIU

DE LA LUME ADUNATE

UN MAMUT LA TEMELIA ... SEREI

Void să construiască o seră în grădina sa, un ceasornicar-bijutier din Viena, pe nume Albert Fournier, în vîrstă de 48 de ani, a făcut o descoperire senzațională, scoțind la lumina zilei o parte din resturile unui mamut.

Ceasornicarul tocmai săpa fundația serel, cînd, ajungînd la adîncimea de 60 de centimetri a dat de un obstacol dur. „Am crezut la început că e vorba de o rădăcină groasă” a spus el. „și am încercat s-o tal. Dar după cîteva lovituri am observat că se ivesc cercuri concentrice și m-am gîndit că e vorba de un os. Nu mi-am închipuit însă că am în față resturile unui animal preistoric”.

Cercetările au stabilit că e vorba de osul dinapoi al unui mamut, os care are o lungime de peste un metru și un diametru de peste 20 cm. A mai fost scoasă la iveală, totodată, și o parte a cutiei craniene.

Cercetătorul M. Cappat de la Centrul arheologic din Viena a arătat că solul fiind argilos și bogat în carbonat de calciu, în grădina respectivă, s-a format un strat de protecție prin care osul animalului s-a păstrat, milioane de ani, intact.

Grădina ceasornicarului a și fost transformată un loc de cercetări intense, în nădejdea că se va găsi întregul schelet al mamutului.

ATERIZAREA E PERMISĂ!

Aerodromul de care este vorba nu figurează în nici una din hărțile transportului aerian, deși el nu e situat nici în jungla tropicală, nici în gheturile arctice, ci se află la o distanță de numai 50 de mile depărtare de capitala Canadei, Ottawa. Personalul terestru al aerodromului se compune din trei persoane, cu toate că pe „pista de zbor” în cele mai aglomerate

rate zile se adună pînă la șase mii de... păsări călătoare. În fiecare an, din septembrie pînă în mijlocul lunii noiembrie din Alaska și Arctica canadiană își iau zborul spre sud interminabile stoluri de păsări migratoare. Majoritatea lacurilor și riurilor în regiunea Ottawai sint poluate de reziduurii industriale în așa măsură, că păsările au fost nevoite să renunțe la asemenea „opriri necorespunzătoare” în drumul lor. De aceea, cițiva biologi entuziaști, în frunte cu Harry McLeod, au amenajat acest „aerodrom” artificial în apropierea orașului Ottawa, pe care păsările îl apreciază foarte mult, folosindu-l din plin în fiecare an la venirea și la plecarea lor din Canada.

CHIRURG DISTRAT

Unui pensionar din Toronto (Canada), mort în urma unui operații, i s-a făcut autopsia. Nu mică a fost surpriza specialiștilor respectivi cînd au găsit în stomacul decedatului un ștergar... Poliția se află și acum în căutarea chirurgului uituc, autorul unei alit de tragice neglijențe.

ARTISTE LA BATRINETE

Doouă bătrîne țărănci din localitatea Finistere (Franța), pe nume Anna Gloaguen și Anne-Marie Lornicol au vizitat, de curînd, Parisul, pentru prima dată în viața lor. Pînă aici nimic obișnuit. Dar cele două bătrîne n-au venit în capitala Franței întimplător ci... pentru a face cinema. Ele au fost invitate de regizorul Jacques Deray, care pune în scenă un film ale cărei vedete sint Alain și Nathalie Delon. Cele două bătrîne vor avea de interpretat roluri secundare în filmul respectiv.

DOMESTICIREA ANIMALELOR

Animalele domestice în înțelesul deplin al cuvîntului sint cele îmblinzite.

Din numărul mare de specii de animale sălbatice în existența lui multimilenară omul a reușit să domesticească circa 60 de specii. Din clasa mamiferelor numai patru ordine — monocarpitate, paricarpitate, carnivore și rozătoare — au dat animale domestice. Păsările îmblinzite sint și ele reprezentate prin patru ordine: galinacee, columbiene, palmipede și alergătoare.

Dar, cînd a avut loc de fapt domesticirea principalelor specii de animale? Acest proces s-a desfășurat cu 8 000—10 000 de ani în urmă. Unele păsări însă, ca de pildă canarii, rațele, unli fazani, struțul au fost îmblinzite abia cu 400 de ani în urmă (Darwin, Columella, Varron). De fapt, domesticirea animalelor, potrivit studiului civilizațiilor antice nu s-a produs o dată cu stabilirea omului, ci în timpuri mult mai vechi. Vinătorii prindeau înțil animalele pentru carne în captanc, le hrăneau o vreme și le îmblinzeau.

În paleolitic au apărut primele încercări de a se îmblinzi animalele. La sfîrșitul acestei epoci, a fost îmblinzit ciinele. Mai târziu, în epoca neolitică, se pare că a fost domesticit porcul iar ulterior capra și oaia. Vitele cunute mari și calul au fost îmblinzite mult mai târziu.

tivii de la munte: 10) Lăntșor pentru un mărțșor — Fructele arinului.

VERTICAL: 1) Luna mărțșorului — Mărțșorul inimii; 2) Primește mărțșor de la el — Regretat poet contemporan care a trăit și creat o parte din opera sa la Mărțșor; 3) A oferi un mărțșor — Peco!; 4) Cal binecunoscut — Un mărțșor de preț; 5) Măduvă de alun! — A vui — Resort; 6) Un om oarecare — Mărțșor pentru Azor — Interjecție; 7) Mărțșorul drag al părinților — Un mărțșor floral; 8) Mărțșorul primăverii (pl) — Iau altfel! 9) Nota traducătorului — Mărțșorul poezilor — Așchii de birnă!; 10) Ar fi bun ca leac dacă ar fi întreg! — Veșmint de ceremonie.

Prof. Marian FIRIMIȚĂ

România, din nou în grupa B la hochei

Comportîndu-se remarcabil, reprezentativa noastră de hochei a cîștigat detașat turneul grupei C, fără nici o înfrîngere (un singur meci nul, cu Ungaria) și a promovat în grupa B a campionatelor mondiale, urmată de echipa Franței.

În ultimul său meci, desfășurat la Gelsen în Olanda, hocheiștii noștri au întrecut formația Angliei cu 11—1.

AM DORI...

Așadar, duminică se reia campionatul diviziei A de fotbal. Pornim din nou pe stadioane. O să înfruntăm — dacă o fi nevoie — orice temperatură, doar e zi festivă!

Nu intrăm în analiza posibilităților echipelor gazdă sau a celor care se deplasează în primele întîlniri. Am dori mecluri frumoase, pline de prospețime.

S-ar putea ca duminică seara să aflăm vești despre partide spectaculoase. Cine dintre iubitorii jocului cu balonul rotund nu visează aceasta?

Deocamdată, un ghimpe ne stă în inimă cu privire la capitolul pregătire. De ce? Fiindcă nu mai departe de acum zece zile am aflat cu stupefacție că jucătorii noștri nu au... capacitatea de efort pentru practicarea fotbalului modern! Conform unor teste științifice, s-a constatat că și la echipe fruntașe cum sint Dinamo, Rapid și Steaua, jucătorii respectivi sint... superiori tinerilor neantrenați decol, de aceeași vîrstă, doar cu 7—13%. Precizările au fost făcute de un conferențiar doctor. Și sint în măsură să ne pună pe gînduri și mai mult atunci cînd se precizează cît de mari sint diferențele, în comparație, de exemplu, cu jucătorii vest-germani din echipa reprezentativă.

Bine, întrebăm noi, dar ce au făcut antrenorii noștri în ultimii ani, dar mai ales în iarna trecută? Unii au stat luni de zile în țări cu fotbal înaltat. Ce-au pus ei în aplicare la inapoiere? Cine ne împiedică să facem cel puțin acum o cotitură decisivă în pregătirea jucătorilor?

Am dorj să aflăm duminică seara că nu există motive de îngrijorare. Că testele de care am amintit nu erau... exacte. Că de-acum jucătorii noștri sint încadrați unui program sever de efort, dau dovadă de disciplină și dăruire totală.

E cumva o dorință exagerată?

AI. IANCU

EXERCIȚIUL FIZIC — O BINEFACERE PENTRU INIMĂ!

Majoritatea specialiștilor sint actualmente de acord — și acest lucru e cu totul de necrezut! — că exercițiul fizic este folositor suferinșilor de boli de inimă. Este vorba, firește, despre exerciții ușoare, moderate, căror tip trebuie să-l stabilească medicul. De altfel, în unele țări există servicii de cultură fizică medicală pentru cardiaci. Aceștia fac gimnastică sub controlul permanent al aparatelor electronice, astfel încît, la cel mai mic semn „suspect” se dă „alarma” și exercițiul este oprit.

Care este utilitatea reală, efectivă, a gimnasticii? Pentru a răspunde la această întrebare, marele săptămînal ilustrat francez „Paris-Match” a întreprins o anchetă ale cărei rezultate sint foarte grăitoare. Pentru doctorul Paul White (S. U. A.) — formidabilul octogenar care a reușit, primul în lume, să înregistreze electrocardiograma unei... balene — mersul pe bicicletă înseamnă sănătate. Și, pentru a-și susține afirmația, el însuși parcurge cu bicicleta, zilnic, aproape zece kilometri.

La rîndul ei, o revistă științifică de renume internațional „Scandinavian journal of clinical and laboratory investigation”, a întreprins un studiu asupra unui mare număr de persoane în vîrstă de la 33 la 45 de ani. Concluzia: activitatea fizică este salutară pentru inima care îmbătrînește, deoarece „pune la treabă” mai intens ventriculul stîng.

Interesant de remarcant, că golful este recomandat deoarece în cursul practicării acestui sport, jucătorul merge 36,6 % din timp și stă nemîșcat 34,5%.

Evident, exercițiul fizic nu poate fi considerat ca remediu sau mod de prevenire absolut al bolilor de inimă. El este însă o componentă importantă a acestui mod, alături de renunțarea la fumat și reducerea greutății corporale.

Sava DOREANU

● Cuvinte incruciate ● Cuvinte incruciate ●

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
M									
	A								
		R							
			T						
				I					
					S				
						D			
							A		
								R	
									E

MARTIE

ORIZONTAL: 1) Un mărțșor cu chipul celui mai drag (pl); 2) Tria! — Mărțșorul pescarului; 3) Mărțșorul piramidelor! — La mare ananghie (abr.); 4) Poet contemporan, autorul poeziei „Mărțșorul” — Mărțșorul pentru actori; 5) În orice firidă! — Particulă străveche semn de vechime — Rimă infinită!; 6) Pe jumătate egal! — Porțiune dintr-o bobină, răsucită cum e șnurul mărțșorului; 7) „...mărțșorului” (Grigoraș Dinicu) — Fiecare cu mărțșorul lui; 8) Purtînd pe piept o distincție (fem.); 9) Patria unui vestit vrăjitor — Mărțșoare pentru spor-

Asigurarea facultativă a animalelor

Se asigură următoarele animale
sănătoase :

- bovinele, în vîrstă de 6 luni și peste 6 luni ;
- porcinele, în vîrstă de 6 luni și peste 6 luni ;
- ovinele, în vîrstă de un an și peste un an.

Asigurarea se încheie pe termen de un an. La cerere, aceasta se poate încheia și pe o perioadă mai scurtă, dar cel puțin pe 6 luni.

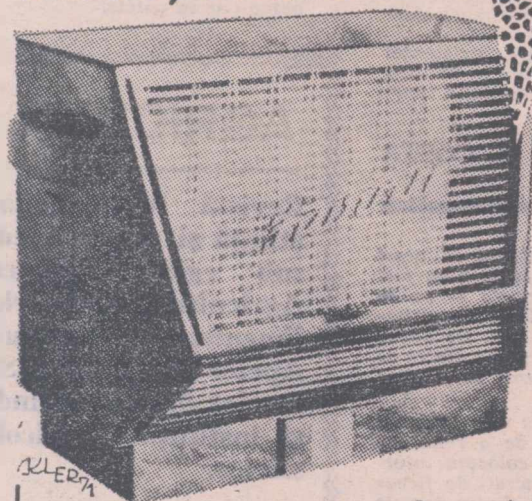
Primele de asigurare se achită integral : la contractarea asigurării.

Contractele de asigurare se încheie prin agenții de asigurare, responsabilii cu munca ADAS, cooperativele de credit, inspectorii de asigurare sau direct prin unitățile ADAS.

ADAS

PRODUCE ȘI LIVREAZĂ

UMIDIFICATOR

ESTE DESTINAT VENTILĂRII ȘI
CONDITIONĂRII AERULUI ÎN CA-
MERELE DE LOCUIT TENSIUNE
120-220 V.

ANUNȚURI PUBLICITARE

Revista „AGRICULTURA” publică, alături de reclame, texte publicitare menite să înlesnească vânzarea, cumpărarea sau schimbul unor produse, materiale și utilaje între unități din agricultură, industria alimentară și silvicultură, precum și alte anunțuri — operațiuni ce se desfășoară pe baza reglementărilor legale în vigoare. Costul unui cuvint este de 3 lei. Pentru servicii speciale (text în chenar sau literă deosebită), la tariful de bază se percepe un spor de 50 la sută. La solicitarea unităților, publicarea anunțurilor poate fi repetată ori de câte ori este necesar, în condițiile de plată arătate mai sus. Textul anunțului, însoțit de comanda semnată de cei în drept, în care se vor indica condițiile de apariție și numărul de cont din care urmează a se face plata prin virament, se vor trimite pe adresa : Revista „Agricultura”, București, Piața Științei nr. 1, Sectorul 1, Oficiul poștal 33, Căsuța poștală 4105, Telefon 17.32.73. Anunțurile al căror cost nu depășește 100 de lei se vor achita în numerar, prin mandat poștal expediat pe aceeași adresă, odată cu textul anunțurilor.

PREFABRICATE

CENTRALA INDUSTRIALĂ DE PREFABRICATE DIN BETON

Cu sediul în București — sectorul 4
BULEVARDUL 1848 NR. 10

Telefon 132224

Telex 01183749

VĂ OFERĂ PE VIRAMENT TUBURI DIN BETON PRECOMPRIMAT

cu diametrul nominal de 600 și 800 mm și cu lungimea nominală de 5 m pentru :

- conducte de alimentare cu apă
- conducte supraterane și subterane pentru irigații
- traversări de drumuri și cursuri de apă
- canalizări
- podețe tubulare

Folosind tuburile de beton precomprimat BENEFICIAȚI DE URMĂTOARELE AVANTAJE:

- preț redus față de tuburile metalice
- mare durabilitate în timp
- deplină siguranță în exploatare
- simplitate și productivitate ridicată la montarea în conducte, îmbinarea tuburilor realizându-se cu ajutorul inelelor de cauciuc

INFORMAȚII SUPLIMENTARE

se pot deține de la C.I.P.B. sau de la Întreprinderile de prefabricate din beton din : Progresul-București (tel. 23.40.40), Călărași (tel. 1221 ; 1721 ; 1715), Craiova (tel. 941.13164 ; 941.11822), Turda (tel. 1575 ; 1600), Hunedoara (tel. Deva 13057), Roman (tel. 1845 ; 1900).

ÎNTRERINDEREA DE FORAJ

București, str. Modestiei nr. 1

telefon 18.33.19, sectorul 8

din cadrul Ministerului Petrolului,

ANGAJEAZĂ URGENT

lucrători necalificați, pentru a se califica la locul de muncă în meseria de sondori foraj.

Solicitanții să aibă vîrstă între 18—40 ani.

Se asigură cazarea.

Informații suplimentare direct la sediul întreprinderii.

AGRICULTURA PE GLOB

ANTIBIOTICELE, o nouă speranță în combaterea unor boli ale plantelor

Din multimea fenomenelor încă necunoscute nouă, apar noutăți din ce în ce mai des, astfel încât în ultima vreme ni se înfățișează o adevărată avalanșă de noi descoperiri. Iată traiectoria uneia dintre aceste descoperiri din domeniul unor boli ale plantelor încadrate în așa-zisul grup al îngâbeniilor și proliferărilor. Ele au fost descrise încă de la începutul secolului nostru; acum se cunosc cam 30, iar lista — pare-se — e... deschisă.

Totul a început în 1967. Un tânăr cercetător român, Petre Ploaie, din institutul nostru, s-a întrebat dacă ceea ce vede la microscopul electronic nu cumva este altceva decât virus. Ceva mai târziu, în același an, cercetătorii japonezi afirmă că acest fel de agenți nu aparțin virusurilor, ci sînt de tipul Mycoplasma — agenți patogeni cunoscuți pînă atunci doar la animale și om. Într-o adevărată explozie de rezultate, peste 15 asemenea afecțiuni sînt stabilite ca avînd drept agenți cauzali organisme de tipul mycoplasma. Se impune, deci, întrebarea logică: oare tratamentul bolilor omului și animalelor nu poate să dea rezultate și la plante?

Cercetări s-au făcut și se fac continuu în diferite colțuri ale lumii: Japonia, S.U.A., Franța, India, Cehoslovacia și, bineînțeles, în țara noastră. Deși cercetările sînt încă la început, unele rezultate au prins deja contur și anume: antibioticele din grupul tetracyclinelor sînt eficiente ca substanțe de tratament al plantelor bolnave; antibioti-

ce din alte grupuri, cum ar fi cloramphenicolul, macrolidele ori sulfanilamida nu au efectul dorit, iar unele sînt chiar toxice pentru plante.

Tetracyclina, ea însăși, este destul de toxică pentru plantă, de aceea s-a încercat administrarea soluției de antibiotice sub diferite forme ca stropiri ale frunzelor plantelor bolnave, administrarea prin apă cu care se udă pămîntul, inmuierea rădăcinilor în soluția de antibiotic, introducerea soluției de antibiotic în vasele liberiene.

În ultimul timp, mai cu seamă cercetătorii francezi au făcut astfel de studii stabilind o serie de date interesante relativ la remanența diferitelor antibiotice în planta tratată și la eficiența în timp a tratamentului. Se afirmă astfel că, în unele plante, concentrația antibioticului crește o dată cu numărul de zile de tratament, iar în altele, după ce atinge în ziua a doua de tratament un punct destul de ridicat, concentrația nu mai crește decât foarte puțin. S-a mai constatat că, deși face

parte din aceeași familie de antibiotice, aureocyclina întîrzie apariția fenomenelor de boală, dar nu le suprimă, pe cînd tratamentul cu tetracyclină este mai eficient și în urma lui simptomele nu mai apar. Rezultate îmbucurătoare! Foarte îmbucurătoare! Dar problema se complică atunci cînd este vorba de aplicarea în practică. Aici, forma de administrare a medicamentului contează enorm. Pentru o cultură atacată, nu se poate concepe introducerea substanței în vasele liberiene ale fiecărei plante (căci aceasta este forma cea mai eficientă de administrare). Pulverizarea sau irigarea, deși mai slabe ca efect, ar constitui o rezolvare favorabilă a problemei, dar tetracyclina este încă prea scumpă spre a fi folosită în acest mod.

Totuși... totuși s-a făcut un mare pas înainte, căci pulverizarea poate asigura dispariția simptomelor pentru un interval de multe săptămîni (destul pentru perioada de vegetație respectivă), iar observația că unele antibiotice dau rezultate pe cînd altele sînt ineficiente ne face să ne gîndim că descoperirea mecanismului intim de acțiune al acestor substanțe asupra agentului patogen ne poate pune pe urmele unui compus eficient dar mai ieftin.

În tot cazul, problema, pasionantă, a fost teoretic cît și practic, e în studiu mai multor colective de cercetare din diferite părți ale lumii și nu ne îndoiim că, atunci cînd este ajutată și de mijloace tehnice suficiente, va putea găsi rezolvarea.

Mircea IONICA
cercetător
la Institutul de cercetări
pentru protecția plantelor

Opinii TEHNICA ȘI OMUL

Tehnica, progresele ei, punerea ei în practică este — fără îndoială, într-o măsură mai mare decît sîntem tentați să admitem o problemă umană. „Umanizarea” ei treptată este confirmată, între altele, de faptul că a început să intre în aria de preocupări a unor cercuri din ce în ce mai largi și mai... netehnice.

Un exemplu îl oferă congresul care a reunit recent, în Statele Unite, oameni de știință alături de literați, artiști și reprezentanți ai administrației publice. Elocvent pentru tematica acestei manifestări — cu participare aparent heteroclită — este raportul prezentat, care sublinia că tehnica a învins foamea și mizeria în multe țări și o poate face în și mai multe încă. Ea și-a adus contribuția la eradicarea malariei, a poliomielitei, a învins foamea și inundațiile.

Totuși, tehnica a fost folosită și în genocid, pentru bombardamente, în exploatarea oamenilor. Esența problemei nu constă așadar în tehnica în sine, ci în rezultatele ei, în minuirea ei, în faptul că este greu de stăpînit. De aceea, greșite sînt acele opinii care pledează pentru o încetare a dezvoltării tehnologice, fie că e vorba de țări dezvoltate, fie că e vorba de țări în curs de dezvoltare.

Țările avansate, ca și cele în curs de dezvoltare, trebuie să depună eforturi pentru a accelera transferul de tehnică și de a

mări capacitatea tehnologică a țărilor în curs de dezvoltare. În același timp, fiecare țară din această din urmă categorie trebuie să fie liberă să-și determine prioritățile în funcție de propriile sale valori culturale și instituționale.

Este deosebit de important ca indemnul la dezvoltarea economică să nu fie considerat ca un scop în sine, ci ca o încurajare către dezvoltarea socială. Iată de ce, organizațiile care acordă asistență trebuie să vegheze la necesitatea de a sprijini anumite proiecte tehnice în țările în curs de dezvoltare în cazul în care avantajele sociale potențiale primează.

Are mare însemnătate ca țările dezvoltate, concomitent cu concentrarea dezvoltării economice în direcția unor tehnici avansate, să fie gata să-și deschidă larg piețele pentru importurile de produse manufacturate, pe care țările în nevoie, aflate în primele stadii de dezvoltare, le produc cu prețul unor mari eforturi.

Tehnica reprezintă o componentă fundamentală a existenței omului contemporan. Ea îi poate fi însă utilă numai în măsura în care este pusă în mișcare ca un răspuns la necesitățile reale ale omului privit în proiecția sa universală.

A. COSTA

Al 8-lea Salon internațional al agriculturii

— SCRISOARE DIN PARIS —

La solicitarea redacției noastre, dl. MARC COUILLENS, comisarul general al Salonului internațional al agriculturii de la Paris, a binevoit să ne informeze asupra acestei prestigioase manifestări agricole internaționale care a ajuns la cea de-a 8-a ediție a sa.

Devenit tradițional, Salonul internațional al agriculturii reunește în acest an agricultorii din Austria, Belgia, Elveția, R. F. a Germaniei, Marea Britanie și Olanda, bineînțeles alături de cei francezi.

De astă dată, Salonul a inaugurat o nouă formulă, rezervînd o suprafață de peste 45 000 mp prezentării speciilor de animale, în afară de spațiul destinat obișnuitelor expozițiilor avicole și canină. Iată de ce, manifestarea este supranumită „răspîntie a zootehniei europene”.

La actuala ediție, Salonul internațional al agriculturii are cîteva particularități care merită a fi semnalate. Este vorba, în primul rînd, despre preponderența raselor bovine Pie Rouge, Fleckvieh și Simmenthal de origine germană, austriacă și elvețiană.

O atracție deosebită o stînesc prezentările de poney Halfinger de origine austriacă,

că, Shetland, Connemara, Welsh, New Forest de origine olandeză, engleză și franceză, atracție determinată, fără îndoială, de faptul că în momentul de față creșterea acestor animale cunoaște un mare succes.

Și în acest an, expoziționar străini le-a fost rezervat un spațiu important. R. F. a Germaniei are cea mai mare prezentare de bovine, cu o colecție reprezentativă a principalelor sale rase: Rotbunte, Scharbunte, Fleckvieh și Braunvieh, împreună cu porci Landrace. Marea Britanie prezintă cel mai mare număr de reproducători: femele bovine din rasele pentru lapte British Friesian și Jersey, precum și rase precoce pentru carne persilată expuse pentru prima oară pe continentul european — femele Southdown, femele și un taur Gallovy. Expoziții englezi prezintă, de asemenea, ovine, porcine și poney. Elveția este prezentă cu exemplare

din rasa Simmenthal, cunoscută pe plan mondial, în timp ce Olanda, Belgia și Austria expun ce au mai valoros în materie de bovine, porcine și poney.

Exemplarele pe care le prezintă crescătorii francezi sînt cele selecționate pentru tradiționalul Concurs general la care vor participa la actuala ediție peste 1500 de animale. Principalele rase de bovine cu care se înfățișează participanții francezi sînt Pie Noire, dominantă prin efectivele ei, Charolez, rasă exportată în 51 de țări ale lumii, Normandă, Limusină etc. Crescătorii francezi prezintă, de asemenea, colecții valoroase din rasele de ovine, porcine și cabaline.

Salonul internațional al a-

griculturii contează în acest an — și estimările n-au fost niciodată înfirmate — pe aproximativ 800 000 de vizitatori din 70 de țări. De altfel, cea mai mare parte dintre aceștia au și sosit la marea expoziție.

Ca în fiecare an, Salonul este precedat de o reuniune științifică, un colocviu internațional, consacrat, de fiecare dată, uneia dintre temele majore ale agriculturii mondiale. Tema reuniunii din acest an a fost: „Agriculturii și locuitorii satelor în lumea de mîine”. Ea a prilejuit o amplă și interesantă dezbatere la care au participat experți din diferite țări, precum și reprezentanții unor importante organizații internaționale.

La „răspîntia zootehniei europene”.

SĂPTĂMÎNA

VIZITA MINISTRULUI GEORG EWALD, PREȘEDINTELE CONSILIULUI PRODUCȚIEI AGRICOLE ȘI ECONOMIEI BUNURILOR ALIMENTARE AL R.D. GERMANE

Săptămîna trecută, răspunzînd invitației Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor a făcut o vizită în țara noastră ministrul Georg Ewald, președintele Consiliului Producției Agricole și Economiei Bunurilor Alimentare al Republicii Democratice Germane, însoțit de Erwin Neu, vicepreședinte al Consiliului, precum și de experți.

După masa oferită în seara sosirii în cinstea oaspetelui german și primirea de către tovarășul Iosif Banc, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, ministrul agriculturii, industriei alimentare, silviculturii și apelor, în eursul dimineții de joi au început convorbirile între Iosif Banc și Georg Ewald.

Oaspeții germani au făcut apoi o călătorie prin țară vizitînd ferma Tincaș, la Stațiunile centrale de cercetări avicole, cooperativa agricolă de producție din comuna Hărman și Uzina de tractoare din Brașov, Complexul intercooperatist de sere Bărcănaș, ferma zootehnică Copăceni și școlul zootehnic de la Giurgiu.

Cu prilejul vizitei ministrului Georg Ewald, ambasadorul R.D. Germane la București, dr. Hans Voss a oferit un cocktail.

Sîmbătă la amiază, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, a primit pe Georg Ewald și pe Erwin Neu. Cu acest prilej au fost abordate aspecte ale relațiilor dintre cele două țări, precum și ale dezvoltării colaborării în agricultură, industria alimentară și în alte ramuri economice.

În aceeași zi, a fost semnat Protocolul de colaborare tehnico-științifică pe anul 1971 între Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor și Consiliul Producției Agricole și Economiei Bunurilor Alimentare al R.D. Germane.

Protocolul prevede dezvoltarea schimburilor de documentații și informații tehnico-științifice, vizite reciproce ale oamenilor de știință și specialiștilor din agricultură și industria alimentară din cele două țări, precum și încheierea unui program privind producția și livrarea reciprocă de semințe și material săditor în perioada 1971—1973.

În după amiaza zilei de sîmbătă, oaspeții au părăsit Bucureștiul, înapoiindu-se în patrie.

AGRICULTURA

Revistă săptămînală de știință și practică, editată sub egida Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor și a Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole și silvice.

COLEGIUL DE REDACȚIE

Ing. Emilian ALBULESCU (secretar general de redacție); Dr. ing. Octavian CĂRARE; Ing. Vasile CIAUȘU (redactor șef); Ing. Sonia DIRADURIAN; Ing. Eugen GRIGORESCU; Ing. Nicolae MANIȚ; Dr. ing. Teodor MARIAN; Ing. Ioan MOLDOVAN, membru corespondent al Academiei de științe agricole și silvice; Dr. ing. Mircea MOȚOC, membru corespondent al Academiei R. S. România; Ing. Tiberiu MUREȘAN, membru titular al Academiei de științe agricole și silvice; Ing. Lucian ROȘCA; Anton STOIANOVICI; Dr. ing. Nicolae ȘTEFAN, membru titular al Academiei de științe agricole și silvice; Conf. ing. Vasile TEMIȘAN, membru corespondent al Academiei de științe agricole și silvice; Ing. Ion TEȘU; Ing. Ion TOMA; Prof. dr. Sergiu VREJBA.

Tiparul: Combinatul poligrafic „Casa Științei”